

De vna, & altera quarta deducēda vel nō,

non imputandos in quartam; neq; obijcias *d. l. Iubemus*, non recipere extentionem, quia adhuc persistimus, quod non extenditur in hoc casu, sed comprehendit illos cū tota proprietate, qui licet à principio non gauderent illo priuilegio, tamen quia ex post facto redacti sunt ad terminos vere legitimorum, cæpit militare in illis fauorabilis constitutio *d. l. Iubemus*.

107. Sequitur vtrum *l. Iubemus*, præticetur in adoptiuis, & resolutiue putamus dicendum, filios adoptiuos non potiri priuilegio *dict. leg.* quod cōprobatur ex eo, quia adoptiui non compræhenduntur in quacunque dispositione, siue legis, siue hominis, nisi de illis fiat expressa mentio, sic generaliter colligunt Doctores *ex textu, in l. Si ita quis 53. §. fin, D. legat. 2. & ex textu in l. Fideicommissum 75. D. condit. & demonstr.* elegāter post alios, *Ripa in §. Si quis rogatus, l. Ex facto D. ad Trebellianū num. 31. Tiraquel. de primogen. quæst. 84. Lambertin. de iure patron. lib. 1. artic. 9. quæst. 2. principali; Menoch. lib. 4. præsumptione 82. nu. 9. Decianus consil. 34. lib. 1. Mantica de coniectur. lib. 10. titul. 8. à num. 19. Robles de represent. lib. 2. cap. 8. nu. 7. Sarmiento 5. Selectar. sup. d. §. final. & propter hanc rationem adoptiui non includuntur in contractu feudali, per *text. in cap. 1. §. Adoptiuus, si de feudo fuerit controuersia, Menoch. consilio 1029. nu. 29. lib. 11.* sic etiam adoptiui nō includuntur in emphyteusi,*

accepta pro se, & filijs, vt post *Speculatore* resoluit *Caldas, de nominatione emph. quæst. 13. num. 7. Peregrin. de fideicom. artic. 22. num. 93.* & ad plures alios effectus, ad reuocationem donationis in terminis *l. Si vnquā, Cod. de reuocandis donationibus, vt per Ripam ibidem num. 93. Tiraquel. gloss. suscepit. liberos à n. 2.* pro vt etiam nō pro sunt ad priuilegium immunitatis *leg. 2. §. Adoptiui D. vacatione munerum*, nec etiam ad excusationem tutelæ *§. 1. institutis de excusationibus tutorum*, nec sub tacita conditione, *leg. Cum auus de condit. & demonstrat.* secundum meliorem sententiam *Succin. ibidem num. 56. & Decij in l. Generaliter §. Cum autem Cod. Instit. & substit.* (licet repugnet *Menochius lib. 4. præsumpt. 89. à num. 23.*) & in materia nostræ legis *Iubemus* non compræhendi adoptiuos resoluit *Angel. ibi col. 1.* & generaliter in omni tam legali, quam hominis dispositione, non venire adoptiuos sub appellatione filiorū resoluunt communiter Doctores *Tiraquel. d. gloss. suscepit liberos nu. 3. Peregrin. d. artic. 22. nu. 93. Mangilius d. quæst. 125. nu. 12. per textum in d. lege fideicommissum 73. de condit. & demonstr.* igitur. Nec obstabit *l. 1. ad finē, D. legat. præst.* vbi prætor conseruat legata adoptiuis, ac legitimis naturalibus, in terminis *illius tituli*, ideo enim ibi legata conseruantur adoptiuis, quia iure consultus specialiter de illis meminit, cōtrarium autem diceremus, nisi illā legem

legem promulgaret; maxime, quia non requiritur ibi, ut sint proprii filij cum sufficiat quæcunque coniunctio.

108. Declaratur tamen hæc doctrina, ne procedat in nepotibus adoptatis ab auis maternis respectu legitimæ sibi debitæ, *leg. Cum in adoptiuis §. penult. Cod. adoptionibus §. Sed hodie institut. de adoptionibus*, iunctis Doctoribus, & resolutione præstitis supra in prima parte *nu. 126.* nam ex ibi dictis constat, hunc adoptiuum grauatum, fideicommissio vniuersali, duas quartas retenturum, legitimam, & Trebellianicam, respectu legitimæ fructus non tenebitur imputare, *iuxta d. l. Scimus, §. Repletionem Cod. inofficioso*, quæ in omnibus liberis, quibus debetur legitima, procedit, tradit ex communi resolutione, *Peregrin. de fideicom. articul. 49. num. 40.* quoad Trebellianicam, tenebitur fructus ex iudicio testatoris perceptos imputare, quia nec ut filius adoptiuus uti potest privilegio *d. l. Iubemus*, nec etiã ut nepos, ut statim dicemus.

109. De arrogatis etiam potest dubitari, quia eis debetur legitima, ut resolutum remanet, supra *prima parte num. 132.* ergo videntur æqualiter debere potius privilegio Zenonianæ constitutionis, circa hos etiam puto sequendam distinctionem modo præstitam, ad nepotes adoptatos, ita ut in legitima seu quarta, quæ per Antonini constitutionem, *l. Si arrogator D. de adoptio-*

nibus, eis debetur, fructus non imputentur, *iuxta dict. §. Repletionem*, qui etiam in his procedit; At vero, si insimul possit deducere Trebellianicam, ut supra *d. 1. parte diximus d. num. 132.* in hac fructus imputabunt, quia privilegium *leg. Iubemus*, tantum concessum est filijs, ex proprio sanguine, & corpore genitis, ut est de mente omnium scribentium ibidem, & videtur de mente *Peregrini d. artic. 22. n. 93.* cum quo transire non recuso.

Restat, quid dicendum de naturalibus; & mihi videtur certa resolutio, quod quæstio privilegij, *dict. 110. leg. Iubemus*, non verificatur in illis, qui in iure civili sunt odiosi *iuxta l. 1. Cod. naturalibus liberis*, ideoque digni non sunt privilegio legitimis concessio, maxime, cum naturales non habeant in bonis paternis ullum participium, ut dicit *textus in Authentico, quibus modis naturales sui, §. Discretis*, & ante Valerem, & Valentinianum reputabatur incapaces, ut ex *Caldas*, & alijs comprobauimus *d. parte 1. num. 143.* & sequentibus; nec postea Imperatores posuere præcisam obligationem parentibus, ut certam portionem hereditatis relinquerent eis, sed solum reuocata Constantini sæueritate permiserunt parentibus, si velint, modo plus, modo minus eis relinquere, pro casus contingentiâ, patet ex *d. §. Discretis dict. Authentici*; Unde concludo, ipsos attento iure communi non considerari quo ad

De vna, & altera quarta deducēda vel nō,

quo ad materiam, *d. l. Iubemus*, circa quam tentari potest, quod etiam fuit causa illius privilegij illa imputatio, quæ illo tempore fiebat de vna quarta in aliam, ita vt nec discernereur, esset legitima, an esset Trebellianica, donec Iustinianus per suas constitutiones vnā ab alia differenciavit, ac proinde, optimo iure excluduntur naturales, vt resoluunt *Alex. & Angelus in d. l. In fideicommissariam D. ad Trebell. & cō* probat *Franciscus de Ripa ibidem nu. 52.* à quibus mutuauit *Peregrin. d. artic. 3. num. 116.* addo *Menoch. dict. casu 356. num. 41.* *Mangilius quaest. 125. num. 30.* à quibus non est recedendum; Vnde attento iure cōmuni si naturales proponantur grauari fideicommissio vniuersali, ex quo quartam Trebellianicam deducant, tenentur in illam fructus collectos ex iudicio defuncti imputare, *iuxta leg. In fideicommissariam 18. leg. Si mulier 22. §. Si heres D. ad Trebellianum.* Quid autem, resoluenđū in nostro regno circa filios naturales peditum, (non loquimur de filijs nobilium, quia hi re manēt in dispositione, iuris communis) qui veniunt ad bona paterna, ac si legitimi essent, per *Ordinationem lib. 4. titulo 92.* ibi (*& vir aō à sua hereditate aequalmente comos legitimos*) per quā *Ordinationē* Doctores citati supra *prima parte nu. 173.* eis concedunt omnia remedia ceteris legitimis competentia, in his enim existimo militare privilegium *d. leg. Iubemus;*

ita vt, si grauari proponantur fideicommissio vniuersali, præter legitimam, deducant etiam Trebellianicam, sine fructuum imputatione, *iuxta d. l. Iubemus*, ratio est, quia hi naturales peditum reputantur à lege, vt vere legitimi, ergo lex quæ legitimis privilegiū concessit de fructibus in Trebellianicam non imputandis, æqualiter in his verificanda est, ex æqualitate rationis c. *Cum dilecta de cōfirmatione vtili vel inutili.* Nec obijciat quis *legem Iubemus*, nullo modo posse trahi ad istos naturales, tāquam ad incogitatos, quia replicamus supposita *regia Ordinatione* per quam exequantur legitimis, stricta disputatione sequi inclusos remanere sub decisione *d. l. Iubemus.*

Quid, circa nepotes; Vtrum cōtineantur appellatione filiorum, vt potiantur, privilegio *d. l. Iubemus*, cui quæstioni respōdet ipsamet lex, dum solum se restringit ad filios primi gradus, ibi (*quosdam ex his*) iuncto principio, ibi (*filios seu filia hereditibus institutis*) iuncto §. *ultimo ibide;* glossa in *positione casus in fine*, cum qua transeunt omnes post *Cinum, & Angel. ibidem Bart. in l. Quod de bonis §. Quod avus D. ad legem Falcidiam, nu. 1.* vbi ait esse comune dictum, *Paulus in l. Sed si in conditione §. Nepotes nu. 1. D. hered. Instit. Cognolus in l. Papinianus §. Meminisse D. in officioso nu. 14.* *Hieronimus Gabr. consil. 122. dub. secundo nu. 8.* & alijs relatis *Peregrinus de fideicom. artic. 49. num. 62.*

num. 29. & 41. Guter. leg. Nemo potest delegat. 1. num. 331. Fachineus lib. 5. cap. 5. & 19. & lib. 12. cap. 11. Faber. decad. 11. errore 5. cum sequentibus, Pinel. lib. 1. select. cap. 7. n. 20. Cuiac. in posthumis ad d. l. Iubemus col. 2. Gothofred. ibi litera, R. ideoque bene aduertit doctissimus à Costa, de successione Regni, in parte tertia numer. 51. ad finem, hunc esse casum, vbi nepos non ingreditur locū patris insignis præceptor Lourenço ad l. Cum auus D. de conditionibus, quod etiam in nepote habente primum gradum resolunt multi relati, & sequuti, per Mangil. d. quæst. 125. nu. 18. & sequenti, licet contradicant plures, quos sequitur Menoch. d. consil. 681. num. 20. Berengar. ad l. In quartam num. 331. Cucus tract. de legitima §. Sed vtrum, data causa conditionis implenda num. 39. qui expendunt hoc casu nepotes dici filios iuxta textum in §. Cum filius Instituit. de hereditat. quæ ab intestat. l. Posthumorum D. iniustorupto, cum alijs, sed filij potiūtur præd. priuilegio igitur, & nepotes.

Sed merito contrarium tenent magis communiter Doctores, de quibus supra, quia licet nepotes etiam ingredienti locum filiorū potiantur eorum priuilegijs, hoc solum procedit in casibus expressis, quæ expressio minime datur in d. leg. Iubemus, quinimo contrarium expresse determinat in §. fin. ideoque priori sententiæ semper adhærendum existimo.

Vltimo, his addo, quod idem subtilissimus à Costa, perquirat in cap. si pater glossa, debita num. 16. Vtrum ^{113.} priuilegium dict. leg. Iubemus, possit habere locum, quando non ipse filius, sed hæres ipsius, id est substitutus pupillaris post mortem filij grauatur restituere hæreditatem suam in terminis l. Si fuerit §. 1. D. legatis 3. & quæ ipse Costa supra num. 17. in qua quæstione, pars negatiua videtur suaderi ex eo, quia in proposito iam non proponimus grauatam filium primi gradus, in quo solum modo procedit d. l. Iubemus iuncto §. vltim. eiusdem legis, vt dictum remanet supra, & hæc opinionem defendit Alex. consil. 67. num. 2. lib. 1. Decius consil. 480. num. 14. Paris. consil. 21. num. 50. lib. 3. Ripa ad l. Nemo potest D. legatis primo numer. 53. Mangil. de imput. quæst. 125. num. 28. quæ sententia mihi videtur verissima, & optimum habet sensum, dicendo testatorem in hoc casu, quando grauat hæredem filij, magis dirigere verba ad personam ipsius hæredis grauati, quam ad filium, in quo casu, certum est, quod licet pater legare, & fideicommittere possit à persona hæredis, prout à persona filij, nihilominus non puto hæredem gaudere posse priuilegio d. l. Iubemus, quod conceditur personæ ipsius filij, vt supra resoluiimus, cum igitur in persona hæredis extranei cesset ratio priuilegij, quia verum apparet diuersam personam esse hæredis, à
persona

De vna, & altera quarta deducēda vel nō,

persona filij primi gradus, necessa-
rio etiam cessare priuilegium dicē-
dum est.

114. Nec mihi suadere possum ad-
mittendam esse considerationem
differētiae, quam *idem sapientissimus*
Doctor Costa facit inter pupillares
substitutos, quos pater æqualiter,
ac filios grauare potest, in quo ca-
su ipse fatetur cessare priuilegium,
d. l. Iubemus, & inter alium casum,
quo pater non potest testari pro fi-
lio iure patriæ potestatis, quia in
hoc casu, inquit eminentissimus vir,
semper onus executionis incum-
bit hæredi, ex ratione, quam scri-
bit *Cumanus consil. 141.* scilicet, fi-
lium mortuum non posse exequi
mandatum paternum, & in hoc
casu contendit habere locum pri-
uilegium *dict. leg. Iubemus*, sed hæc
consideratio displicet ex eo, quia
substantia, & fundamentum pri-
uilegij consistit in qualitate per-
sonæ grauatae, quæ necessario de-
bet esse de filiis primi gradus, nec
ratio *Cumani*, quam *Costa* plurimū
facit, aliquid euincit pro contraria
parte, quam ipse sequitur, aperte
enim conuincitur, & retorquetur
pro nostra, quia licet hæres post
mortem ipsius filij, exequatur fi-
deicommissum paternum, tamen
non exequitur tanquā persona gra-
uata, & sumus extra terminos *dict.*
leg. Iubemus, sed exequitur tanquam
hæres filij, & in hoc casu, etiā fate-
mur hæredem filij posse deducere
quartam absque fructuum imputa-

tionem *ex l. 2. §. Ex his D. de verborū.*
At vero, si exequatur tanquam per-
sona grauata, in quo casu loquitur
Costa, dicendum est cessare priuile-
gium, quia persona grauata nō est
de liberis primi gradus, nec exequē-
do fideicommissum à patre relic-
tum, illud facit tanquam hæres
filij, sed tanquam principaliter gra-
uatus, qui nullo modo potest frui
priuilegio *dict. l. Iubemus*, ac proin-
de, ratio, quam expendit *Alexād.*
est ineuitabilis, nec satisfacit *Costa*,
scilicet per hunc modum facile
fraudari intentionem *leg. Iubemus*,
quæ maxima cum cautella loquu-
ta est de filiis legitimis primi gra-
dus, nec nepotum, aut extraneorū
immistionem admisit, vt intuenti
constabit.

115. Ex quibus infertur à fortiori, *l.*
Iubemus, non procedere in transuer-
salibus, quia solum pro liberis pri-
mi gradus fuit promulgata, argu-
mento *l. de accessionibus D. de diuers.*
& temp. prescription. plures citamus
supra parte prima, prout etiam de
conditione *l. Cum auus*, ne intelli-
gatur de transuersalibus, tradit *Co-*
sta, cap. 51. pater, glossa si 51. sine libe-
ris num. 7. Gomes 1. tom. cap. 5. num.
32. Menoch. lib. 4. presumptione 63.
num. 7. & presumpt. 189. numer. 55.
Gabriel commun. titulo de fideicommiss.
conclusionone 2. Ioseph. & Accatius ibi,
cum quibus transit insignis præcep-
tor *Lourenço in lectura dict. leg. Cum*
auus ad finem, quæ dicta sint satis
circa *d. l. Iubemus.* Vltimo præter-
mittere

mittere non curauimus disputare, quæ nam sint remedia in iure, quæ competant filiis pro consequenda legitima in bonis paternis? Et pro resolutione aduertendum est, quod vel agimus ex causa testati, vel ex causa intestati, si agimus ex causa testati, varij sunt casus distinguendi.

116. Primus casus, quem Doctores considerant, ille est, quod si filius fuerit à patre hæres institutus in testamento, ipse mittitur in possessionem bonorum, quam quâdo proponatur grauatus fideicommissio vniuersali, & in hoc casu per aditionem hæreditatis, cum ipse filius sit factus dominus totius hæreditatis, ex regula leg. Potuit Cod. de iure deliberandi, leg. Cum hæres D. de acquir. hæred. si ipse filius possessionem totius hæreditatis sit adeptus, cum sit dominus, & insimul sit in possessione, nullo alio remedio indiget ad legitimam retinendam, nisi remedio exceptionis, siue retentionis, vt expresse decidit Innocent. 3. in nostro cap. Raynaldus, ibi (quam quilibet extraneus deducere potuisset) per viam scilicet retentionis, l. Filium, quem habentē C. famil. erciscundæ, considerat Peregrin. de fideicommiss. articul. 36. num. 147. in principio, & deducitur ex ipsius iuris principijs, leg. In fundo, D. reiuendicatione. leg. Si in area cum alijs D. de condict. indeb. vbi scribentes omnes sic notant, & post ordinarios, Peregrinus de fideicommiss. articul. 50. num. 30.

insignis Barbosa in leg. Diuortio §. finali, 2. part. num. 1. Antonius Faber. de erroribus pragmat. decad. 26. error. 9. & error. 10. Aloysius Riccius 2. part. decisione 176. præceptor Veiga in Rubric. de actionibus, & de hoc casu nulla potest esse inter Doctores contentio.

117. Secundus casus, qui in controuersiam deducitur, est, quando filius fuit in legitima à patre institutus, dato cohærede vniuersali, qui missus est in possessionem totius hæreditatis, quo casu plura competunt remedia, & primo intentare potest actionem ex testamento, iuxta regulam, leg. 1. & 2. vbi glossa verbo, personales, Cod. Commun. de legat. Bald. dict. leg. Si quis in suo Cod. inofficioso testamento, num. 4. Crauet a consil. 312. column. penultim. quos sequitur Peregrin. dict. articul. 36. numer. 152. in principio Mangil. dict. quæst. 13. de imputat. num. 7. nec circa actionem ex testamento discrepant Doctores, vt per Peregrin. articul. 45. numer. 15. vbi extendit prædictam actionem etiam ad fideicommissarium vniuersalem, cum glossa Bartol. Paulo, & communi in leg. penultim. §. Cum autem Cod. ad Trebell. Natta consil. 400. Iason. & alij ibidē, vbi etiam illam fideicommissario particulari pro singulis rebus accommodat. Ultra quam actionem, etiã competere potest in hoc casu actio, famil. erciscundæ, vt fatentur scribentes, cum illo tamen additamento, quod sit necessarium, vt

Bbbb hæres,

De vna, & altera quarta deducēda vel nō,

hæres, vniuersalis filium cohæredem fateatur, vel saltem, quod filius partē legitimæ possideat, iuxta regulam l. 1. & 2. in principio, & §. Si quarta D. famil. eriscunda optime Valasc. de partit. cap. 20. Bald. dict. num. 4. & in leg. Non est Cod. famil. eriscunda, Corn. consil. 289. lib. 4. num. 8. plures alios citat, & sequitur Mangil. d. quest. 13. nu. 3. Peregr. dict. num. 152. aduertendo tamen actionem personalem, quæ competit ex testamento, dari solummodo contra hæredem scriptum, sed non potest competere contra legatarios particulares, quibus pars hæreditatis iam tradita est pro solutione legatorum, quia cū sit actio personalis non potest dari contra tertios possessores, & singulares, tã ex regula l. ult. §. fin. D. contrahend. empr. quã leg. 1. §. Si hæres precepto D. ad Trebell. l. 1. Cod. si cert. pet. declarat, optime Crauet. & Peregr. citatis locis.

118. Si vero in prædicto casu hæres vniuersalis neget filiū hæredē, maxime controuertunt Doctores, an remedium possit intentare petitionis hæreditatis, affirmant Bald. dicta leg. Si quis in suo num. 4. Crauet. consil. 109. num. 5. Cucus tractat. de legitima, §. Legitima est quotta bonorum num. 17. plures refert Mangil. dict. num. 3. Peregrinus dict. numer. 152. communis per Crassum §. Legitima quest. 48. numer. 1. Valasc. de partit. cap. 18. num. 42. qui citant text. in leg. Regulariter, & in leg. Licet D. de pet. hæred. leg. Sed & si

§. Petitio. D. eodem, vbi glosa, quibus addo text. optimum in leg. Non possumus, D. si pars hæreditatis petatur, vbi probatur, quod per petitionem hæreditatis, debet quis cōsequi, vt hæres pronuncietur cum effectu, & mittatur in possessionem hæreditatis, in quo ostendit textus discrimen, quod per actionem familiæ eriscunda, quæ solum datur hæredi, qui aliquid hæreditarium possidet, vel qui ab hærede vniuersalis agnoscitur, vt scilicet per inactionem à cōmuniōe recedant, & vnicuique suum redintegretur; at vero per petitionem hæreditatis consequitur hæres, vt pars sibi debita cum effectu restituatur, prosequitur optime Valascus de partit. cap. 2. à num. 20. & 23. Cuiacius lib. 6. Digestorum Iuliani super dict. l. Non possumus.

Verum contra hanc receptam sententiam insurgunt plures, & grauisissimi viri, cuius opinionis autor, fuit Salycetus in leg. Scimus Cod. inofficioso testamento in fine principij, Curs. sen. consil. 13. ad finem, quos refert, & sequitur Peregrinus dicto num. 152. Mangil. dict. quest. 13. à num. 4. Aquiles personalis, l. ultim. Cod. edicto Diui Adriani num. 709. quos sequitur Marta de successione legali quest. 25. articul. 9. à principio, Gail. obseruat. 120. contendentes in hoc casu filio non competere petitionem hæreditatis, mouentur ex eo, quia legitima non est quotta hæreditatis, sed quotta bonorum, leg. Pa-

leg. Papinianus §. *Quarta autem D. inofficioso testamento*, cum ergo remedium petitionis hæreditatis sit vniuersale, quod non potest dari nisi pro quota hæreditatis, vt constat ex dict. leg. *Non possumus*, & reliquis supra citatis, merito resol- uendum est prædictum remedium competere non posse; sed secure se- quendam dico priorem opinionem ex fundamentis ibi citatis. Nec fundamentum posterioris virgere potest, si aduertas contrarium esse verissimum, quod scilicet legitima filiorum sit quota hæreditatis, non autem quota bonorum, vt cū magis communi sententia resolui- mus supra cum de legitima ageremus in hac 4. parte. cap. 1. num. 17. vbi vide, quo dato, cessat omnino fun- damentum posterioris sententiæ.

119. Excitatur etiam grauis disceptatio, inter scribentes, an pro legitima consequenda, competat filiis hypothecaria actio? in qua quæ- stione affirmatiuam partem tuentur Ruyn. in l. 1. *D. de legat. 1. Paulus de Montepico in l. In quartam D. ad leg. Falcid. num. 117. vbi Berengar. num. 46. & 57. post Bald. in l. Filium, quem habentem Cod. fam. eriscund. nu. 36. & cons. 171. lib. 1. Aretin. consilio 155. col. penult. qui expendunt pro hac parte textum in d. l. Papinianus §. quarta autem D. inofficioso testam. vbi Iureconsultus ait legitimam anteponendam esse legatis; sed legata habent hypothecariam actionem, l. 1. *C. commun. de legat. igitur etiam**

legitima, & à fortiori hypothecariam actionem habere debet, secundo, quia legitima, sicut & Falcidia debetur pro rata in singulis corporibus hæreditarijs, argumetol. *Linea margaritarum D. ad l. Falcidiam* expendit *Manzil. quest. 12. num. 15. Peregrin. d. artic. 36. n. 33.*

Sed merito contrariam sententiam defendunt communiter Doctores, *Alex. d. leg. In quartam, num. 16. Sa-* 120. *lycet. d. l. Filium, quem habentem Ripa dict. l. In quartam, num. 114. Ne-* *gus. de pignor. part. 2. membro 4. num. 164. communis per Gabriel commun. titul. de legitima conclus. 6. Crassus §. Legitima questio. 14. Peregrin. dict. articul. 36. numer. 149. Manzil. dict. questio. 13. num. 14. Gramatic. decis. 90. Anton. Cucus tractat. de legitima §. Sed an ita num. 3. & 4. Petra de fi-* *deicommiss. quest. 15. num. 44. Calasc. de partit. cap. 18. num. 38. plu-* *res per Peregrin. dict. artic. 49. num. 140. Menoch. casu 163. numer. 26. Surdus consil. 51. numer. 8. Martha de successione questio. 25. articul. 9. à num. 7. ducuntur ex eo, quia hypo-* *theca tacita à iure non inducitur, nisi in illis casibus, vbi expresse de illa cauetur, patet ex toto titulo D. & Cod. in quibus causis pignus, vel hypo-* *teca tacite contrahatur, ac proinde alleganti hypothecam incumbit probatio, argumetol. Ante om-* *nia D. de probationibus, post alios, ibi Faber. de erroribus decad. 63. er-* *ror. quarto, nullibi autem in iure reperitur scriptum, quod bona pa-*

De vna, & altera quarta deducēda vel nō,

terna sint tacite hypothecata pro legitima filiorum, igitur fatendum est hypothecam in hoc casu minime dari, nam hæc est materia, in qua Doctores erubescunt sine legi loqui, *iuxta Authent. de Tabellionibus §. Si vero Collatione 5.* vt expendit *Peregrin. dict. numer. 149.* Vltimo, quia valet argumentum de dote ad legitimam, l. g. *Quoniam Nouella Cod. inofficioso testamento, leg. Cum quo §. final, D. ad legem Falcidiam,* sed pro dote non dabatur hypotheca, *iuxta leg. Si tibi §. De pignore D. de Pactis,* vbi glossa verbo, *actio,* nisi specialiter de nouo fuisset admittenda per Imperatorem *in leg. Assidui C. qui potiores,* quæ specialitas in legitima non reperitur, igitur in legitima resoluendum est nullam dari hypothecam, & hæc pars securior, & receptior est secundum supracitatos.

Nec obstant fundamenta pro prima sententia facta, quia ad primum fatemur legitimam anteponendam esse legatis, *dicte §. Quarta,* quia scilicet legatum non est debitum necessarium, sed totum dependet à mera voluntate testatoris, & ideo, cum tota proprietate dicitur donatio, §. 1. *Institut. de legat.* at vero legitima non prouenit ex mera voluntate patris, sed dicitur ad minus quasi debita, *iuxta glossã, & communem, per Padilha, ibi in leg. Si emancipata Cod. iuris, & facti ignor. & quæ Ripa in dict. leg. In quartam num. 112. Peregrin. supra num.*

150. Sed melius tollitur argumentum, si dicas, in legatis expressum esse ab Imperatore, vt detur hypotheca *d. leg. 1.* At vero in legitima hoc expressum non est, & ideo nō conuincit argumentum *ex regula, l. Ius singulare D. de legibus.* Ad secundum fundamentū satisfieri potest, dicendo, quod & si verum sit præsuppositum, nēpe legitimam pro rata deberi in singulis corporibus hereditarijs, sicut, & Falcidiam (de quo modo certum proferre iudicium non vacat) attamen in de non concluditur necessario ipsas res, seu corpora hereditaria esse hypothecata pro legitima, vt Auctores prioris sententiæ contendebant.

Tertius casus est, quando patet filium in aliqua parte instituit, ita vt formæ legis satisfaceret, ne testamentum corruere possit, *iuxta 121 Authent. vt cum de appellat. cognoscitur §. Aliud quoque capitulum collatione 8.* licet relictum legitimam non compleat, quod fieri posse tenet cōmunis grauissimorum Doctorum, vt per *Menchac. de success. §. 30. à numer. 79. Crass. §. Legitima question. 32. num. 2. Mangil. de imputat. question. 12. numer. 3. Barbosa. leg. Si cum dotem §. Si pater D. soluto matrimonio, numer. 10. præceptor Veiga ad §. Quædam Institut. de actionibus, Faber. decad. 14. error. 7.* cum pluribus alijs, quos citat, & nos iam supra in principio huius quartæ partis cap. primo, tetigi-

tetigimus, hoc igitur in casu filius agit ad supplementum legitimæ, ut sibi repleatur, *iuxta terminos text. in leg. Omnimodo 30. & leg. Scimus §. Repletionem, Cod. inofficioso testamento*, qui text. valde celeris reputatur, tam per scribentes ibi, quam varijs in locis ad propositum, & quanuis *Fulgos. in dict. §. Repletionem, & consilio 83.* quem sequitur *Decius consil. 235. col. penult. Anan. consil. 67. Bald. leg. 1. Cod. de 2. nupt. afferentes doctrinam Bart. leg. Ex facto numer. 20. D. de vulg. existiment pro supplemento legitimæ cōpetere filio hypothecariæ, & insimul actionem ex testamento. l. 1. Comm. de leg. ex eo, quia pater illam ex testamento censetur reliquisse, quasi magis dictum, & minus scriptum *iuxta regulā dict. §. Repletionem, & leg. Quoniam in prioribus*, tamen hoc gratis dictum demonstrat *Peregrin. dict. loco m. 151.* cum communi Doctorum torrente, quod adeo verum est, quod nec actio ex testamento competat ad supplementum obtinendum, quia petitur non secundum voluntatem testamento scriptam, sed potius contra illam; Vnde certo certius dicendum est, hoc supplementum deberi, & petendum esse per remedium extraordinarium, id est, conditionem ex lege, ut omnes bene sentientes admittunt, *gloss. verbo, exigere in leg. Omnimodo Salycet. & Castrens. in dict. leg. Scimus column. 1. Iason. dict. leg. Omnimodo eodem titul. column.**

2. *Soccin. Ruin. & alij, quos citat. & sectatur Peregrin. dict. num. 151. & 153. plures per Mangil. de imputationib. question. 92. nu. 4. & question. 13. num. 10. post Corneum consil. 148. num. 3. lib. 4. Aflict. decis. 162. numer. 4. Petra de fideicommiss. question. 15. num. 36. Cephalus consil. 42. lib. 1. à principio, Ripa ad dict. leg. In quartam num. 114. & sequenti, Decius consilio 633. column. ultim. Crauet a consilio 109. num. 5. lib. 1. Fab. decad. 14. error. 8. decad. 53. error. 7. ad finem, Crassus §. Legitima quasi. 48. Costa cap. Si pater glossa in re certa, n. 22. Marta dict. question. 25. articul. 9. num. 12.*

Nec consideratio, quam Doctores supra relati expendebant, alicuius ponderis esse potest, ut bene aduertit *Peregrin. dict. numer. 151.* Imprimis, quod detur hypotheca, cum non reperiatur scripta, inepta est consideratio, ut iam supra diximus, questione præcedenti. Deinde, quod detur actio ex testamento minus admittendum est, quia supplementum, non secundum scripturam testamenti, nec secundum patris voluntatem, sed potius contra ipsam voluntatem scriptam ipso iure à lege inducitur *dict. l. Omnimodo dict. §. Repletionem*, ut ex doctrina *Bartol. leg. Libertum, §. Filium D. de annuis leg. Alexand. Salicet, & aliorum*, optime tradit *Peregrinus dict. num. 151. in fine. Mangil, qui etiam plures citat dict. question. 13. num. 19.*

De vna, & altera quarta deducēda vel nō,

122. Quartus casus est, quando pater in testamento filium præterit, quo casu omisis varijs distinctionibus inter filios suos, & non suos, id est emācipatos, & fæminas, de quibus Doctores ad l. *Inter cetera D. de lib. & posthumis l. Maximum vitium Cod. de lib. præteritis iuncto principio de ex hæredatione liber.* & quæ utrobique scribentes, certissimum est, attenta nouiori decisione Imperatoris, in *Authent. vt cum de appellat. cognoscitur §. Aliud quoque capitulum collat.* 8. omne testamentum esse nullum ipso iure, quoad institutionem, si filij in eo prætereantur, vt est apud omnes scribentes indubitatum, vt post *Alciat. Iason. Suar. & antiquiores*, quos citat, restatur *Costa cap. Si pater gloss. instituit. num. 12. & in §. Et quid si tantum 3. part. num. 169. & 207. Menchac. de creat. §. 20. nu. 219. Crass. §. testamentum quæst. 85. à num. 3. & §. Legitima quæstion. 33. Rojas de success. cap. 8. à num. 2. Peregrin. de fideicom. artic. 36. num. 55. Cald. §. Sed hæc, de inofficioso testam. num. 48. & de nominatione quæst. 9. num. 16.* Vnde apertum fit consequens, quod si filius sit præteritus à patre in testamento, habet actionē dicendi nullum tale testamentum, vt per omnes supracitados, addo *Pichard. princip. de ex hæredat. liberor. num. 40.*

Aliud etiam remedium competit filijs præteritis ad legitimam cōsequendam contra tabulando testamentum paternum, de quo re-

medio diximus supra in *tertia parte ibi vide.*

123. Quintus casus est, si filius proponatur exhæredatus in testamento paterno, quo casu de iure antiquo Digestorum, & Codicis dabatur illud pingue remedium quere læ inofficiosi, per textum in *leg. 3. D. eodem titulo, princip. Instit. de inoffic. Costa cap. Si pater verbo, Instituit. n. 15. & in §. Et quid si tantum 3. part. nu. 162. Pich. d. princip. vbi optime Cald.* quando scilicet filius erat iniuste exhæredatus; nam pater exhæredando filium, satisfaciebat formæ legis, & ideo necesse erat, vt filius probaret iniustam ex hæredationē; at vero, post nouam Iustiniani cōstitutionem, de qua in *diēt. §. Aliud quoque capitulum, iuncto §. sequenti*, testamentum paternum nullū est, in quo filius exhæredatur, nisi vna causa de 14. relatis in *§. Causas diēt. Authent. à patre in ipso testamēto exprimat*, quæ postea ab hærede comprobetur, vt optime profequitur *Costa d. glossa instituit. num. 21. & seq. communis per Pichard. in Rubrica de inofficioso num. 28. & num. 30. post glos. initum, in d. Authentico, & §. Aliud quoque capitulum, iuncto §. Siue igitur, & sequenti Bart. in l. Filio præterito D. de iniusto, rupto num. 12. vbi Alex. & cons. 89. lib. 2. communis; & praxi recepta, qui etiam illam se-
tatur per *Cald. in rub. Instit. de inofficioso testam. num. 33.* & apud Hispanos indubitabilis est per *leg. 8. tit. 7. part. 6.* & in nostro regno, per *Ordin.**

Ordin. lib. 4. titul. 82. §. 2. quidquid plures contrarium tenuerint, de quibus *Pichard. d. num. 30. Caldas numer. 34.* quorum opinio in puncto iuris defendi potest, vide apud eosdem.

124. Ultimus casus est, quando pater infraudem filiorum bona sua dissipauit, ita ut agant filij de reuocandis male alienatis infraudem suæ legitimæ, in quo casu inuenta est querela inofficiosa donationis, ad exemplum alterius inofficiosi testamenti, ut ait Imperator in *l. ult. C. inofficios. donationib. & in l. 1. eod. tit. ubi glossa, & Doctores* communiter scribentes *Bart. leg. Titia 89. §. Imperator per text. ibi de legat. 2. facit l. Silibertus 16. §. fin. D. de iure patron. l. 1. & 2. C. si infraudem patron. l. Si totas, l. Siliqueat. & per totum tit. C. inofficios. donationibus, l. Unic. C. inofficios. dot. facit *Ordin. lib. 4. titul. 97. §. 3. & 4. communis in d. §. Imperator, ubi repetentes Castr. num. 4. Immol. 1. Bertrand. cons. 179. nu. 8. lib. 2. Picus in leg. Post contractum de donat. num. 3. Clarus qui de communi testatur §. Donatio quest. 24. nu. 2. Valasc. consultat. 188. à principio. Eman. Soar. in arar. §. Donatio num. 251. plures citat, & sequitur *Magil. de imputat. quest. 99. à principio, & per totam;* Nec in hoc est aliquis contradictor, est ergo necesse, ut competat hæc actio reuocatoria, quod sit donatio inofficiosa, quæ tunc dicitur, quando pater, vel omnia alienauit, inermes relinquendo**

filios, vel quando non omnia, sed maiorem partem, ita ut aliquid filijs relinqueret, minus tamen legitima, ut per *Valasc. Clar. Magil. proxime numer. 21.* apud Hispanos, quando ultra legitimam, & quæ quintum, apud Lusitanos, quando ultra legitimam, & tertiam *Ord. d. §. 4.*

125. Est tamen apud scribentes in extricabilis nodus, an donatio hæc in officiosa debeat per hanc querelam in totum reuocari, an vero usque ad debitum subsidium filiorum? In qua questione post innumerabiles distinctiones Doctorum, cõmunis schola plurimorum de quibus *glossa & ibi Salycet à num. 5. & 6. l. 1. Cod. inoffic. donat. Fulgos, ibi Bertrandus d. num. 8. Anton. Rubens à num. 94. Costa cap. Si pater glossa priuare non possit, ex num. 2. usque 19. Gratian. tomo 4. cap. 729. num. 2. Clar. d. quest. 24. num. 2. Magil. d. quest. 99. num. 17. & sequentibus, & quest. 95. à nu. 20. Suar. d. num. 251. post Bart. nu. 1. & Castr. num. 3. in l. 1. Cod. inofficios. donat. Aretin. Riminald. Succin. & alij de quibus *Magil. supra,* affirmat distinguendum esse in hunc modum, quod, vel donatio inofficiosa fuit fraudulenta re, & consilio, vel fuit re tantum fraudulenta, primo casu actio reuocatoria in totum resoluit donationem, ita ut, in nihilo valida manere possit, non solum intra quantitatem legitimæ, sed ultra, & in totum; In secundo vero casu, solum reuocatur donatio, usque ad quantitatem legitimæ, Nec in*

De vna, & altera quarta deducēda vel nō,

hoc casu attendendum esse an donatio sit facta filio, aut extraneo, quia eodem modo in totum reuocatur, quæ doctrina fuit *Bulgarī* relati à *glos. in med. in l. I. Cod. inofficios. donat.* mouetur hæc communis *per textum in d. l. 1.* vbi considerat donationem inofficiosam re, & consilio, ideo in totum reuocari. Secūdo expendit *leg. Si liqueat C. eodem titul.* vbi reuocatur donatio tantum vsq; ad supplementū legitimæ, quia solū fuit re, inofficiosa plures alios citat *Mangilius supra nu. 30.* Tertio, potest expendi argumentū de legitima filiorum ad legitimam patroni, late diximus in 1. parte, sed pro legitima patroni datur reuocatoria ad totam donationem, *l. Si libertus 16. §. fin. & §. plane D. de iure patronat.* quando re, & consilio fuit inofficiosa, igitur. Deinde *per text. in l. Titia 89. §. Imperator D. leg. 2.* vbi donatio in totū reuocatur ac si donatrix ab intestato moreretur. Vltimo, quia querela inofficiosæ donationis introducta est, ad exemplum in officiosi testamenti *d. l. vlt.* ac proinde, quemadmodum per hanc res in totum reuocatur, ita etiam per illam, *Cost. supra.*

Verum hæc communis *glossarū, Bart. & Salycet. & aliorum,* quos de proximo citauimus, mihi applaudere nequit, quia si percurras singula iura totius *tituli Cod. inofficios. donat.* facile inuenies omnia loqui de reuocatione donationis inofficiosæ, vsque ad concurrentē

quantitatem legitimæ, patet *in leg. 1. (ibi subueniri vobis, utpote quartam partem non habentibus desideratis)* quibus verbis, aperte demonstrat Imperator solum illum, qui defraudatus est in legitima, quæ attento tēpore Codicis erat quarta, (vt supra dixi) posse intentare reuocatoriam pro quarta, id est legitima, vnde aperte insinuat ibi reuocationem esse faciendam, vsq; ad supplementum legitimæ, idem comprobatur *ex l. 2. eodem titul. ibi (congruit, vt tibi quartam partem debita ab intestato portionis præstiterit, Nā si pater ab intestato decederet, tota hereditas ad filiū, tanquam ad proximiorē pertinebat)* Vnde, vsque ad quartam, quæ erat quantitas legitimæ, rescinditur donatio, *l. Si totas eodem, ibi (debitum bonorum subsidium consequatur)* in quo clarum est ad legitimam se restrictisse Imperatorem, *l. Cum donationibus 6. eodem, ibi (quantum ad submo- uendam querelam sufficiat) l. Si mater 7. ibi (vt quarta partis dimidium, quod ad excludendam inofficiosi testamenti querelam aduersus te sufficeret, & cat.) text. optim. in d. l. Si liqueat, ibi (quod donatum est pro ratione quartæ ad instar inofficiosi testamenti conuicti diminuetur)* considerat *Costa supra nu. 7.* Ex quibus omnibus ipso sole clarius apparet *in toto titul. Cod. in officiosis donat.* semper reuocari donationem, pro quātitate legitimæ, non vero in totum, siue agatur de donatione facta filio, siue extraneo; *d. leg. 1. ibi (factis donationibus siue in quosdā*

quosdam liberos, siue in extraneos) expendit *Rubeus d. §. Si imperator num. 96. Costa supra numer. 21. versiculo 3.* Constat ex reuocatoria, quæ datur patrono leg. 1. & 2. *Cod. de his, quæ in fraudem patroni.* Vbi non reuocatur legitima patroni, nisi æqualis quantitas, non vero in totum. Nec dubitandum est, quod fere in omnibus prædictis iuribus agitur de donationibus re, & consilio fraudulentis, vt agnoscit *Costa*, & reliqui citatis locis.

Vnde indistincte dicendum existimo, donationem inofficiosam reuocari solummodo pro repletione legitimæ, siue re tantum, siue re, & consilio inofficiosa sit, siue filijs, siue extraneis facta reperiat, constat ex iuribus supra citatis, gloss. in opinione *Azonis in l. 1. gloss. ult. in d. l. Si mater expedit Mangil. d. quest. 99. num. 12.* refert *Salycet d. l. 1. nu. 5. in principio. Ioann. de Rauenis, & Ricardus Malumbrius in d. l. 1. Cod. inofficiosus donat.* quos refert *Ioannes Antonius Rubeus in repetitione dict. §. Imperator num. 96. & à num. 144. & 193.* qui expendit ultra omnia iura supra citata, text. in *Authentic. de immens. donat. iuncta Authent. vnde si parens C. inofficioso testam.* vbi reuocatio fit vsque ad debitum bonorum subsidium, quæ iura sunt irrefragabilia, & esse magis de mente iuris ait *Aretinus conf. 47. à num. 3. Iason. in Authent. Unde si parens, num. ultim. Paulus de Montepico in l. Post contractum de donat. nu. 6. Ioan.*

*Crotus in repetitione cap. Raynucius fol. 25. & alij, quos refert Costa cap. Si pater, verbo, priuare non possit, num. 16. versic. ut vero, & probatur ex lege 8. tit. 4. part. 5. vbi Greg. glos. fin. & in nostro regno lib. 4. titul. 97. §. 4. & melior de iure d. lib. 4. titul. 65. §. 2. Deinde, in leg. 1. §. Quauis, & §. Si pluribus D. si quid in fraudem patroni vbi donationes factæ à liberto in fraudem legitimæ patroni reuocantur pro rata legitimæ, ex quibus hæc opinio contra communem verissimam est; neque ex communi vel alijs inuolutis distinctionibus, de quibus glossa, *Salycet. Baldus, Aretin. consil. 47.* optime *Costa cap. Si pater glossa priuare non posse, à num. 16. Nata cons. 125. à num. 3.* refert *Mangil. quest. 93. num. 20.* & alij scribentes in d. l. 1.) aliquid certum colligi potest, vt singula singulis referendo, videri potest ex *Rubeo d. §. Imperator à num. 94.* cum multis sequentibus.*

Nec retéta hac nostra verissima sententia, obstant illa duo iura, quæ anam præbuere tantæ discordiæ cū alijs supra expensis; nam ad primū de textu in d. §. Imperator satisfacit glossa 1. quam sequitur *Rubeus in repetitione nu. 146.* dimidiam, de qua ibi, non esse referendam ad totam hereditatem, sed solum ad dimidiā trientis, qui pro legitima vtriq; nepoti debebatur, quam interpretationē non respuit *Cuiac. & Goshof. ibidem, & nos libenter amplectimur, sentit Mangil. sup. num. 24. in fine.*
Ad text.

De vna, & altera quarta deducēda vel nō,

129. Ad text. vero difficilem in d. leg. Si libertus, versicul. plane D. de iure patronat. omiſſa reſponſione, quam tetigit *Coſta vbi ſupra d. num. 16. verſic. non obſtat text.* reſponderi poteſt, & meo videri ſecundum verum, & ſubtilem ſenſum literæ, ibi alienationem non reuocari in totum, ſed ſolum pro parte patrono competente, ratione legitimæ, quod ſatis deducitur ex verbis, & mente iuris conſulti Vlpiani, ibi (*verum per Fauianam, & Caluiſianam actionem reuocabuntur ea, quæ per fraudem ſunt alienata*) conſtat autem ſolum legitimam eſſe alienatam per fraudem, igitur ſolum ad concurrentem quantitatem debet alienatio reuocari, vel ſi magis arrideat, dic libertum, maximo eſſe vinculo alligatum reſpectu patroni, maximamque reuerentiam ei debere, cuius fauore conſtitutum fuit, quod ſi libertus in fraudem alienaſſet, poſſet patronus per Fauianam reuocare, & omnia abinteſtato poſſidere, ſed prior intellectus conuenit literæ, leg. 1. §. Si pluribus, & §. Quamuis D. ſi quid in fraudem patroni, vbi reuocatio, quæ fit per Caluiſianam reſtringitur ſolū ad quantitatem debitam ipſi patrono, non autem admittitur reuocatio, pro omnibus rebus donatis, vt modo diximus, & ſic intelligendu eſt d. versicul. plane, cui textui vſq; adhuc inueni, qui reſponderet, ex his qui communem ſententiam ſequuntur, nec aliquam congruam reſpon-

ſionem admittit; nam d. §. Si pluribus, loquitur de reuocatione facta per patronum in fraudem ſuæ legitimæ, & ſolum reuocat vſque ad debitū ſubſidium, cur ergo §. Plane, non erit interpretandus ad illius ſimilitudinem, vt ibi reuocatio fiat vſque ad debitum ſubſidium, quia hoc tantum fuit in fraudem patroni alienatum, optima glos. final. in l. 1. Cod. ſi quid in fraudem patroni, nec enim conſideratio *Coſta ſupra num. 17.* ſatisfacit, quam ſequitur *Mangil.* eo non citato *quæſt. 93. n. 21. in fine*, dum quo ad hoc, faciunt differentiam inter patronum, & filium reuocantem legitimam.

Nec in toto titulo Cod. de inofficioſ. donat. eſt text. qui communem opinionem, quā totis viribus defendit *Coſta d. num. 16. verſic. his tamen non obſtantibus*, probet, quā male poſſe defendi ſcribit *Rubeus in d. repetitione num. 46.* Nam quantuncunq; percurras omnia prædicta iura, magis contra communem ſententiam, quam in ipſius fauorem expendi poſſunt, vt ſupra ſigillatim conſiderauimus; Nec vltimum fundamentum de æquiparatione vtriuſque quærele inofficioſi teſtamenti, & inofficioſæ donationis communem iuuat, quia ſimilitudo, quæ inter vtranque reperitur, ſatisuerificatur in effectu vnicuiq; proportionato, quia quemadmodum illa reuocat teſtamentum in totū, quaſi pater mortuus ſit abinteſtato, ita & hæc reuocat male alienata in fraudē,

fraudē, vsque ad concurrentem legitime quantitatem, vt in terminis scribit *Costa supra num. 22.* Deinde vtraq; circa durationē temporis, recte procedit, quia sicut illa quinquennio finitur *leg. Si quis filium §. final, Cod. inofficioso testamento*, ita & hæc quinquennio finitur *glossa verbo temporibus, in dict. l. vltima Cod. inofficios. donat. Gratianus supra num. 40.* in alijs autem maxime differunt, quia illa contra testamentum, hæc vero contra cōtractum concipitur, vt late prosequitur *Rubeus in d. Reper. §. Imperator à num. 5.*

Ex quibus de rigore iuris hanc opinionē contra communem iuribus magis consonam reputo, licet communis in nostro regno practicanda sit propter authoritatem *Bartoli*, cui maxime detulit *lex Regia lib. 3. tit. 64. §. 1. ad fin.* apparet ergo ex supra resolutis filio competere quærelam inofficiosa donationis pro legitima consequenda, quando pater in fraudē ipsius bona alienauit.

130. Quærunť Doctores, an ea resolutio admittenda sit, quando pater non donauit, sed vendidit? in qua quæstione *gloss. in l. 1. Cod. inofficios. donat. ante finem, & in l. 1. Cod. si in fraud. patron.* tenent querelam ex illo titulo, non posse locum obtinere in alienatione facta titulo oneroso, *gloss. sequitur Bartol. in leg. Hereditariam D. de bon. author. iud. possid. Iason. in authentica Nouissima Cod. inofficios. num. 3. Berengar. in*

leg. In quartam D. ad leg. Falcidiam, num. 262. part. 1. Calcan. consil. 75. num. 3. Couarru. in cap. Raynucius §. 10. num. 9. Pinel. l. 1. part. 3. de bonis maternis num. 76. Costa cap. Si pater d. glossa priuare non possit numer. 23. Clar. §. Donatio quæst. 24. num. vltim. Barbof. l. 2. D. soluto matrimonio part. 1. nu. 173. Mangil. de imputat. quæst. 93. num. 16. apud quos, maxime apud *Costa*, plures antiquos reperies tenentes hanc sententiam negatiuam, quæ cōmunis est, & receptissima, vt constat ex *Bartol. Clar. Costa, & alijs*, quæ nititur in eo, quod reuocatio ex capite inofficiositatis dari non potest, quando possessor non est in lucro, patet ex toto illo titulo, sed supponimus in hoc casu titulum onerosum, igitur nec emptori imputari potest, supposito, quod pretium numerauit, *leg. Nemo prado D. de regulis iuris.* Contrarium tamen tenuerunt plures Doctores, quos refert *Costa vbi supra, num. 23. Clar. dict. quæstion. 24. num. final. Menoch. remedio 9. recuperand. num. 181.* alios citat *Mangil. supra num. 17.* quando pater vendidit minori pretio, quia in eo, quod ultra valet res, censetur facta donatio, argumento *text. in leg. 1. §. Si quis in fraudem D. si quis in fraudem patroni*, vbi similiter reuocatur venditio facta à liberto, quando in pretio patronum fraudauit; Sed in hac controuersia, optima concordia est, quam adducit *Costa vbi supra numer. 24.* quod vel pater

De vna, & altera quarta deducēda vel nō,

pater vendidit simpliciter minori pretio, & in hoc casu nō habet locum querela, iuxta priorem communem sententiam, quod in dubio præsumitur, vel constat patrem vendere minori pretio, vt de residuo faciat donationem, quod à filio probandum est, ex l. *Cum de indebito* D. de probat. Menoch. casu 89. Mascard. Surd. & alij ibi, & in hoc casu dabitur reuocatoria quoad donationem, argumento text. in l. *Si sponsus* §. Circa D. donation. inter virum leg. *Si quis donationis* 37. D. de contrahend. empt. Sanchez lib. 6. de matrim. disput. 1. nu. 11. Morla in emporeo titulo de contrahenda quest. 20. num. 7. Pinel. l. 2. de Rescind. part. 1. cap. 2. num. 27. Couar. 2. var. cap. 4. num. 10. Mantica de contractib. lib. 14. tit. 2. num. 20. Costa supra ad quos terminos reducendus est Mangil. d. quest. 93. nu. 18. & sequent. cum pluribus, quos citat.

131. Circa aliud caput reuocationis ex capite alimentorum, quæ filijs spurij, & naturalibus nobilium cōpetit, admite cum Surd. de alimentis tit. 8. priuilegio 81. à num. 10. cum Paleot. de noth. cap. 34. num. 10. qui resoluunt posse alienata reuocari vsque ad debitam quantitatem alimentorum, argumēto d. l. *Si liqueat* Cod. reuocand. donat. l. *Si totas eodem* Castillo tom. 4. c. 31. n. 94. vbi plu. es.

Vnde consequitur parentibus etiam dari eadem remedia, quæ supra considerauimus in filijs ad consequendam legitimam, quam

ex bonis filiorum detrahere possūt, maxime querela inofficiosi, iuxta princip. Instit. de inofficios. & in d. leg. *Pater filium* 14. D. eod. tit. & in superius dicendi testamentum nullum, si pretereantur, vel iniuste exheredentur, iuxta textum in *Authent. vt cum de appellat cognoscitur*, §. *Aliud quoque capitulum*, & §. *Sive igitur*, & §. *Sancimus*, Valasc. consult. 61. num. 2. & de part. cap. 17. à num. 32. Rojas de success. cap. 29. n. 42. optime Mangil. d. quest. 93. nu. 54. post Beroum. consil. 49. num. 53. cum alijs quos citat Costa dict. glos. priuare non possit nu. 34. & sequenti, Cephal. consil. 53. num. 64. Gab. consil. 101. num. 9. lib. 1.

Aliud caput Reuocādi alienata considerant Doctores, per natiuitatem filiorum, iuxta terminos, leg. *Si vnquam* Cod. de reuocand. donation. in quibus Doctores solēt distinguere; nam si pater donauit extraneo per superuenientiam liberorum totam donationem rescindere valet, quasi non donaturus, si cogitaret de filijs futuris d. l. *Si vnquam*, quam sic interpretatur Doctores communiter ibi, per Ripa n. 2. Rubens in d. §. *Imperator* n. 156. & seqq. Mangil. d. quest. 96. n. 15. Bart. d. §. *Imperator* nu. 6. Corneus consil. 15. volumine 1. Tiraq. in proemio eiusdem l. num. 17. & 60. in quo nullum dubiū est; inter scribentes, Gom. 2. tom. cap. 4. num. 11. Mantica de contract. lib. 21. tit. 10. nu. 14. Bald. l. 1. C. inofficios. donat. n. 18. Clar. §. *Donatio* quest. 22. Guter. de iur.

de iur. 1. par. c. 9. Peregr. lib. 6. variar. à num. 11. Fachin. lib. 3. contr. cap. 84. & sequentibus, Molina disputat. 281. Corras. 3. Miscell. cap. 30. Cald. de potest. eligend. cap. 4. & ad §. Sed hac de inofficioso n. 40. Barbosa l. 2. part. 1. de solut. matr. n. 167. Donel. iure civili lib. 4. cap. 27. & 32. Faber de coniect. lib. 7. cap. 14. & 15. post Cuiac. lib. 10. obser. cap. 5.

134. Maior tamen est contentio, quā do pater non reuocauit in vita donationē, an possint filij post mortem ipsius agere ex dict. leg. Si vnquam? In qua quæstione communis est sentētia negatiua, vt post antiquiores tradit Ripa dict. leg. Si vnquam numer. 114. vbi plures refert Immol. in cap. vltim. de donat. numer. 5. Antonius Rubens, qui testatur de magis communi in repetitione d. §. Imperator numer. 255. Corneus consil. 231. lib. 2. Bertand. consil. 83. lib. 2. Clar. §. Donatio quæstion. 23. in fine, Tiraquel. verbo suscepit liberos numer. 211. & 222. sequitur nouissime ex professo disputans Mangil. de imputat. quæstion. 102. à num. 8. 17. & fere per totam, pertransit Cabedo p. 1. decis. 63. numer. 6. Gamma decis. 240. in fine, mouetur communis ex verbis d. l. Si vnquam, ibi (in eiusdem donatoris arbitrio mansurum,) quasi Imperator expectet arbitriū donatoris circa reuocandam donationem. Secundo ex l. fin. Cod. eodem titul. vbi similis reuocatio, ex capite Ingratitudinis nullo modo transit ad hæredes, vt per Gamam de-

cisione 176. Molina de iustitia disput. 453. numer. 20. Barbosa l. Si quis intentione D. de iudicijs à nu. 72. Menoch. de presumption. lib. 3. præsumpt. 112. à num. 28. late Caldas de extinctione, 4. part. cap. 18. numer. 25. Sicut in declaratione felloniæ tradit post Ripam dict. leg. Si vnquam, quæst. vltim. Tiraquel. super numer. 215. & sequent. Mangilius supra numer. 12. Tertio quia ibi agitur de iure declarandi, & proferendi arbitrium, quod personale est, nec ad hæredes transit, argumento text. in l. Si quis arbitratus D. de verborum, glossa in leg. Idem Pomponius §. §. final. D. de reuendicatione, verbo, apparent. Vltimo, quia reuocatio donationis fit ex dispositione, dict. leg. Si vnquam, sub illa conditione, si donatori placuerit, oportet igitur, vt donator expresse declararet voluntatem suam, argumento text. in leg. Si ita legatum, §. Illi si volet D. de legatis primo, de qua Menoch. consil. 210. & lib. 4. presumption. 210. numer. 57. Costa 2. selectarum cap. 4. Peregrinus articul. 40. numer. 61. Sanch. 5. de matrimonio disputat. prima, numer. 7. Donel. lib. 8. cap. 15. Faber. decade 52. error. primo.

Contrariam tamen sententiam tenuerūt plures, & grauiissimi Doctores, tam antiqui, quam recentiores, Alber. Angel. d. l. Si vnquam, Ripa, qui ad vtranque partem disputat. dict. leg. Si vnquam quæst. 42. à num. 104. & 2. sequentibus. Gabriel commun. tit. de donat. concl. 2. n. 22.

De vna, & altera quarta deducēda vel nō,

vbi citat *Marianum Soccin. consil.* 126. lib. 3. & eius filium *Bartolomeū Succin. cons.* 67. lib. 3. citatur etiam *Baldus in d. l. 1. Cod. inofficios. donation.* sed inepte, quia contrarium tenet, & melius citari posset *consil.* 239. tom. 3. vbi hanc partem expresse tenet, ex quibus *Valasc. sequendo accerrime hanc partem consil.* 31. *num.* 5. ait reperire æquales numero Doctores pro, & contra. Sed absque dubio prior sententia magis sequuta est per scribentes, vt constat ex ibi citatis, & pluribus alijs, quos referunt, sed ego inter omnes minimus nunquam recederem nec in iudicando, nec in cōsulendo, nec etiam defendendo in scholis ab hac secunda sententia; moueor ex vnico, & validissimo fundamento, ad quod bene aduertit *Valasc. supra numer. 9. versiculo, postremo, quod deducitur ex visceribus, dict. l. Si vnquam ibi, (& postea suscepit liberos, totum quicquid largitus fuerat reuertatur, in eiusdem donatoris arbitrio, ac ditione mansurum)* quibus verbis Imperator apertissime demonstrat per superuenientiā liberorum ipso iure reuocari donationē, & omnia tradita per ipsam reuerti quoad dominium ad arbitrium donatoris, sicut cætera bona, quæ semper apud ipsum remanserant, cur ergo dubitandum est de reuocatione, quasi dependente ex voluntate donantis, si Imperator ipso iure dominium ad donantem transfert, & omnem disponendi de

rebus donatis ei concedit potestatem, necesse est, enim vt donatio iterum reualidetur, constare de noua voluntate, per quam significetur velle donantem de nouo ratificare ipsam donationem sic reuocatam, quæ voluntas non præsumitur, *iuxta l. Si cum aurum D. de solutionibus, leg. Cum de indebito D. de probation.* Secundo probatur hæc nostra sententia *ex d. l. Si totas, ibi (ad patrimonium tuum reuertetur)* vbi donatio omnium bonorum facta vni filio reuocatur ipso iure per natiuitatem alterius filij quoad quantitatem legitimæ ipso iure, vt per glossā, ibi verbo, *detractum, & communitè scribentes*, hæc enim est mens genuina *d. l. Si vnquam.* Deinde, quia omnes admittunt posse donatarium donationem sic reuocatam de nouo ex bona fide præscribere, per *Ripa ibi n. 107. alias quest. 43. Gabriel. d. conclus. 2. num. 23. Valasc. d. consultat. 31. num. 8.* Sed præscriptio non potest admitti, nisi circa res alienas, vt notissimum est, igitur. Nec dubitandum est de translatione domini, in terminis *dict. leg. Si vnquam, ad donatorem, vt patet ex verbis supra relatis, quæ sine manifesta violentia nullam aliam recipiunt interpretationem, nec de potestate legis dubitandum est, quando ex iuxta causā, dominium transferre intendit, de vna persona in aliam, leg. Raptores Cod. de Episcop. & cleric. causa autem ob quam lex transfert dominium iterum ad donato-*

ad donatorem illa est, quia p.æsumit contrariam voluntatem in ipso donante, quasi si cogitaret de filiis nascituris non donasset, ut omnes, nemine discrepante, admittunt, *in d. leg. Si vnquam vbi glossa 1. Bart. & Bald. Rubeus dict. §. Imperator num. 246. Gabriel d. conclusione 2. nu. 2. Tiraquel. in præfatione num. 3. & 4. Molina de primogen. lib. 2. cap. 3. num. 42. Peregrin. lib. 6. variar. à num. 11. Fachin. contr. lib. 3. cap. 84. Cevallos quaest. 104. Molin. disputat. 281. Valasc. d. cons. 31. num. 9. Caldas 3. part. de potestate eligend. cap. 4. Barbos. l. 2. D. soluto matrimonio num. 167. part. 1. Et hac parte retenta, tanquam verissima, facile disoluuntur argumenta contrariæ magis communis, nam ad primum respondetur, verba supradicta in argumento non significare, ut magis communis vult, arbitrium donatoris in reuocando donationem, quia iam ipso iure reuocata est, ut late supra demonstrauius ex eadem *l. Si vnquam*, sed solum denotant absolutum arbitrium donatoris, ad disponendum de ipsis rebus donatis, sicut de alijs, quæ semper sub sua potestate remanserunt, argumento *leg. In re mandata Cod. Mandati, leg. Nemo exterius Cod. de Iudæis* cum rationibus supra adductis; Ad secundum fundamentum, cum illationibus ibi relatis, fatemur in terminis *d. leg. final, Cod. de reuocand.* non transire potestatem illam ad hæredes, quia ibidem nõ reuocatur do-*

natio ipso iure, sed requiritur sententia, quia fit ob ingratitude, sed exinde non fit valida instantia ad casum nostræ quæstionis, in qua reuocatio ipso iure inducitur, ut supradiximus, & dominium per legem translatum est ad ipsum donatorem, & sic intelliguntur doctrinæ supra adductæ, in quibus licet admittamus iuris amissionem ipso iure, tamen requiritur voluntas declaratoria, cum habeat rationem pænæ, ut per Doctores ibi citatos, facit *Ordinatio lib. 4. titul. 39. in fine principij*, ibi (*se o quizer*) optime *Barbos. l. 2. part. 1. num. 134. D. soluto matrimonio, & num. 135. & 128. vbi plures citat, Caldas 5. part. l. Unic. Cod. ex delict. defunct. n. 47. Pichard. dict. §. Non autem de perpet. & tēporal. n. 12. Donel. lib. 7. cap. 29. §. Hæres*, quæ pænâ non consideratur *in dict. l. Si vnquam*, quia non fit ibi reuocatio in pænâ, sed propter præsumptam voluntatem contrariam donantis, qui si cogitaret de filiis nascituris minime donasset, ne alias videretur extraneum propriæ soboli antepone, *contral. Cũ auus de cond. & demonstr. leg. Cum acutissimi Cod. de fideicommiss. vltra supracitatos optime Gomes 2. tom. cap. 4. nu. 11.*

Ad tertium satisfit dicendo, ibi non agi de iure declarandi arbitrium, quia dominium omnium rerum, quæ donatæ fuerunt ipso iure, translatum est ad personam donatoris, solumque dispositio de ipsis bonis in arbitrio ipsius posita

De vna, & altera quarta deducēda vel nō,

est, vt supra satis probauimus, quo posito, sumus extra terminos argumenti. Similiter etiam euitamus vltimum fundamentum contrariæ sententiæ, negando reuocationem, de qua *in dict. l. Si vnquam*, fieri sub aliqua conditione, quini- mo purè fit autoritate ipsius legis, retransferendo dominium ipso iure ad donatorem pure, & sine aliqua conditione, vt supra probauimus. Nec huic nostræ verissimæ sententiæ obstabit vltèrius consideratio *Valasci supra num. 10.* quod *dict. leg. Si vnquam*, est lex exorbitans respectu *l. Perfecta donatio C. de donat. quæ sub modo*; vnde cum loquatur tantum in ipso donatore, non videtur extendenda ad aliam personam, id est filium, quia respō- detur, *dict. l. Si vnquam*, solum esse exorbitantem respectu casus reuo- cationis, non autem respectu per- sonæ, ex quo euitatur difficultas. Vel etiam responderi potest, quod cum in hoc casu non agatur de re- uocando de nouo donationem, sed potius de recuperandis rebus do- natis, quarum dominium per legē translatum fuit ad patrem mortuū, idem ius, quod pater habebat ad intentandam reiuendicationē con- tra donatarium retinentem res de facto, transiit in filium, tanquam hæredem, ex regula, *leg. Hæres in omne, D. de acquirenda hereditate.*

138. Ex quibus satis defenditur no- stra sententia, quam semper habui pro veritate, & multo maiori ratio-

ne pariet exceptionem, casu, quo res sint adhuc penes donantem; nam si filius de nouo agnascatur, donatarius vero res petere inten- dat, exceptione doli repellendus est, quia sine causa petit, *text. optimus in leg. 2. §. Circa D. de exceptione do- li Mendocça de pactis lib. 1. cap. 4. à numer. 46. Mantica de contractib. lib. 14. titul. 12. à principio, Peregrinus variar. lib. 5. num. 82. Azeued. leg. 2. titul. 16. lib. 5. recopilat. num. 43. Ægidius Lusitanus dict. leg. Ex hoc iure tom. 1. cap. 11. à num. 13. & in terminis nostris identicis scribit. Valascus dict. consil. 31. numer. 6. in fine per Ripam dict. num. 106.* Sicut etiam à fortiori procedet casu, quo pater limitatum tempus post nati- uitatem filij superuiuat, in quo ad- huc communis sententiæ autho- res illam admittunt, vt per *Rip. dict. num. 107. Tiraquel. glossa susceperit liberos numer. 122. Valasc. dict. num. 6. à principio, Gom. d. cap. 4. num. 12. ad finem, cum his, quæ Barbos. leg. 2. part. 1. D. solut. matrimonio à nu- mer. 128. vel quando maximis ne- gotijs implicatus, ita vt volunta- tem non possit oportune explica- re, qui casus in confesso est apud omnes.*

Vnde etiam sine controuersia procedit opinio *Bart. in d. l. Titia, §. Imperator D. de legat. 2. ad finem, 139. Immol. d. cap. fin. num. 22. Tiraquel. dict. verbo, susceperit liberos num. 203. Valasc. d. consil. 31. n. 11. refert Gomes 2. tom. cap. 4. n. 12. in principio Gabr. d. concl.*

concl. 2. n. 18. dum cum communi resolutione cōtendunt, quod adeo verum est donationem reuocari ipso iure, per superuenientiam filiorum, vt etiā si filij iterum decedant, donatio amplius reuocari non potest, argumēto *l. qui res §. Aream. D. solut.* quæ sententia satis confirmat opinionem nostram contra magis communem, fatentur enim hi Doctores reuocationem virtute legis factam esse ipso iure, quo dato, necessario fatendum est nullam donatoris declarationem esse necessariam, vt perficiatur reuocatio, hæc enim iam perfecta est ab ipsa lege, per quam dominium translatum est in ipsum donatorem; vnde conuincitur *Gom. d. num. 12.* qui incaute existimat, in hoc casu donationem confirmari, si pater donans, non reuocet; & mouetur primo, per *l. Posthumus 12. D. de in iusto rupto*, vbi testamentū irritum factū per natiuitatem posthumi præteriti, si filius decedat viuentē patre cōualefcit; Secundo, per *text. in l. Ex facto §. penultimo, D. ad Trebellian.* vbi grauatus restituere, si sine liberis decesserit, si filium habeat, qui decedat in vita patris, adhuc cogitur restituere. Tertio, per *leg. Fæmina, §. Illud Cod. secund. nupt.* vbi filij primi matrimonij, qui decedunt in vita patris, non impediunt liberam dispositionem bonorum. Quarto, quia donator non reuocādo censetur tacite donationē approbare; Sed hæc fundamenta,

Gom. aliena sunt à materia, nam *dict. leg. Posthumus*, aperte supponit de rigore iuris testamentum non conualefcere, sed fuisse necessarium prætoris iuuamen, vt iterum conualefcāt, agnoscunt ibi cōmuniter Doctores *Conan. lib. 10. com. cap. 4. num. 4. Duar. sub illo titulo de iniust. rupt. cap. 3. column. 6. Cuiac. l. Si filius 7. D. de liber. & posthum. Donel. de iure Ciuili lib. 6. cap. 16. ad finem, Faber. lib. 9. de coniecturis cap. 15. & ipse Gom.* fatetur, qui termini longe diuersi sunt à nostro casu, in quo donatio reuocata fuit ipso iure, & dominium translatum; nec aliquis nouus actus supponitur, per quem iterum dominium reuertatur ad donatarium. Nec etiā *dict. §. penultim.* aliquid facit, quia illic necesse est, vt pater grauatus de obligetur à restitutione, vt filij existant tempore mortis, vt omnes scribentes ibi ex coniectura testatoris scribunt, optime *Peregrin. artic. 29. de fideicommiss. post Anticam lib. 11. de coniect. titul. 6. nu. 3. Menoch. lib. 6. de presumption. præf. 50. nu. 28. Genoa de Concil. leg. pag. 251. & præceptores ibidem*, quæ coniectura deficit omnino in terminis nostris, vt constat ex ipso facto, vbi filij non requiruntur, vt superuiuant. Ad *§. Illud*, dic ibi requiri vitam filiorum, vt inducatur effectus, de quo ibi, in nostro vero casu sufficit, vt vitales nascantur, ad retransferendum dominium, iuxta supra dicta.

De vna, & altera quarta deducēda vel nō,

Quantum negamus, quia potius contrarium est dicendum, *iuxta l.*

1041 *Si aurum D. solut. d. l. Cum de indebito D. de probationibus.*

141. Vltimus casus, qui in hac materia. *Si vnquam* ventilatur ad nostrum intentum est, quando pater donationem fecit filio priori, vel omnium bonorum, vel maioris partis, an per natiuitatem secundi filij reuocetur donatio illa in totū sicut in priori casu resoluiamus? In qua quæstione Doctores communiter pertranseunt dicentes reuocationem faciendam esse tantum vsque ad quantitatem legitimæ, & debitum bonorum subsidium, non autem in totum, quam communē sententiam intendunt omnes probari *ex textu in l. Si totas Cod. inofficios. donat.* vbi est casus identicus, & formalis ab Imperatore decisus. Ratio communis est, quia in casu præsentis cessat fundamentum, *d. l. Si vnquam*, ex eo, quia pater iam filios habebat, quibus semper donationem contulisset, nec natiuitas filiorū illā impendiret, sed quia talis donatio non poterat esse iniqua, & præiudicialis legitimæ natorum, ideo reuocatur, quo ad debitum bonorū subsidiū, quam sequuta est *Ordin. Regia lib. 4. tit. 65. §. 1. versiculo, & sicando Bart. ibidem & in leg. 1. Cod. eodem titul. & in l. Titia §. Imperator D. de legat. 2. vbi Immola Castr. Bald. & alij post Antonium Rubeum, num. 105. Corneus lib. 1. consilio 15. nu. 3. & 18. plures per Mangilium*

*quæst. 99. num. 35. Peregrin. de fideic. articul. 51. num. 23. Clar. §. Donatio quæst. 22. numer. 3. Molin. de iustit. disp. 283. & 285. Cou. 1. var. cap. 19. num. 1. Barb. leg. 2. part. 1. D. soluto matrimon. num. 168. Castillo tom. 4. cap. 31. num. 94. apud quos plures alios reperies, Rojas de Succession. cap. 26. num. 26. Tiraquel. d. l. Si vnquam, verbo, libertis, numer. 77. quæ sententia totis viribus amplectenda, & defendenda est, quicquid Salycet. quem tentat sequi Rip. in d. l. si vnquam, quæst. 47. alias num. 181. conetur probare, etiam in his terminis reuocari in totum donationem, secundum decisionem *d. l. Si vnquam*, quasi adhuc cessaret in patre voluntas donandi, si de alijs filijs nascituris cogitaret, quæ ratio est totale fundamentum *dict. leg. Si vnquam*, sed merito repræhenditur Ripa in hoc à Tiraquel. d. num. 77. refert Mangil. nu. 35. quia cum pater iam filios haberet, æqualis inter eosdem debet esse ratio affectionis, *l. Non solum D. Ritu nuptiar.* ac proinde sufficit, vt fiat reuocatio vsque ad legitimæ quantitatem, nō autem in totum, secundum terminos *d. l. Si vnquam.**

Restat denique pertractare quāto tempore sint duratura remedia, de quibus hucusque egimus. Imprimis in omnibus casibus, in quibus diximus competere petitionē hæreditatis, non est dubium durare hanc actionem per spatium triginta annorū, vt probatur *ex text. in l.*

Hære.

Hæreditatis, l. penultim. Cod. in quibus causis cessat longi temporis præscriptio: glos. verbo compellat. in d. l. Hæreditatis ubi Salycet. nu. 7. text. Optimus in l. 2. C. constitut. pecunia, ubi glos. verbo, triginta; Nam licet petitio hæreditatis sit actio in rem, nihilominus habet sub se plures actiones personales, quæ per 30. annos durant, d. l. 2. de Constit. pecun. l. Sicut C. de præscriptione 30. Vandelinus de actionibus, fol. 6. de petitione hæredit. versicul. 4. exceptio, Salycet. Bald. Castr. & Ias. in l. Si quis filium Cod. inofficioso testamento Alex. cons. 8. num. 26. lib. 3. qui testatur de communi, Balb. de præscript. 4. part. quarta principalis quæst. 23. num. 3. Menoch. cons. 411. num. 40. plures per Mangil. de imputat. quæst. 92. nu. 10. Deinde ius dicendi testamentum nullum, in illis casibus, ubi supra diximus competere filiis contra testamētum patris, etiā durat per triginta annos, iuxta text. in l. Licet Cod. de iure deliberand. ubi scribentes communiter, maxime, Bald. & Salycet. ut per Gom. tom. 1. cap. 9. nu. 27. & 28. Couar. cap. Raynaldus in principio, num. 5. Mangil. de imputation. quæst. 92. num. 9. optime Mantua in l. Posthumo C. bon. Possess. contra tabul. num. 85. & 87. apud quos testificatur de communi; nam cum ex hoc iure nascatur actio, prout supradiximus, omnes autem actiones personales durent per 30. annos, nec minori spatio finiantur d. l. Sicut, l. Omnes, l. Cum notissimi in principio, Cod. præscript. 30.

Gilchenius de præscript. 2. part. memb. 1. cap. 11. num. 3. insignis Barbof. d. l. Sicuti, num. 6. ubi plures citat sequitur etiam per illud spatium durare hoc ius dicendi nullum.

Tota controuersia est circa conditionem ex lege, quæ datur filiis ad complementum legitimæ consequendum, an scilicet duret solū per quinquennium, sicut, & querela inofficiosi, an vero etiam extendatur ad 30. annos. In qua quæstione supponendum est querelam solum vsque ad quinquennium extendi, l. Contra maiores, l. Si quis filium Cod. inofficioso testamento. Bart. Paul. in d. l. Si quis filium, & in l. fin. Cod. inofficios. donat. Surd. consil. 148. nu. 14. lib. 1. Mangil. quæst. 92. num. 3. & consil. 14. Martia de successione legali quæst. 26. articul. 1. num. 4. Caldas in rub. Insit. de inofficioso testam. à principio, & num. 40. & seq. In prædicta igitur quæstione, Bart. in d. l. Si quis filium Cod. inofficioso testamento num. 3. scribit hanc conditionem quinquennio finiri, mouetur Bart, 1. per text. in d. l. Si quis filium, ubi Imperator de nouo concedit nepoti, ut possit querelare testamētum auitum, etiam si pater querelam præparatam non relinqueret, ita ut ipse posset causam testamenti ad causā intestati reducere, quod Imperator limitauit, in casu, quo auus patri aliquam quæritatem reliquisset intestamento, quia per hoc relictum remouetur querela, & solum competit conditio ex

De vna, & altera quarta deducēda vel nō,

lege ad supplementum ex nouis ip-
 sius Imperatoris constitutionibus,
 & tandem cōcludit Imperator his
 verbis (*nisi pater adhuc superstes, vel
 repudiauerit querelam, vel quinquennio
 tacuit, scilicet post aditam hereditatem*)
 ex quibus videtur probari, quod in
 terminis, quibus patri competit
 extraordinariū remedium ad sup-
 plementum, si quinquenniū trans-
 uerit, amplius nō sit admittendus,
 quasi remedium illud quinquen-
 nio finiatur. Secundo, quia con-
 dictione hęc ex lege, subrogata est
 in locum querelę, l. *Omnimodo, leg.
 Scimus, Cod. inofficios.* sed querela
 durat tantummodo per quinquen-
 nium, igitur, & condictione, argumē-
 to leg. *Si eum §. Qui iniuriarum D. si
 quis cautionibus, l. 1. §. Hac actio D. si
 quis testam. lib. esse iussus sit, quam
 regulam exornant late Gabriel titul.
 de regul. iur. conclusione 2. Gutt. pra-
 ctic. lib. 1. quęst. 34. num. 2. Caldas d.
 §. Sed hęc Institut. de inofficioso testa-
 mento, num. 28. Peregrin. de fideicom-
 missis articul. 16. num. 30. Flores var.
 quęst. 20. Surd. consil. 53. à numer.
 14. Barbof. leg. *Maritum, D. soluto
 matrimonio, numer. 78. & in Rubrica
 3. part. num. 77.* Tertio, expendit
 textum, cui non posse responderi
 testatur Iason. in dict. leg. *Si quis fi-
 lium, num. 5. videlicet l. ultim. Cod.
 de inofficios. donat.* sic inducendo.
 Querela inofficiosa donationis
 habet locum, siue aliquid filio sit
 relictum, siue non, & tamen, quā-
 do aliquid est relictum, querela so-*

lum datur ad illud, quod deest, l.
*1. Cod. eodem titul. & constat hoc ius
 agendi ad supplementū finiri quin-
 quennio, dict. leg. ultim.* sicut quere-
 la ipsa, igitur eodem modo ius a-
 gendi ad supplementum legitimę
 per quinquenniū finietur, sicut
 querela ipsa; Quarto, quia dubitā-
 dum non est hanc conditionem
 esse actionem inofficiosam, quasi
 pater inofficiose fecisset non relin-
 quendo integram filio legitimam,
 constat tamē actiones omnes inof-
 ficiosas quinquennio præscribi, leg.
*2. Cod. de apostatis, ex quibus, & alijs
 leuioris ponderis fundamentis, quę
 consulto omittimus, Bartolum, se-
 quuntur Angel. in l. Papinianus §.
 Si conditioni D. inofficioso testamento,
 & in Authent. de triente, & semisse,
 §. 1. Roman. in l. Certi condictione D. si
 certum petatur, Guid. Papa cons. 170.
 column. final. quos refert Rodericus
 Suar. l. Quoniam in prioribus limitat.
 3. super leg. Regni, citat Mangil. de
 imputat. quęst. 92. num. 7. in fine.*

Verum contra Bartol. insurgit
 Bald. in Authentica presbyteros, Cod.
 episc. & cler. & in leg. *Si quis filium
 num. 6. Cod. inofficioso Salycet. 8. Flor.
 Iason. in dict. leg. Si quis filium, Ale-* 144.
*xand. consil. 197. column. 3. Castrens.
 consil. 122. Paris. consil. 32. volum. 3.
 Boer decision. 250. num. 4. Suares, ubi
 supra, Gabriel. titul. de prescript. concl.
 8. num. 2. Merch. de creat. §. 10. nu.
 255. Honded. consil. 82. num. 15. lib.
 1. Decian. consil. 59. numer. 14. lib. 4.
 Tiraquel. leg. Si vnquam verbo, reuer-*

tatur num. 396. plures, quos sequitur *Mangil. quest. 92.* apud quos est communis, & receptissima sententia, resoluens hanc conditionem durare triginta annos, pro qua faciunt sequentia fundamenta. Primum, quia supplementum hoc provenit ex lege, & dicitur ipsius legis conditio, *d. leg. Omnimodo dict. l. Scimus Cod. inofficioso*, ac proinde est actio personalis, licet in rem dirigatur, ac proinde succedit regula *l. 2. Cod. constit. pecunia l. Sicuti l. Omnes C. prescript. 30.* Secundum, quia supplementum subrogatur in locum legitimæ, *d. leg. Scimus*, non autem in locum querelæ, quia per supplementum remouetur querela, ut patet ex illis iuribus, ergo naturam legitimæ assumere debet, quæ peti potest usque ad 30. annos *d. leg. Hæreditatis Cod. petit. hæredit.* cum supra relatis; igitur etiam, & supplementum. Pro hac parte plura alia expendit *Mangil. d. loco à num. 5. & sequent.* Sed omnia parvæ considerationis, ideo consulto omittimus. Retenta igitur hac parte, non obstant, quæ pro *Bart.* & sequacibus supra adduximus; nam ad primum *d. leg. Si quis filium in finalibus verbis Cod. inofficioso.* satisfit dicendo, ibi non proponere casum, quo actio ad supplementum per quinquennium finitur, sed casum, quo querela competere poterit, tunc enim per quinquennium remoueri potest, constat in super supplementum, & querelam insimul concurrere non

posse, quia supplementum ad nihil aliud emanauit, nisi ut querelam excluderet, ac proinde resoluendum est *in d. leg. Si quis filium in fin.* minime loqui Imperatorem ibi de supplemento, ut omnes Doctores communis contendunt; *Mangil. d. num. 5. ante finem.*

Ad secundum respondeo supplementum minime subrogari in locum querelæ, imo illam excludit, *dict. leg. Omnimodo dict. leg. Scimus*, ac proinde, cessat argumentum, datur enim notabilis differentia inter querelam, & supplementum, quia querela testamentum eneruat *leg. Papinianus §. Si conditioni, & §. fin. D. inofficioso*, at vero supplementum testamentum non irritat, *d. l. Omnimodo.*

Ad tertium fundamentum *d. l. fin. Cod. inofficioso. donat.* omiſſa responsione *Mangil. d. num. 5. ad fin.* dicendum putamus, magnam dari differentiam inter casum *d. leg. ult.* & nostram quæstionem, nam *l. ult.* solū æquiparat querelam inofficiosa donationis, cū querela inofficiosi testamenti, quam æquiparationem nos libenter agnoscimus, sed negamus æquiparationem inter conditionem ex lege, ad supplementum legitimæ, quæ semper est actio personalis, per quã intenditur solum, ut legitima repleatur, & inter ipsam querelam inofficiosa donationis, quia per conditionem ex lege, de qua loquimur, testamentum, in nihilo offenditur; at vero per querelam

De vna, & altera quarta deducēda vel nō,

querelam inofficiosa donationis reuocatur donatio vsque ad debitum bonorum subsidium, etiam casu, quo pater aliquid filio relinquat, nec hoc casu datur actio ad supplementum, sed eadem querela reuocatoria, vsque ad legitimæ quātitatem, vt supra probauimus.

Ad quartum negamus ius hoc

agendi ad supplementū esse actionem inofficiosam, sed quid longe diuersum; Nec l. 2. de apostat. aliud euincit, quia debet intelligi reduplicatiue.

Claudamus pueri riuos sat prata bibere.

*Laus, & honor omnipotenti Deo,
Beataque Virgini Maria?*

LAUS DEO.

INDEX

INDEX OMNIUM IVRIUM, QVE IN HOC VOLVINE, EXPLICANTVR

litera. p. denotat partem, c. cap.
reliquod numerum.

Ex Digestorum veteri.

L Filium eum diffinimus de his qui
sunt sui. p. 1. num. 119.
L. non aliter de adoptionibus, 1. p.
num. 446.
L. quid si minor §. Papinianus de minoribus.
3. p. 115.
L. Papinianus, §. Unde si quis de inofficioso.
1. p. à n. 12. & 74. & 4. p. cap. 3. n. 9.
§. Quoniam quarta, num. 73. p. 1.
§. Si quis impubes eiusdem legis ibid. & num.
77. & 134.
§. Quarta autē eiusdem legis. 4. p. cap. 1. n. 18.
§. Si conditioni d. l. d. cap. 1. num. 35.
§. c. Meminisse eiusdem l. p. 1. 79.
L. Item veniunt, §. Item non solum de petitione
hered. 4. p. cap. 3. n. 54.
L. 3 §. 1. de transact. 2. p. n. 355.
L. de his de transact. 2. p. 256.
L. Item si verberatū, §. 1. de reiuend. 2. p. 293.
L. 1. §. Qui in perpetuum, si ager vectigalis.
2. p. 319.
L. 4. de usufr. 2. p. 345.
L. In usufructus. 69. eod. tit. 3. p. 154.
L. Item veniunt, §. Fructus de petit. hered. 4.
part. cap. 2. 47.
L. 3. de operis seruorum. 3. p. 157.
L. 5. eodem tit. d. num. 157. & 160.
L. Papinianus, §. Si quis rem ad exhib. 2. p. 430.
L. 1. fideicommissum 62 de cond. in deb. 2. p. 126.
L. Heredes. 26. §. fin. famil. erciscund. 4. p.
cap. 3. à num. 7.
L. Si non sortem §. Libertus de cond. in deb.
1. p. 316. & 322.

L. Pöponius, 35. fam. erciscund. 4. p. cap. 1. n. 54.
L. Si cum venderet de pignor. actione. 2. p. 210.
L. Sed & Celsus. §. 1. de contrah. emph. 2. p.
num. 226.
L. 5. §. 1. de condiot. caus. data 2. p. 249.
L. lex vectigali de pignor. 4. p. cap. 3. nu. 42.
L. 2. de in diem addiotione. 2. p. num. 225.
L. Si fundus 4. de lege commissoria. 2. p. n. 226.
L. 3. §. fin. qui potiores. 2. p. n. 210.
L. Si creditor §. fin. de distract. pignor. 2. part.
à num. 227.
L. Si voluntate 10. quib. mod. pig. sol. 2. p. 213.
L. Vendicantem de euiotionibus. 2. p. 378.
L. Iuris ignorantia, 7. de iuris; & facti. 2. part.
à num. 121.
L. 3. in principio de usur. 4. p. cap. 3. nu. 71.
Dicta l. 3. §. Nonnunquam d. cap. 3. à nu. 61.
L. Paulus 14. §. 1. de usur. d. cap. 3. num. 62.
& sequenti.
L. Herenius de usur. d. cap. 3. num. 56.
L. Usura, 34. de usur. d. cap. 3. num. 69. in fin.
L. Oratio de sponsal. 2. p. n. 302.
L. Senatoris filia de ritu nupt. 1. p. nu. 247.
L. Palam eodem tit. ibidem.
L. 5. §. Si quis rogatus de donat. inter. 2. p. nu.
127. & 4. p. cap. 1. nu. 167.
L. Quid si vir eodem tit. 2. p. nu. 322.
L. Mulier. 72. de iure dotium. 4. p. c. 1. nu. 19.
L. Ex parte 40. §. Ut intestato de famil. ercisc.
ibidem. num. 54. ad fin.
L. Si vero, 9. de in rem verso. num. 68. vers.
ad textum vero. 4. p. cap. 1.
L. Pater filia 71. de euiotion. nu. 70. ante finem.
d. cap. 1.
L. Nesenius de negot. gest. d. cap. 1. num. 71.

Index

- L. Auis 83. de iure dotium d. cap. 1. n. 78.
- L. Si non mortis de inofficioso, cap. 1. n. 145.
- L. Sed an ultro §. 1. de negot. gest. c. 7. n. 207.
- L. Necessarias 25. D. de pignor. actione dict. cap. 1. num. 207.
- L. Communi. 7. de communi diuidund. d. cap. 1. n. 217. & sequenti.
- L. Item pradia de famil. Ercisc. d. c. 1. n. 218.
- L. 3. de seru. export. 2. pars. num. 249.
- L. penul. de pact. 2. p. num. 233.

Ex Infortiato.

- L. Si mora de soluto matr. 4. p. c. 3. n. 84.
- L. Coheredi. §. Coheres de vulgari, 3. p. n. 96.
- L. Qui duos eodem titul. p. 3. nu. 106.
- L. 3. eodem titul. p. 3. num. 112.
- L. Qui liberis §. Hac verba, 3. p. n. 112.
- L. Si in testamento, §. eodem d. n. 112.
- L. 1 §. 1. de rebus eorum, p. 1. n. 422.
- L. Quidam cum filium de hered. inst. pars. 1. num. 545.
- L. Naturali de confir. tutore, 1. pars. n. 168.
- L. Coheredi §. Cum filia de vulgari. 1. p. n. 68.
- L. Si is qui 6. eodem, 1. p. num. 157.
- L. Lucius eodem, 1. p. num. 159.
- L. & si contra tabulas eodem, 3. p. num. 46. & 47. & 60.
- L. Filius patri, eodem. 3. p. n. 69.
- L. Si quis solidum, 72. de hered. inst. 1. p. 158.
- L. Si minor. 61. de acquir. heredit. 3. p. n. 115.
- L. qui non militauerat. 78. 1. respōso de hered. inst. 4. p. cap. 2. n. 7.
- L. fin. de iure delib. 1. p. n. 163.
- L. Cum fisco, ad Sillanean. 2. p. n. 490.
- L. 1. §. Si proponatur. Si quis omīssa causa 2. part. num. 484.
- L. Miles ita §. fin. de milit. testam. 2. p. n. 26.
- L. 4. §. 1. de cond. inst. 2. p. n. 251.
- L. Filius familias 117. §. Cum pater de legat. 1. 2. p. n. 379.
- Dict. l. §. Diui o 2. 2. p. à nu. 241.
- D. §. Diui, ibi. nec fisco, 2. p. 397. & 404.
- L. Seruo 72. §. 1. de legat. 1. 4. p. cap. 3. n. 44.
- L. Si quis inquilinos 115. §. 1. de legat. 1. dict. cap. 3. n. 44.
- L. Filius familias, §. Si quis alicui de legat. 1. 4. p. cap. 2. n. 18.

- L. Cum filio 11. de legat. 1. p. 3. nu. 111.
- L. Ab ex heredati, 126. de legat. 1. p. 3. à n. 62.
- L. Qui patri 59. acquir. hered. 3. p. n. 77.
- L. Lucius 90. §. Dame de legat. 2. 1. p. 163.
- L. Cum pater 79. §. volo eodem titul. ibidem.
- D. l. Cum pater in principio p. 4. cap. 3. à nu. 7.
- D. l. Cum pater §. Titio d. cap. 3. n. 92.
- L. Quidam 99. §. Quoties de legat. 1. 2. part. num. 488.
- L. Imperator, §. Cum quidam de legat. 2. 4. p. cap. 5. num. 93.
- L. Titia §. Imperator de legat. 2. d. cap. 3. 128.
- L. Si ita scriptum. §. Si sub conditione de leg. 2. 2. p. n. 354.
- L. Cum pater §. Cum inter de legat. 2. 2. p. 260.
- L. Vnum ex familia §. Sed si vno de legat. 2. 2. p. num. 380.
- Dict. l. vnum ex familia §. Sed si fundum dict. 2. p. num. 381.
- L. ultim. de leg. 2. §. vltim. 4. p. cap. 3. à num. 35. & 37.
- L. Cum patronus de legat. 2. 1. p. n. 62.
- L. Vxo rem, §. Pater naturalis de legat. tertio 1. p. num. 161.
- L. vlt. §. 1. de legat. 3. p. 3. à num. 52. 65. & 57.
- L. Quod his verbis, de legat. 3. 4. p. cap. 3. 57.
- L. Pater 36. §. Iulius de legat. 3. 2. p. 241.
- D. l. Pater §. penult. ibidem.
- D. l. Pater §. Fundum Titianum d. 2. p. nu. 260.
- L. 2. §. Item quaritur de dote preleg. 2. part. num. 9. & 17.
- L. 2. versiculo quemadmodum de annuis leg. 11. 3. p. n. 157.
- L. 2. Si quis aliquid quem testari prohibet p. 490.
- L. Fideicommissum 75. de cond. & demonstrat. 1. 4. p. c. 3. nu. 107.
- L. Ex facto 39. §. vlt. de cond. 2. p. nu. 490.
- L. Titio 100. vers. sed si de cond. & demonstrat. 1. 2. p. n. 253.
- L. Haredē de his quibus ut indig. 4. p. c. 2. n. 8.
- L. Rescriptum, eodem tit. 2. p. a num. 428.
- L. Qui fundum 86. §. Qui filium vers. si v. cro ad l. Falcid. 3. p. 59.
- D. l. Qui fundum §. Qui filios versic. cum l' uditio. 3. p. à nu. 62.
- D. leg. Qui fundum §. Qui filium vers. quo. d. si extranei d. p. 3. à num. 67. & 70.
- L. In duplicibus 79. eod. titul. p. 3. à n. 6. & 88.

L. In ratione 11. §. 1. quod vulgo eodem titul.
d. num. 70.
D. l. In ratione, §. Quæsitum vers. aliã causam
3. p. nu. 70.
L. Qui fundum 87. §. fin. eodem titul. d. p. 3.
n. 71. & 109.
D. l. In ratione §. Quæsitum vers. ideoque. 3. p.
num. 74.
D. l. Qui fundum §. Qui filium in principio, 3.
p. à n. 75. & 84.
L. 1. §. Id quod ex substitutione ad leg. Falcid.
3. p. nu. 70.
D. l. 1. d. §. Id quod vers. sed ea 75. 80. & 82.
D. l. 1. §. Si coheredis, d. 3. p. n. 83.
L. Quod supra 10. ad l. Falcid. 1. p. n. 89.
L. In ratione, 11. §. vlt. eod. titul. d. 3. p. à n. 89.
D. l. In ratione §. quæsitum in principio, 3. p. n.
89. & 92.
D. l. In ratione, §. Quod vulgo, 3. p. à n. 91.
D. l. In ratione §. Quæsitum vers. ideoque, d.
3. p. n. 94. & 95.
D. §. Quæsitum vers. dixi. d. 3. n. 95. ad finem.
L. Pater filia, 14. in princip. ad legem Falcid.
4. p. c. 1. n. 68. & c. 2. n. 25. & 37. 2. p. n. 100.
D. l. Pater §. fin. vers. quod si pater, 3. p. n. 103.
& d. §. fin. in principio, à nu. 97.
L. 1. §. Cohæredem ad l. Falcid. 3. p. n. 102.
L. In lege Falcidia, 9. eod. 4. p. c. 2. n. 43. ad fin.
L. 1. §. Si ususfructus. ad l. Falcid. 2. p. n. 156.
L. 1. §. Si in annos ad l. Falcid. 3. p. n. 128.
L. Quod de bonis, 15. §. Non id circo. 3. p. n. 128
& 2. p. nu. 135.
L. Si dignum, 9. eod. 4. p. c. 2. n. 11. & 16.
L. Quod de bonis §. Fructus, 4. p. c. 2. à n. 49.
L. Si debitor, 12. 4. p. cap. 3. n. 90. & 2. p. n. 95.
L. Quod de bonis in principio, §. 1. 2. p. nu. 38.
& 43. & 72.
L. Quod de bonis §. Quod auus, d. c. 3. n. 91.
L. Si ex pluribus, 16. eodem 3. p. à nu. 128. &
sequenti. & 2. p. n. 135.
L. Quod si alterutro eod. titul. 3. p. à nu. 75. &
80. 83. & 107.
L. Si pupillus 21. §. fin. eodem 3. p. n. 71. & à n.
109. & 113. & in vers. ex contrario, n. 114.
L. Nescenius. 22. 4. p. c. 2. n. 8.
D. l. Nescenius vers. plane, d. n. 8. & 9.
L. Paulus 24. §. 1. 4. p. c. 2. n. 49.
L. Si à me 29. 4. p. cap. 3. n. 8. ad fin.

L. Is cui, 31. 3. p. 119. & sequenti. & 4. p. c. 1.
2. num. 49.
L. In ratione 30. §. vendere, 4. p. c. 2. n. 11. & 161.
D. l. In ratione §. Tam. & si d. 2. n. 15. & 22.
& 4. p. c. 3. à nu. 10.
L. Paulus 24. 2. p. n. 428.
L. pentalos 32. §. Annua 3. p. n. 129.
L. ad veterani, 40. §. 1. 4. p. c. 2. n. 15.
L. In lege Falcidia 45. 3. p. à n. 119. & 4. p. c.
2. num. 49.
L. lex Falcidia 47. 3. p. n. 128.
L. Serui, 43. 4. p. cap. 1. n. 6.
L. Si propter, 53. 3. p. à n. 120.
L. Cum quo §. fin. d. 4. p. c. 1. 262. & cap. 2. nu.
29. & 30. & cap. 3. n. 14. & c. 1. n. 12.
L. Cum Titio 55. 3. p. à n. 132. & 136.
L. Legatus 65. 4. p. c. 2. n. 15.
L. Si cum dotem 57. 2. p. n. 18.
L. Circa 66. 4. p. c. 2. n. 49.
L. In quantitate 73. §. Magna dubitatio, 3. p.
à nu. 120.
L. Quod autem 74. 4. p. c. 2. n. 13. & seq.
L. Id autem 75. d. c. 2. à n. 15.
D. l. Id autem vers. sane d. c. 2. n. 19.
L. Qui quadraginta 81. §. fin. d. c. 2. n. 49.
L. Si is qui 82. §. 1. 3. p. n. 157.
L. Quod autem, vers. sed si. 4. p. c. 2. n. 10.
L. Hereditatum, 78. 3. p. n. 146. & à n. 148.
D. l. Hereditatum vers. sic denique 3. p. n. 154.
L. Qui fundum 86. in princip. 4. p. c. 2. n. 11. & 16.
L. l. Qui fundum, §. Qui filios 3. p. n. 89.
D. l. qui fundum §. Qui filium vers. Si vero d.
3. p. à n. 90.
L. In singulis, 77. d. 3. p. n. 101.
L. Titia 86. 4. p. c. 3. à n. 6.
L. In quartam à principio, 4. p. c. 2. a principio,
& nu. 6. & 13.
D. l. In quartam, §. Sed in fideicommissariam,
4. p. c. 3. a principio, & à nu. 5.
D. l. In quartam, vers. non quas d. c. 2. n. 15.
L. Filius familias 33. 4. p. c. 3. n. 98. & sequenti.
L. Sed ususfructus 81. §. fin. 2. p. n. 14.
L. à filio 93. 4. p. c. 2. n. 9. & 25.
L. 1. §. Si legata, si cui plusquam per legem, 3.
p. n. 120.
L. 1. §. Interdum eodem 1. p. à n. 57.
L. 3. §. Quoties eodem tit. d. 3. p. n. 120.
L. 3. §. 1. eodem titul. d. 3. p. n. 126.
Dddd D. l.

D.l. 3. §. Si in plures, eod. 3.p.n. 124. & 126.
 L. 3. §. Quod autē ad Trebell. 2.p.n. 183. & seq.
 D.l. 3. §. fin. ad Trebell. 2.p.n. 49.
 L. Recusare, §. Si fisco eodem d. 2.p.n. 487.
 D.l. 3. §. Res que, 4.p.c. 3. à n. 28. & 32.
 L. Cogi §. Hi qui solidum, eodem 1.p.n. 158.
 L. Ex facto, §. Si quis rogatus, 1.p.n. 163.
 D.l. Ex facto §. pen. d.c. 3.n. 140.
 L. In Fideicommissariam, 18. eodem 4.p. c. 3. à n. 50. & à n. 76.
 L. Mulier, §. Cum proponeretur, eodem d.c. 3. n. 89. & seq. (84. & 85.
 D.l. Mulier §. Si heres in principio, d.c. 3. nu.
 D. §. Si heres vers. alia d.c. 3. n. 86.
 L. Quidam 35. §. fin. eodem d.c. 3. n. 36.
 L. Ita tamen 27. §. 1. eod. 4.p. c. 2. nu. 48.
 D.l. Ita tamen §. Si seruum, d.c. 3. n. 55.
 L. Ballista 32. eodem d.c. 3. n. 58. & 60.
 L. Scribit 33. eodem d.c. 3. à n. 58. & 63.
 D.l. Ita tamen, §. Heres ex affe. d.c. 3. n. 81.
 L. Hereditas, 36. eodem 2.p.n. 360.
 L. Paulus 48. eodem, 2.p.n. 428.
 L. Lucius §. fin. eodem 2.p.n. 355.
 L. Patronus eodem 2.p.n. 117.
 L. Heredes mei, eodem d.c. 3. à n. 57.
 L. Deducta 78. §. Nummis eodem d.c. 3. à n. 7
 D.l. Deducta, §. penul. d. c. 3. à n. 61.
 D.l. Deducta §. Hereditatem, d.c. 2. n. 64.
 L. Ex duobus, 14. de honorum poss. contra tabulas, 3.p. à n. 10.
 L. Quod vulgo, eodem titul. 3.p.n. 15. & 16.
 L. Non putavit. §. fin. eodem 3.p. nu. 18.
 L. pen. §. fin. eodem 3.p.n. 27.
 L. Si sub conditione, eodem tit. 3.p. n. 34. & 35
 L. Si ex duobus, §. Sed illud, eodem, 3.p.n. 38.
 L. 1. ad fin. de legat. praestand. 3.p.n. 10.
 L. Filium in principio, & in §. fin. eodem, 3.p. n. 10. & n. 18. & n. 36. & 38.
 D.l. Filium, §. Si legata d. 3. à n. 46.
 D.l. Filium vers. & Si quidem d. 3.p.n. 57.
 D.l. Filium §. Si impubes, d. 3.p. à n. 62.
 D.l. Filium. §. Sed si portio. 2.p.n. 198.
 L. Si duo, §. Si ambo. vers. proinde eodem 3.p. 3.p.n. 18. & 21. & 28.
 D.l. Si duo vers. emancipatus, d. 3.p.n. 29. & seq.
 D.l. Si duo, §. proinde. d. 3.p. 38. & 39. & n. 10
 L. Non nunquam, 14. eodem 3.p.n. 37.
 L. Is qui potestate eodem in principio. 3.p.n. 21

Dict. l. Is qui in potestate, §. Unde si duo. d. 3.p. num. 22.
 D.l. Is qui in potestate, vers. quid ergo. 3.p. 30.
 D.l. Is qui in potestate, §. Sed si scriptus, 3.p. à num. 37. & n. 10.
 D.l. Is qui in potestate vers. sed si solus. 3.p. 37.
 L. Si libertus 16. vers. plane de iure patr. 4.p. cap. 3. nu. 129.
 L. Si libertas 15. de operis libert. 3.p. nu. 157.
 L. He opera 23. eodem 1.p. n. 316.
 L. Quoties 24. eodem d. n. 316.
 L. Si operarum, 29, 1.p. num. 318.
 L. Cum patronus 22. vers. cum libertus, eodem 1.p. n. 319.
 L. 3. De bonis libertorum, 4.p. r. 1. n. 8.
 L. Si patronum, §. fin. eodem d. n. 8.
 L. 1. §. Si vel parens, si quis aparente, 4. p. cap. 1. n. 14.
 L. 2. §. Illud de collatione honor. d.c. 1. n. 20.
 L. De dit. dotem, ead. titul. d.c. 1. n. 65. & 78.
 L. & in totum, de impens. in reb. dotal. d. cap. 1. num. 206.
 L. 3. §. Sufficit, de contraria, & utili, d. cap. 1. num. 209. (1. nu. 176.
 L. Sed si plures §. In adrogato, de vulg. d. cap.
 L. Apud Iulianum, §. Constat. de legat. 1. d. c. 1. num. 99. (1. n. 169.
 L. Fideicommissa 11. §. Si cui de legat. 3. d. c.
 L. 1. §. In filij ad Trebell. 2.p.n. 44.
 D.l. 1. §. Denique, ibidem.
 L. Quod de bonis §. 1. ad l. Falcid. ibid.
 L. Licet Imperator de legat. 1. 2.p.n. 74.
 L. Carbonianum §. Cause de Carbon. edicto, 2.p.n. 74.
 L. Si debitor, 12. ad l. Falcid. à nu. 100. 2.p.
 L. Quod de bonis, §. Fideicommissum ad l. Falcid. d. n. 101.
 L. Si non seruus 36. ad l. Falcid. 2.p.n. 104.
 L. Iulianus 34. eodem tit. ibidem.
 L. Si duobus 5. vers. 1. de legat. 2. 2.p.n. 107.

Ex Digesto nouo.

L. Si quis cum totū de except. rei iud. 2.p.n. 76.
 L. Quod conditionis 36. de donat. ca. mortis, 1. p. 158 & 4.p.c. 2. n. 19.
 L. Si patronus de donat. 2.p.n. 113.
 D.l. Si patronus, §. De illo d. 2.p. à n. 112. & 125
 L. Si

L. Si mortis, 29. vers. si vero de donat. ca. mor.
2. p. n. 219.
L. quod statim liber, 41. eodem tit. 4. p. c. 2. n. 19.
L. Si seruum de manumis. 4. p. c. 3. n. 36. & 44.
L. Si seruus eodem tit. 2. p. n. 235.
L. 3. qui sine manumissione, 2 p. n. 248.
L. Generaliter, §. Si petitum de fideicom. lib.
2. p. n. 248.
L. 4. eodem tit. 2. p. nu. 469.
D. l. 4. §. eadem constitutio, 2. p. n. 486.
D. l. 4. §. Item videamus, 2. p. num. 471.
L. Thais §. Lucius dū seruos medicos appellat.
1. p. nu. 302.
L. Generaliter qui, & à quibus, 4. p. cap. 3. nu.
36. & 44.
L. Heres, 28. eodem tit. d. n. 44.
L. 9. §. fin. eodem tit. 2. p. nu. 235.
L. Ex contractu de re iudic. 3. p. n. 115.
L. Vbi lex de de vsucap. 2. p. num. 386.
L. 3. §. 1. que in fraud. cred. 4. p. c. 1. n. 162.
L. Patrem, eodem d. c. 1. n. 167.
L. Debitorem, eodem d. c. 1. n. 167.
L. Prator, §. Si quid in diem. eod. d. c. 1. n. 168.
L. Omnes, §. Lucius eodem, 1. p. n. 163.
L. Stipulationes non diuiduntur, vers. idem
puto, de verbor. 3. p. n. 157.
L. Qui Romæ §. Duo fratres, eod. tit. 2. p. n. 358.
L. 1. §. Quod autem de superficiebus, 2. p. 320.
L. decem de fideicom. liber. 2. p. n. 107.
L. De accessionibus de diuers. & tēpor. 1. p. 185.
L. 2. Rem pupilli saluam fore, 1. p. n. 446.
L. Ante restitutam, de solut. 2. p. n. 357.
L. 3. §. Spurios, decurion. p. 1. nu. 27. & 249.
L. vlt. de iure immunitatis, 1. p. n. 301.
L. Ambitiosa decret ab ord. faci. d. n. 301.
L. 1. §. An bona, de iure fisci, 2. p. n. 476.
L. Dicitur eodem tit. 2. p. n. 490.
L. Staius, §. Cornelio, eodem tit. 2. p. nu. 402.
L. Verbis legis de verb. sig. 2. p. n. 199.
L. Alienationis verbum eod. 2. p. n. 384. & 307.
L. Si pecuniā de manum. vindict. §. 1. 2. p. 249.
L. Stichum §. Aditio de solut. 261.

Ex Codice.

L. Si quis ad declinandam Cod. episc. & cler.
2. p. à num. 143.
L. I. b. mus, 14. §. Sane de sacros. 2. p. nu. 334.

L. 1. De pact. 2. p. num. 354.
L. cum proponas de pact. 2. p. n. 258.
Auth. presby:eros, de episc. & cler. cap. 1. n. 243.
Auth. sicut, de sacros eccles. 2. p. n. 477.
Auth. sed cū testat. C. ad l. Falc. 2. p. n. 45. & 50.
L. Iubemus ad Trebel. 1. p. num. 7. & n. 64. &
2. p. n. 90. & 539.
L. Filium quem habentem, de famil. erciscund.
1. p. n. 9. & 67.
L. & si sine C. ad Trebel. 1. p. n. 94. & 95.
L. Quāquam ad l. Falcid. 1. p. n. 100.
L. Si vt allegas eodem d. 1. p. n. 100.
L. vlt. C. naturalib. lib. 1. p. n. 154.
L. 2. eodem tit. n. 156. p. 1. & nu. 180.
L. Exemplo, de decur. libro. 10. 1. p. n. 277.
L. Medicos C. professoribus, lib. 12. 1. p. n. 268.
L. 1. de profess. & med. lib. 12. 1. p. n. 307.
L. Praclarā, de primicer. lib. 12. nu. 335.
L. pen. de palatin. sacrar. larg. eod. libro, ibidem.
L. 1. C. negotiatores ne milit. lib. 12. 1. p. n. 337.
L. Vnica de equestri dignit. lib. 12. 1. p. n. 340.
L. Vniuersos C. decurionibus lib. 10. 1. p. n. 345.
L. 2. de adoption. 1. p. num. 446.
L. Nobiliores, de cōmertijs, & mercat. 1. p. 467.
L. Si qua illustris ad Orficiā. 1. p. nu. 483. &
seqq. & 498. & n. 501.
Auth. ex cōplexu, de incest. nupt. 1. p. nu. 522.
L. In donationibus ad l. Falcid. 1. p. n. 549.
L. Si mortis, eodem tit. ibidem.
L. 2. de donat. cau. mort. ibidem.
Auth. praeterea, Vnde vir, & vxor. 563. & 566.
L. Vt liberis de collat. 3. p. n. 19. in principio.
L. 2. de honor. possess. contra tabul. 3. p. nu. 33.
Auth. sed cum testator. in 2. p. ad l. Falcid. 3. p.
n. 128. & 2. p. à n. 45. & 50.
L. In imponenda, in fin. eodem 3. p. n. 128.
L. Si quis argentum, §. Sin autem donator.
vers. in reditibus de donat. 3. p. nu. 170.
L. In imponenda, ad l. Falcid. 4. p. cap. 2. n. 3.
L. 2. C. petition. hered. 4. p. c. 2. n. 47.
L. Filium quē habentem, ibi hereditaria par-
te, de famil. ercisc. 4. p. c. 3. n. 3.
L. Filium late, d. c. 3. à n. 15. vsque ad n. 21.
L. Donationes quas parentes de donat. inter. d. c.
3. n. 23 & 24.
L. vlt. §. Sed quia commun. de legat. secundum
veterē, & c. d. cap. 3. n. 33. & à n. 45. & 48.
D. l. vlt. §. Sed nostra. d. cap. 3. à num. 45.

Index

L. 2. C. petit. hered. c. 3. n. 54.
 L. 1. & 3. C. usur. & fruct. leg. d. c. 3. n. 72.
 L. 1. ad Trebel. d. c. 3. n. 81.
 L. Iubemus §. fin. ad Trebel. 4. p. cap. 3. n. 103.
 Auth. cui relictum, C. in dict. viduit. 2. p. 417.
 L. vlt. §. Licentiam, de iure delib. 2. p. à num.
 428. & 431. & 435.
 L. In contractibus, de nō numer. pecun. 2. p. 459
 L. 2. C. ad l. Iul. de vi pub. 2. p. num. 592.
 L. 1. de iure emphyt. 2. p. 313.
 L. vlt. C. rebus alien. circa vsumfr. 2. p. 338.
 L. Si super stite de dolo. 2. p. 355. in fine.
 L. preses transact. 2. p. n. 258. & seq.
 L. De fideicommissō d. trans. ibidem.
 L. vlt. ad l. Falcid. 2. p. nu. 111.
 L. Error de iuris, & facti, num. 123.
 L. 1. ad l. Falcid. nu. 125.
 Auth. similiter C. ad l. Falcid. 2. p. n. 147.
 L. vlt. de rebus alien. 2. p. à n. 208. 301. & 299
 L. Si à te C. pact. inter empt. 2. p. n. 212.
 L. Quoties de donat. que sub modo, 2. p. n. 214.
 L. 2. qui non pass. ad lib. 2. p. n. 247.
 L. à patre de collat. 4. p. cap. 1. n. 25.
 L. Filiam eodem, ibidem.
 L. Scimus, §. Repletionē, de inoffi. 4. p. c. 1. n. 47
 L. Si quando, §. Generaliter, eodem. d. cap. 1.
 n. 53. & 144.
 L. 3. C. de pactis inter. empt. 2. p. 223.
 L. Filia dotem de collation. d. cap. 1. n. 55.
 L. vlt. de pact. inter emp. 2. p. n. 233.
 L. vlt. de legatis. ibidem.
 D. l. Ea quidem C. si mancip. ita ven. 2. p. n. 235
 L. 2. de v. sucap. pro emptor. 2. p. n. 249.
 L. Si voluntate, 8. de rescind. 4. p. c. 1. n. 13. ad fin.
 Auth. ex testamento, de collat. cap. 1. n. 32.
 L. Quoniam nouella, C. in offi. c. 1. n. 73. & seq.
 L. Vt liberis, de collat. cap. 1. nu. 82. & seq. &
 142. & 254.
 L. Filium in fin. de inoffi. d. 4. p. c. 3. n. 145.
 L. Filia cuius de fam. ercisc. & l. Si donatione
 C. collat. cap. 1. n. 140 & seq.
 L. pen. vers. fin. de collat. cap. 1. n. 142.
 L. Cum oportet, §. Sin autem, de bonis que lib.
 cap. 1. n. 159.
 L. Omnimodo, §. Imputari, de inoffi. c. 1. n. 176
 L. vlt. de inoff. & agentib. in rebus, c. 1. n. 227.
 Auth. res que cōmun. de legat. 2. p. 297. & seq.
 L. Illud de collat. 4. p. cap. 1. n. 52.

Ex Authenticis.

Authentico de restitutione, & ea que parit. §.
 Quam ob rem collat. 4. Expenditur, n. 8. in-
 telligitur, n. 66. p. 1.
 Auth. quibus modis naturales, eff. sui §. dis-
 cretis collat. 7. 1. p. à n. 138. & seqq. & 152
 & à num. 176. & seqq.
 Auth. quibus mo. na. eff. sui, in principio. 1. p.
 num. 155.
 Auth. de mandatis principum, §. Eos collat. 3.
 2. p. n. 429. & sequent.
 Auth. quib. mo. nat. eff. sui, §. fin. 1. p. à n. 502.
 & 505.
 Auth. de hered. & Falcid. §. Non autem coll.
 1. 3. p. n. 128.
 Auth. quibus mod. nat. eff. sui. §. Filium. coll.
 4. p. cap. 3. n. 206.
 Auth. de nuptijs, §. Qua vero versic. final, 2.
 part. n. 417.
 Auth. de hered. & Falcid. §. Hinc nobis, vers.
 si vero non fecerint, 2. p. à n. 430. & seqq. &
 n. 167. & 186.
 Auth. de hered. & Falcid. §. pen. 2. p. n. 480. &
 §. fin. 2. p. n. 37. & 37.
 Auth. de alien. & emphit. §. Alienationis, coll.
 2. p. n. 314.
 Auth. de hered. & Falcid. §. Si quis vero non
 implens, vers. & enim collat. 1. 2. p. nu. 63.
 Auth. de eccles. titul. §. Si aut em qui hoc facere
 coll. 9. 2. p. n. 157.
 Auth. de hered. & Falcid. §. si vero non fecerit
 2. p. à n. 173. & n. 186.
 Auth. de eccles. titul. §. Sin autem hares. 2. p. n.
 147. & 157.
 Auth. de hered. & Falcid. §. Non autem. 2. p.
 à num. 130.

Ex Institutis.

§. Tam autem instit. de inoffi. 1. p. n. 222. &
 127. & 161.
 Principium de seruili cogn. 1. p. n. 167.
 §. Cum autem, de adopt. ibi, n. 446.
 §. Hoc rescripto, de eo cui libert. ca. 2. p. n. 468.
 & sequent.
 Principium inst. ad l. Falcid. 2. p. à num. 21. &
 39. & 44.

Ex Iure Fudorum.

- Cap. 1. §. Naturales, si de feudo fuer. contr. 1. p. num. 57.
 Cap. 1. §. Quid ergo, de inuestit. de re alien. 2. p. num. 388.
 Cap. 1. §. Præterea de capitul. Conrad. 2. p. num. 388. & seq.
 Cap. 1. §. Omnes, hic finitur lex Conradi, 2. p. 386.
 Cap. 1. §. Si vassallus, si de feud. fuer. contr. 2. p. num. 361.
 Cap. 1. §. Si autem, de lege Conradi, ibidem.
 Cap. 1. de controuers. inter vassall. & alium, ibidem.

Ex Decretalibus.

- Cap. Raynaldus procedit in fideicommissio conditionali, n. 27. p. 1. & etiam in puro, ibidem. num. 34. circa compromissum. 2. p. num. 353. ad fin. 2. p. n. 46. & n. 190. & 196.
 Cap. Eam te in fine de rescript. 1. p. n. 228.
 Cap. te multa in fine de prabend. ibi circa sublimes, & c. 1. p. 274.
 Cap. Cum essent de simonia, p. 1. n. 336.
 Cap. Raynucius, §. In eo de testament. 4. p. cap. 3. num. 70.
 Cap. Raynaldus in versio, caterum loquitur de vera Falcid. 2. p. n. 414.
 Cap. Nulli de rebus ecclesie, 2. p. n. 314. & num. 416. & à n. 299.
 Cap. Ad aures de rebus ecclesie, 2. p. num. 315.
 Cap. 2. de Locato, 2. p. n. 323.
 Cap. Ad audientiam de rebus eccles. 2. p. n. 331.
 Cap. 2. de his que fiunt à pral. 2. p. num. 333.
 Cap. Veniens 8. de transact. 2. p. n. 335.
 Cap. Contingit de transact. à nu. 348.
 Cap. Cum tempore de arbitr. ad nu. 348.
 Cap. Si heredes de testament. 2. p. n. 157.
 Cap. 3. eodem tit. ibidem.
 Cap. Licet de voto, 2. p. nu. 160.
 Cap. Dilecto versio, nisi forte de prab. 2. p. n. 206.
 Cap. 1. De transact. 2. p. num. 372.

Ex libro 6.

- Regula infomibus ornatu, 1. p. nu. 334.
 Regula cum quid, 2. p. num. 96.
 Regula ignorantia, 2. p. nu. 122.

Ex Clement.

Clem. 1. de rebus eccles. 2. p. n. 323. & 332. & n. 336.

Ex Ordinatione Regia.

- Ord. lib. 1. tit. 95. in princ. 4. p. c. 1. n. 98. ad fin.
 Ord. lib. 4. tit. 92. late 1. p. à n. 173.
 Procedit etiam in nepotibus, & reliquis descendentibus. 1. p. nu. 176.
 Ord. d. tit. 92. §. 1. à n. 178. p. 1.
 Ord. lib. 5. tit. 92. §. fin. ibi de solar. 1. p. n. 204.
 Ord. d. tit. 92. §. 4. 1. p. nu. 236. & sequenti, & 245. & 250.
 Ord. d. tit. 92. §. 6. 1. p. n. 240.
 Ord. d. tit. 97. §. 7. 1. p. à nu. 250. & sequenti.
 Ordin. lib. 5. tit. 134. §. 3. num. 270.
 Ord. lib. 1. tit. 66. §. 42. p. 1. n. 271. & 296.
 Ord. lib. 5. tit. 60. §. 8. ibi oriueis 1. p. n. 324.
 Ord. lib. 5. tit. 120. ibi (caualeiros das Ordens,) 361. & 449.
 Ord. lib. 1. tit. 2. §. 12. 1. p. nu. 386. & 387. & sequentibus. p. 1.
 Ord. lib. 5. tit. 139. circa iudices. 1. p. n. 433. & 435. circa decuriones, nu. 437. circa adiles, 340. & seq. n. 466.
 Ord. lib. 2. tit. 59. 1. p. nu. 449.
 Ord. lib. 1. tit. 21. 1. p. nu. 455.
 Ord. lib. 1. tit. 90. §. 2. 1. p. n. 466. ad finem.
 Ord. lib. 4. tit. 92. §. 2. 1. p. num. 470. & 471.
 Ord. lib. 4. tit. 92. §. 1. in fine 472.
 Ord. lib. 5. tit. 136. §. ult. circa casus quibus amittitur, nobilitas, n. 480.
 Ord. lib. 5. tit. 139. §. 1. 1. p. nu. 482.
 Ord. lib. 4. tit. 93. 1. p. n. 506. & 515. & seq.
 Ord. lib. 4. tit. 82. §. 2. 4. p. cap. 1. n. 123.
 Ord. lib. 4. tit. 81. §. 6. 2. p. n. 398. in fin.
 Ord. lib. 5. tit. 6. §. 15. 2. p. n. 400. & sequenti.
 Ord. lib. 1. tit. 86. §. 8. 2. p. num. 426.
 Ord. lib. 4. tit. 51. 2. p. à num. 458.
 Ord. d. tit. 51. §. pen. num. 459.
 Ord. lib. 4. tit. 32. 2. p. nu. 460.
 Ord. lib. 4. tit. 41. 2. p. num. 312.
 Ord. lib. 1. tit. 62. §. 46. d. n. 312.
 Ord. lib. 4. tit. 48. §. 8. 2. p. n. 324.
 Ord. lib. 4. tit. 38. ibi de des annos 2. p. n. 324.
 Ord. lib. 4. tit. 11. §. 2. 2. p. nu. 232.
 Ord. lib. 4. tit. 100. §. 5. 2. p. n. 376.

Index

- Ordin. lib. 3. tit. 93. §. 1. 2. p. à nu. 272. & 274.
& sequentibus.
- Ordin. lib. 4. tit. 101. 2. p. à num. 284. & sequentibus.
- Ord. lib. 4. tit. 10. 2. p. à n. 284. & sequentibus, usque 298.
- Ord. lib. 4. tit. 55. d. 2. p. num. 203.
- Ord. lib. 2. tit. 18. non comprehendit hypothecā. 2. p. num. 307.
- Ord. lib. 4. tit. 97. §. 18. 4. p. cap. 1. nu. 230. ad finem. & 235. & 236.
- Ord. lib. 4. tit. 97. §. 7. 4. p. c. 1. n. 531.
- Ord. lib. 4. tit. 97. §. 9. 4. p. cap. 1. num. 233. & num. 120.
- Ord. lib. 4. tit. 97. §. 10. d. cap. 1. n. 63. n. 245. & 247. & 248. & n. 100. & 103.
- Ord. lib. 4. tit. 97. §. 12. d. c. l. nu. 250. & 101. & seq. & 183.
- Ord. d. tit. 97. §. 16. d. c. 1. n. 255. & à n. 262.
- Ord. lib. 4. tit. 82. in principio. 4. p. cap. 1. n. 3. & 4. & 2. p. nu. 87.
- Ord. lib. 4. tit. 97. d. cap. 1. n. 14. & 52. & 54. & à n. 94. & 139. & 164. & 59. & 107.
- Ord. lib. 4. tit. 47. d. cap. 1. n. 58. ante finem.
- Ord. lib. 1. tit. 62. §. 53. 2. p. nu. 140.
- Ord. lib. 4. tit. 2. §. 2. 2. p. n. 213. & 91.
- Ord. lib. 4. tit. 11. §. 2. p. 2. n. 232.
- Ord. lib. 3. tit. 93. 2. p. nu. 261.
- Ord. lib. 4. tit. 97. §. 2. 4. p. cap. 1. n. 60. & seq.
- Ord. lib. 4. tit. 97. §. 20. & 21. d. cap. 1. n. 79.
- Ord. lib. 4. tit. 97. §. 22. d. cap. 1. nu. 96.
- Ord. lib. 4. tit. 95. §. 1. d. cap. 1. n. 96.
- Ord. lib. 4. tit. 95. in principio, d. cap. 1. n. 102.
- Ord. lib. 4. tit. 97. §. 1. d. cap. 1. n. 105. in fin.
- Ord. d. tit. 97. §. 7. d. cap. 1. nu. 109. & 110. & 114. & 116.
- Ord. d. tit. 97. §. 9. d. c. 1. n. 110. ad finem.
- Ord. lib. 1. tit. 87. §. 6. d. cap. 1. n. 112. & 120.
- Ord. d. tit. 97. §. 7. ibi (outro mestre) d. cap. 1. num. 118.
- D. §. 7. ibi (algua romaria) d. c. 1. n. 119. & 120.
- Ord. d. tit. 97. §. 8. & 9. d. c. 1. n. 121. 127. 131.
- Ord. d. tit. 97. §. 17. d. cap. 1. num. 149.
- Ord. d. tit. 97. in principio ibi (com as nouidades, & c.) d. c. 1. n. 165. & n. 172.
- Ord. d. tit. 97. §. 22. vers. & se o pay que lho deu, d. cap. 1. n. 171.
- Ord. d. §. 22. vers. & sendo, d. cap. 1. n. 173.
- Ord. d. §. 22. vers. & não lhe sendo dado, d. cap. 1. num. 177.
- Ord. d. §. 22. vers. salvo se fosse comprada, d. c. 1. num. 180.
- D. §. 22. ibi (comprado ou adquirido) d. cap. 1. num. 181.
- Ord. lib. 4. tit. 36. §. pen. d. cap. 1. n. 183.
- Ord. lib. 4. tit. 38. §. 3. d. cap. 1. n. 184. ad med.
- Ord. d. tit. 97. d. §. 22. versiculo mandamos) d. cap. 1. nu. 185. & seq.
- Ord. d. §. 22. ibi outro titulo, d. c. 1. n. 186.
- Ord. lib. 4. tit. 37. §. 1. d. cap. 1. n. 188.
- Ord. lib. 4. tit. 97. §. 22. ibi serà obrigado, d. cap. 1. num. 190.
- Ord. d. §. 22. ibi (a valia, & estimação) d. cap. 1. num. 192.
- Ord. d. §. 22. ibi (& se o pay que lho deu) d. cap. 1. nu. 193.
- Ord. d. §. 22. ibi (o preço por que foy comprado) d. cap. 1. nu. 194.
- Ord. d. tit. 97. §. 23. d. c. 1. n. 195. 197. & 214.
- Ordin. d. tit. 97. §. 24. d. cap. 1. num. 196. & 197. & 216.
- Ord. d. §. 22. ibi (& assi lhe serà contado) d. cap. 1. num. 199.
- Ord. d. §. 22. vers. & no caso, d. c. 1. n. 203.
- Ord. d. §. 22. ibi ao tempo, d. cap. 1. n. 204.
- Ord. d. §. 22. ibi (se quizer herdar) d. c. 1. 209.
- Ord. d. §. 22. ibi (bemfeitorias pequenas) d. cap. 1. num. 210.
- Ord. d. §. 22. in fine, ibi (nem em outras) dict. cap. 1. num. 211.
- Ord. d. §. 22. d. cap. 1. num. 218.
- Ord. lib. tit. 65. §. 1. 4. p. cap. 3. n. 145.

Leges Castell.

- L. 12. Tauri.
- L. 10. tit. 8. lib. 5. recopil. 1. p. num. 259. & sequentibus.
- L. 12. tit. 2. lib. 6. recopil. 2. p. num. 283.
- L. 4. tit. 15. p. 2. ibidem.

INDEX TOTIVS MATERIÆ QVÆ IN HOC VOLVGINE CONTI-

netur, in quo litera p. denotat partē, c.

caput. n. numerum.

A

AB radere possunt filij expensas voluptarias factas a patre in aduentitijs alterius filij, part. 4. cap. 1. nu. 266.

Actiones passivæ, invito creditore non egrediuntur personam hæredis. 1. p. n. 90

Actio nullitatis testamenti durat per 30. annos. p. 3. n. 19.

Actio personalis nõ datur contra tertium. 4. p. cap. 3. num. 41.

Actiones de quibus in l. 1. C. communia de legatis, sunt novæ, pro legatis, & fideicommissis particularibus. 4. p. c. 3. n. 45. & 46

Actio stricti iuris, datur pro relictis in testamento. 4. p. cap. 3. n. 69.

Actio ex testamento, quoad fructus, & usuras, sequitur naturam bonæ fidei. d. n. 69.

Actio ex testamento competit filio, pro legitima. d. cap. 3. n. 117.

Actio familiæ erciscundæ, competit filio, si possideat partem, vel hæres fateatur cohæredem. ibidem.

Actio hypothecaria non datur filio pro legitima. d. c. 3. n. 120.

Actiones personales perscribuntur cū mala fide debitoris per 30. annos. 2. p. n. 461

Actio furti, datur patri contra filium emancipatum, rem surripientē. 4. p. c. 1. n. 257.

Actio, ex vendito, personalis est. 2. p. n. 216.

Actio non oritur ex contractu nullo. ibidē.

Actio debiti, & crediti cõfunditur per aditionem hæreditatis. 2. p. num. 96.

Actio in rem, non competit venditori, si

res contra pactum alienetur. 2. p. n. 209.

Actus regulatur secundum tēpus, quo celebratur. 4. p. cap. 1. nu. 10.

Actus idem non potest diuersos effectus operari. d. c. 1. nu. 67.

Actus, per quos nobilitas acquiritur. diuersi, secundū diuersas regiones. 1. p. n. 220.

Actus, per quos nobiles a plebeis distinguuntur, 1. p. nu. 209.

Accrescendi ius, vide verbo, ius accrescēdi.

Acquisitionis initium, semper attendendū est, 4. p. cap. 1. n. 103.

Acquisita per filium clericum, sunt quasi castrensia. d. cap. 1. n. 238.

Acquisita per filium ex proprio seruitio, famulatu, arte mechanica, non imputantur. d. cap. 1. n. 255.

Acquisita, ex quæstu turpi, & illicito, ludo, meretricio, v suris, & similibus, non imputantur. d. cap. 1. n. 256.

Aditio hæreditatis, requiritur, vt legata, & libertates debeantur ex testamento, nisi repetantur ab hæredibus ab intestato, 2.

p. num 466. & seq.

Aditio hæreditatis pupilli extinguitur si ipse repudiet. 3. p. n. 115.

Aditio hæreditatis transfert omnia iura actiua, & passiva in hæredem. 1. p. num. 89.

& sequenti.

Adoptio propriæ fit de filio in potestate, p. 1. num. 121.

Adoptiuus habet omnia iura, quæ filius naturalis. p. 1. n. 122.

Adoptiuus habet ius suicitatis, ibidem.

Debet hæres institui vel ex hæredari, ibidē.
 Habet remedium contra testamentū, si sit præteritus vel ex hæredatus, ibidem.
 Adoptiui agnatione, rumpitur testamentum, ibidem.
 Adoptiui habent ius legitimæ succēssionis. 1. p. n. 122.
 Adoptiui dicuntur agnati. ibidem.
 Adoptiui, grauati fideicōmissio, hodie vnā tantum portionem habent, 1. p. a n. 123.
 Adoptiui hodie non transeunt in potestātē patris, d. n. 123.
 Adoptiui hodie solum habent ius succedēdi ab intestato, p. 1. n. 124.
 Adoptiui non tenentur hodie ad collationem, 1. p. n. 125.
 Adoptiui adhuc retinent iura antiqua, si ab auo naturali adoptentur, 1. p. n. 126.
 Adoptiui ab auo naturali grauatus duas habet quartas, p. 1. n. 129.
 Adoptiui dicuntur tātū legitimi, 1. p. n. 159
 Adoptiui, an gaudeant nobilitate patris adoptiui, 1. p. a n. 241. & seq.
 Adrogatus, si non obtineat in querela, non perdit legitimam ex constitutione Antonini, 1. p. n. 79.
 Adrogatus habet præd. quartam, 1. p. n. 130
 Adrogati grauati fideicōmissio, habent duas quartas, 1. p. n. 133.
 Adrogati vtranque quartam habent ex dispositione legis, 1. p. n. 135.
 Aduentitia nō conferuntur, 4. p. c. 1. n. 254
 Adrogatio fit de his, qui sunt sui. 1. p. n. 121
 Aduocati vere sunt nobiles, 1. p. n. 284.
 Aduocationis officium laudabile, & honorificum, ibi, quod intellige de doctis.
 Aduocati indocti, pestis reipublicæ, patres discordiarum, 1. p. n. 284.
 Aduocati nobiles, siue Curiales, siue non, 1. p. num. 285.
 Aduocati torqueri non possunt, 1. p. n. 286
 Nec pro debito incarcerari, ibidem.
 Aduocati sunt personæ egregiæ, 1. p. n. 286. & 251. Nō possunt affici pæna vili. ibid.
 Nec in vestibus vel libris exequi.
 Aduocati possunt facere substitutionē militarem, à num. 288; æquiparantur militibus, à num. 290.

Aduocatus, magis assiduè laborat, quam miles, d. n. 290.
 Aduocatis competunt priuilegia doctorū, 1. p. n. 291. Nisi sint Rabulæ, vide verbo, Rabula.
 Ediles nobilitantur, 1. p. num. 439.
 Edilium officium antiquū, & nobile, ibid.
 Equaiitas seruandā est inter filios, 4. p. c. 1. n. 136. & n. 180.
 Equiparatio legitimæ filiorum, & patroni. p. 1. num. 50.
 Agentes in rebus, qui dicantur, 1. p. n. 380.
 Alimenta debentur filio de iure naturali, 4. p. c. 1. n. 63.
 Alimenta tenetur pater præstare filio studente, quando ad studium misit, & filius proficit, d. cap. 1. n. 113.
 Alimēta futura cedi nō possunt, 3. p. n. 150.
 Alimenta nō transmittuntur, d. 3. p. n. 149.
 Alimenta annua, quomodo computentur, 3. p. num. 151.
 Alimenta debentur filio, qui legitimam consumpsit. p. 4. cap. 1. n. 262.
 Alienatio valet contra pactum de non alienando, etiam iurntū. 2. p. n. 207.
 Ampliatur, etiam aposita clausula nullitatis, vel nisi certæ personæ, num. 208.
 Alienatio, contra præceptū legis, nulla est, 2. p. nu. 207.
 Alienatio contra præceptum Iudicis nulla, 2. p. num. 209.
 Alienatio contra præceptum testatoris, vestitum, nulla est, 2. p. à n. 237. cum seqq.
 Alienans contra leges potest reuocare alienationem, d. 2. p. n. 246.
 Alienatio nulla contra præceptum testatoris reuocatur à proximioribus, ibidē, & num. 258. & seq.
 Alienatio facta contra præceptum testatoris, per viam modi, valida est, à nu. 255. cum sequentibus.
 Alienatio, facta contra præceptum pro debitis testatoris, valet, 2. p. à n. 260.
 Alienatio rerum fideicommissarum, in eoque iure valet tēpore digestorū, 4. p. c. 3. n. 32
 Alienatio, facta per hæredem grauatū pure, dum non restituit, valida est. d. cap. 3. num. 40.

Alienatio

Alienatio de re fideicommissaria, de iure nouo nulla est, siue hæres sciat, siue ignoret. d. c. 3. n. 48.

Alienata in fraudem creditorum retractatur per ipsos, d. c. 3. n. 38.

Alienata in fraudem, si titulo lucratiuo, retractantur, licet possessores fraudem ignorent, secus si oneroso, d. n. 38.

Alienatio necessaria non censetur prohibita, 2. p. n. 367.

Alienatio de rebus vincularis ex debito institutoris perpetuo, pro debito vero possessoris, solum ad vitam ipsius fieri potest. 2. p. n. 264.

Alienationis verbo, in fauorabilibus, non venit hypotheca, secus in odiosis, 4. part. num. 299. & 203.

Alienationes appellatione non venit hypotheca, 2. p. n. 308.

Alienationis appellatione, venit constitutio census realis, 2. p. n. 309. ex medio.

Alienationis appellatione, venit emphyteusis ad vitam, d. 2. p. à n. 310. & seq.

Alienationis appellatione venit locatio ad longum tempus, 2. p. à n. 316.

Almiradi officium maximæ dignitatis. 1. p. num. 387.

Aliud pro alio inuito creditore solui non potest. 3. p. n. 141.

Alimenta non imputantur, 4. p. c. 1. n. 282.

Alius, alia, aliud, repetit similia, 4. p. cap. num. 135.

Antiquitas temporis omnia firmiora reddit. 1. p. n. 200.

Annus ad petendam bonorum possessionem est utilis, 3. p. n. 19. & seq.

Appellatur à prætore ad præfectum urbis, p. 1. num. 425.

Appellatur, apud nos, ab ædilibus ad iudicem, d. 1. p. n. 428.

Appellatione Falcidiae continetur Trebellianica, 1. p. n. 96. & 101.

Arbitrorum potestas dependet à voluntate partium, 2. p. n. 204.

Arbitrorum sententia obseruari debet. d. 2. p. à n. 199. & seq.

Arbitrium proferendum est personale, & non transit ad hæredes. 4. p. c. 3. n. 134.

Archadius, & Honorius moderarunt rigorem Constantini circa naturales, 1. p. 355.

Archiattros medicorum, vide verbo, medici.

Archiattros chirurgiæ, vide verbo, chirurgi.

Ars pictoria, vide verbo, pictoria.

Archimagister Rodoentium præcedit omnes principes, imperium recognoscetes, 1. p. nu. 348.

Argumentum de contractibus ad vltimas voluntates, 1. p. n. 542.

Argumentum à nominis etimologia valet, 1. p. n. 423.

Argumentum de milite Cælesti ad Terrestrem valet, 4. p. c. 1. n. 93.

Argumentum de feudo ad emphyteusim quado valeat, 4. p. c. 1. n. 217 & 2. p. n. 290.

Argumentum à contrario nõ admittitur si sequatur absurdum, 2. p. n. 314. & n. 92.

Argumentum de dote ad legitimam valet. 4. p. c. 3. n. 12.

Argumentum de legitima patroni ad legitimam filij non valet, 1. p. n. 57.

Ascendentes si grauentur fideicommissio vniuersali, duas quartas non detrahunt, 1. p. num. 111. & seq.

Contrarium verius est à n. 114. ibidem.

Augmentum proueniens filio ex bonorum possessione, non communicatur alijs secundum communem, p. 3. n. 84.

Aurifices mechanici reputantur, 1. p. n. 326.

Auus in dubio censetur nepotes deficiente filio instituere, 4. p. cap. 1. num. 88.

B

Bachalauri aduocati, vide verbo, aduocati.

Bachalaurus non aduocatus, nobilis est, 1. p. num. 293.

Bachalaurus eminentes scientia præualet Doctori, non eminenti. ibidem.

Bachalauo eminenti non infligitur pæna ordinaria, ibidem.

Bachalaurus eminentes scientia nõ est exepus à tributo in Castella, 1. p. n. 293.

Bachalauri veniunt nobilium appellatione, 1. p. n. 294.

Bachalauris non aduocatis, non competit homena-

Index

- homenagium, nec prerogatiua Docto-
rum, 1.p.n.295.
Bastardi an gaudeant nobilitate, vide ver-
bo, nobilitas.
Bona non dicuntur, nisi deducto ære alieno,
4.p. cap.1.n.15. & 2.p.n.265. (tio.
Bona donata à Principe, vide verbo, dona-
Bona patris, reperta tempore mortis, diui-
duntur inter filios, 4.p.c.1.n.104.
Bona nostra dicuntur, quæ tertius contem-
platione nostra donat. d. cap.1. n.105.
Bona patris solum considerantur, quoad
Falcidiam, 3.p. n.67. & seq.
Bona fideicommissio subiecta alienari pos-
sunt pro dote filiarum hæredis, 2.p.n.297.
Ampliatur etiã si testator prohibeat. ibidẽ.
Bona Castrensia, quæ, 4.p.c.1.n.230.
Bona Castrensia non imputantur in legiti-
mam, d.c.1.n.230.
Bona per clericatum acquisita non impu-
tantur, 4.p.c.1.n.238.
Bona hypothecata, si vinculentur, adhuc
possunt distrahi, 2.p.n.263.
Bona maioratus, tradita tertio, non possunt
distrahi pro debito instituentis, 2.p. 265
Bona, quæ ad hæredem perueniunt, vel ex
lege, vel ex pæna, non imputantur in Tre-
bellianicam, 4.p.c.3.n.27.
Bona fides requiritur in præscriptione, vbi
factum præscribentis interuenit, & agitur
de acquirendo dominio, 2.p. n.461.
Bona auferuntur ab hærede extraneo, per
bonorum possessionem petitam, & ob-
tentam, 3.p.num.6.
Bonorum possessionis petitio quid opere-
tur, ibidem.
Bonorum possessio contra tabulas videtur
requirere validitatem testamenti, 3.p.n.13
Bonorum possessio contra tabulas est reme-
dium rescisorium, ibidem. Non contra
testamentum sed iudicij defuncti. 3.p.n.17
Bonorum possessio contra tabulas, quæ da-
tur emancipato, & quæ datur suo, eadem
est, 3.p.n.14.
Bonorum possessio contra tabulas compe-
tit contra quodcunque testamentum, in
cuius forma peccatum non est, 3.p. nu.
15. & 16.
Bonorum possessio petita non facit testato-
rem in testatum, 3.p.n.17. & 32.
Bonorum possessio numeratur inter suc-
cessiones ex testamento, 3.p.n.17.
Bonorum possessio contra tabulas vtilior
est remedio nullitatis. 3.p.num. 20.
Bonorum possessio durat tantum per annum
3.p.num.19.
Bonorum possessio contra tabulas, & bo-
norum possessio secundum tabulas, dari
possunt ex eodem testamento, 3.p.n.32.
Dummodo non interueniat extraneus,
ibi num.33.
Bona pupilli, quæ ad substitutum perueniunt
etiã considerantur ad augenda legata,
licet non sint testatoris, 3.p.num.65.

C.

- C**ancellarius maximus super illustris,
1.p.n.414.
Cancellarius successit in locum quæstoris
sacri palatii, ibidem.
Cancellarij officij laudes, ibidem.
Cancellarij vtriusque Senatus illustres, 1.
p. n. 415.
Cantabri omnes ex consuetudine nobiles,
1.p.n.218.
Cathedralis Conimbricensis gaudet statu-
to excludente Hebræos, 1.p.n.210.
Casus nostri Capitis, 1.p.n.17.
Casus quibus cessat Falcidia, 2.p.nu.2.
Caput Raynaldus non est correctorium iu-
ris ciuilibus, 1.p.n.102.
Caput Raynaldus, etiã procedit in ascen-
dentibus grauatis, 1.p. à nu. 114. & 118.
Castitas donum præcipuum faminarum,
1.p.num.487.
Cautio tituli, de eo cui libertatis causa
præstanda est. Pignoratitia, aut fideiusso-
ria, 2.p.n.470.
Cautio tituli, vt legatorum nomine cauea-
tur, hodie practicatur, 3.p.n.163.
Cautio tituli, si cui plusquam per legem
Falcidiam, practicatur, quando pendet
condictio legatorum, quæ si adueniat,
habet locum Falcidia, 3.p.n.120. & 128
& 131. & 138.

Cautio

Cautio præd. tituli non procedit in legatis,
in diem relictis, 3. p. n. 125.

Cautio præd. cessat, quando propter legata
pura habet locum Falcidia, 3. p. n. 136.

Cautio nulla requiritur, quando datur cõ-
putatio, secundum terminos legis hære-
ditatum ad l. Falcidiam, 3. p. n. 168.

Causæ piæ non habent priuilegium, ne de-
ducatur Falcidia, 2. p. n. 146. & seq.

Idem, si per interpositã personã. ibi. n. 149.

Castrensia, sunt omnia militibus data ad
militiam, 4. p. c. 1. n. 115.

Castrensiũ seu quasi, v. usufructus patri nõ
queritur, d. c. 1. n. 112.

Cedere potest quis actionem, quam habet,
3. p. num. 150. etiam si sit personalis.

Celibes, & orbi antiquitus hæredes institui
non poterant, 1. p. n. 158.

Cessante causa cessat effectus, 1. p. n. 397. &
2. p. n. 139.

Cessionarius succedit in locum cedentis,
3. p. n. 150.

Chirurgi ex arte non nobilitantur contra
Cæd. 1. p. n. 308. & 310.

Chirurgiorum Archiatros dignitatem, &
nobilitatem habet, 1. p. num. 311.

Christus Dominus in sacra passione, du-
plicem personã representauit, 1. p. n. 46.

Christus Dominus vocatur filius David se-
cundum maternum genus, 1. p. n. 238.

Ciuitas perpetuatur per suos ciues, 3. p.
num. 169.

Ciuitas extingui, & dirui potest, ibidem.

Clarissimi qui apud Romanos, 1. p. n. 342.

Clausula constituti transfert possessionem
2. p. n. 265.

Clericus in minoribus, vt potiatur priuile-
gio, quid requiratur, 4. p. c. 1. n. 244.

Clericus æquiparatur militi, 4. p. cap. 1.
num. 238. & n. 95.

Clerici in minoribus veniunt appellatio-
ne clericorum, d. c. 1. n. 242.

Clerici militant Deo, 1. p. num. 462. &
4. p. c. 1. nu. 95.

Clericus in minoribus, non efficitur nobi-
lis, 1. p. n. 472.

Clericus in minoribus si habeat beneficiũ
nobilis est, d. n. 472.

Sed resoluitur contrarium, n. 473. & seq.

Clericus in sacris nobilis, 1. p. n. 482. ad fin.

Clericus non venit appellatione plebei,
ibidem.

Clerici genus electum, regale sacerdotium
1. p. n. 472. & 582.

Clerici in sortem domini vocati, ibidem.

Cocus Principis, 1. p. n. 384.

Collatio bonorum de iure digestorum non
dabatur in causa testati, secus de iure
Authenticorũ, 4. p. n. 54. ad fin. & n. 145.

Collatio fuit inducta vt imputatio secun-
dum æqualitatẽ inter filios mensuretur,
4. p. c. 1. n. 85. ante fin.

Commodum sentire nõ debet quis ex illo
actu, quẽ voluit reprobare, 4. p. c. 1. n. 145.

Concordia Bartoli reprobatur, 3. p. num.
24. & 53.

Concordia præceptoris Laurentij repro-
batur ibi. n. 25.

Concordia Cuiacij reprobatur, 3. p. n. 26,
& 39. & 54.

Cõcordia Pineli reprobatur, 3. p. n. 31. & 40.

Concordia Goueani reprobatur, 3. p. n. 55.

Concordia Pauli reijcitur, 3. p. n. 76. & seq.

Concordia Angeli, & Fabri reijcitur, nu.
78. & seq.

Concensus tacitus non sufficit, vbi lex ex-
pressum requirit, nu. 73.

Concessio vno conceduntur antecedentia
necessaria, 1. p. n. 455. & n. 245. in fin.

Conditio, vt quis habitet in hoc regno cũ
ipsius Regibus, an adimpleatur si quis
in regno Castellæ habitauerit cum Re-
ge nostro Phelippo, n. 123.

Conditio, si sine liberis, à lege sub intelle-
sta non procedit si ascendentes sint gra-
uati, 4. p. c. 3. n. 100. Nec etiam si transf-
uersales, n. 115.

Conditio à principio apposita institutioni
non impleta resoluit institutionem, 2.
p. nu. 416.

Conditio nõ molestandi impletur per mo-
lestiam de facto, 2. p. n. 420.

Aliquando etiam per molestiam de iure,
2. p. n. 421.

Conditio ex l. Ad supplementum legitimæ
durat per 30. annos 4. p. n. 13. & 144.

Conditio,

Conditio, si alienare tentes, adimpletur
 solum per conatum alienandi 2.p.n.227
Conditio, si alienaueris, non valet impedi-
 re dominij translationem, 2. p. n. 228.
Conditio nihil ponit in esse, 2.p.n. 250.
Conditionis intrinsecus effectus est suspē-
 dere, non validare dispositionē, 3.p. 250
Cōfraternitates laicorum, quæ episcoporum
 auctoritate sunt institutæ, sunt causæ piæ
 2.p.n. 150.
Comitissa si nubat Doctore dignè nubit, 1.
 p.nu. 265. in fin.
Comites dicuntur illustres, 1.p.n. 346.
Comites scholarum principis sunt tres, vel
 Epularum, vel stabuli, vel fabricæ. 1.p.
 num. 367.
Comites ex prædictis offitijs expectabiles
 fiebant. ibidem.
Comites consistoriani, vulgo de conselho
 de estado, 1.p. n. 370.
Prædicti expectabiles, ibidem.
Comites thesaurenenses qui, 1.p.num. 379.
Comites qui prouincias regunt ex officio
 sunt illustres, 1.p.n. 405.
Commoditas maioratus locari potest ad vi-
 tam, 2.p.n. 326.
Communis reputatio totum facit circa no-
 bilitatem, 1.p. 442.
Communis, & Bart. reptobantur, 3.p. nu.
 133. & seq.
Communistratio decidendi ad §. Res quæ
 l. 3. ad Trebell. reprobatur, 4.p. cap. 3. n.
 30. & 31.
Communicatio vsusfructus maioratus so-
 lum durat stante matrimonio vnito, 2.
 p.nu. 401.
Computatio alimentorum in terminis le-
 gis hæreditatum æqualiter fit, tam fauo-
 re hæredis, quã fauore legatarij, 3.p. 166
Computatio pred. licet à principio fiat ex
 præsumptione, tamen postea quid certū
 est, d. 3.p.nu. 167.
Computatio d.l. Hæreditatum procedit in
 omnibus rebus, n. 171. Sed contrarium
 verius est, ibi. nu. 172. quod non proce-
 dit, nisi vbi agitur de Falcidia,
Cōfirmatio in forma communi nihil iuris
 tribuit, secus ex certa scientia, 2.p.n. 371

Contributio legatorum non datur ex di-
 uersis testamentis, 3.p.nu. 73.
Contributio legatorū datur siue, quis suc-
 cedat in alia portione ex vulgari, siue
 ex pupillari substitutione, 3.p. n. 73.
Contributio duplex est in iure, 3.p.n. 92.
Contributio legatorum, quæ fit in eadem
 portione, tam à pupillo, quam à substi-
 tuto, ibidem, hæc fit ad introducendam
 Falcidiam.
Cōtributio quæ fit de diuersis portionibus
 inter cohæredes, fit ad excludendā Fal-
 cidiam, ibidem.
Contributio legatorū non fit, quando alia
 à pupillo, alia à substituto, & cohæredes
 non tanquam substituto, sed tanquam
 cohæredes relinquuntur, 3.p.n. 95. in fin.
Contributio portionum non datur, quan-
 do portio accedit portioni ab intestato,
 licet detur tacita mens defuncti, 3.p. 107
Contributio datur si substitutus quis sit
 duobus impuberibus, qui simul periire,
 3.p. num. 108.
Contributio portionum fit quando portio
 filij vel serui ad patrem perueniat grauata
 3.p. num. 114.
Contributio portionum fit quando portio
 grauata accedit nō grauata ex facto, per
 quod aditio extinguitur, 3.p.n. 115.
Compensationem de debito alieno nemo
 potest obijcere, 2.p.n. 100.
Correctoria, & exorbitantia, non extendū-
 tur de vno casu ad alterum; licet detur
 eadem ratio, vel etiam maior, 2.p.n. 58.
 69. 142. & 182.
Constantinus constituit, ne homines in-
 dignitate constituti possent naturalibus
 aliquod relinquere, 1.p.n. 141.
Constantinus naturalium in capacitatem
 declarauit, 2.p.n. 150. & 155.
Constitutio Valentis, & Valentiniani emē-
 dat rigorem antiquum circa naturales,
 1.p.n. 152.
Cōsiliarij principis super illustres. 1.p. 412.
Cōsiliarij etiam sine administratione il-
 lustres. 1.p.n. 413.
Consilium non inducit obligationem, 4.
 p. cap. 2. n. 218.

Consilium non est necessario sequendum
2.p.n.239. Et potest renuntiari, n.253.

Consuetudo in singulis actibus attendenda est, 1.p.n.214.

Copula, ex qua nascuntur spurij matri ignominiosa, 1.p.n.253.

Contractus resoluitur defecta conditione
sub qua celebratur, 2.p.n.219. & cēsetur
à principio nō factus nisi purificetur per

adimplementū conditionis, 2.p.n.200.

in contractibus dominium ad tempus
transire potest, 2.p.n.233.

Cubicularij principis illustres, 1.p.n.364.

Cubicularij inferiores, n.365.

Custodes principum clarissimi, n.368.

Clausula legis commissoria vel adictionis
in diem, vtrum sit resolutiua contrac-

tus, 2.p.n.215.

Clausula cōstituti transfert dominium au-

thoritate legis, 2.p.n.227.

Clausula, si tentet alienare, impedit trans-

lationem domini, ibidem.

Creditorum retractantes alienata in fraudē,
non tenentur restituere pretiū, possesso-

ribus de fraude participibus, 4.p.c.3.38.

Creditorum non possunt præcedere amissio-

nē Falcidiæ, propter inuētariū omisium
2.p.n.431.

D.

Dare censetur qui nō adimit cum possit
sit adimere, 2.p.n.46.

Dapiferi illustrium nobilitatur, 1.p.n.468.

Data in vim conditionis implendæ non im-

putantur in Falcidiā, 4.p.c.2.n.15.

Data pro conditione implenda, mortis cau-

sa capiuntur d.c.2.n.17.

Data pro modo implendo nō imputantur
in Falcidiam, d.c.2. n.20. & seqq.

Datæ, in vim modi, nec etiā per exceptio-

nē excludunt Falcidiā, d.c.2.n.24.

Data pro implenda conditione imputan-

tur in Trebellianicam, 4.p.c.3.n.10.

Debitor necessarius censetur legare, & do-

nnare animo compensandi, 1.p.n.332. &

4.p.c.1.n.75.

Deductio vtriusque quartæ hodie practica

da est, 1.p.nu.109.

Decuriones ciuitatum, & oppidorum nobi-

litantur, 1.p.n.436.

Decuriones non possunt puniri pena vili,
1.p.n.477.

Decuriones locorum infimorum non nobili-

tantur, 1.p.n.438.

Debitū conditionale transmittitur, 3.p.122

Debitum conditionale non aestimatur, vt

detrahatur de hereditate tēpore mortis
3.p.n.120.

Debita ad vires hereditatis reducuntur, ibid.

Deminuere qui non potest, nec in totū au-

ferre, 2.p.n.84.

Descendentes omnes, siue masculi, siue

feminae aequalis sunt conditionis, 4.p.

cap.1.n.72.

Descriptio in Regis matricula verē nobiles,
1.p.nu.205.

Dictio, Tamen, est aduersatiua, 3.p.n.477.

Dignitates variantur secundum provin-

ciarum diuersitatem, 1.p.n.120.

Dignitas Ecclesiastica nobilitat, & quæ,
1.p.nu.474.

Diuitiæ causant nobilitatem, 1.p.n.467. &

Differentia non est, inter debita, & legata
conditionalia, circa Falcid. 3.p.n.122.

Diuisio oneris hereditarij inter heredem,
& fideicommissarium, respicit fauorem

testatoris, 1.p.n.94. in medi.

Diuisio hereditatum, de qua in nostro tex-

tu an recta, 2.p.n.405. & seqq.

Diuisio totius operis, 1.p.n.2.

Dispositio reducenda est ad terminos habi-

les, 1.p.n.212.

Dispositio in dubio facta præsumitur or-

dine successiuo, 4.p.c.1.n.174.

Doctores vtriusque juris nobiles, 1.p.n.265.

Doctorari non potest Iudæus, 1.p.n.225.

Doctoratus dignitas est, 1.p.265.

Doctor antiquior nouiori præfertur, 1.p.n.

Doctores manu propria procuracionem fa-

ciunt, 1.p.n.265.

Doctores habent hōmenagium, 1.p.n.265.

Doctores legentes per 20. annos, Comitium

obtinēt dignitatem, 1.p.n.265. ad fin.

Doctores interrogandi sunt testes in domo

propria, tanquam egregia persone, 3.p.

num.269.

- Doctores non possunt incarcerari pro debito ciuili, 1.p.n.267. Quod Menochius intelligit in legentibus, sed reprobatur.
- Doctores solum legentes vel aduocantes in Castella sunt excepti à tributis, 1.p.267.
- Doctores ex equi non possunt in libris, 1.p.nu.269.
- Doctores torqueri nõ possunt pro crimine, 1.p.nu.270. nec puniri pæna vili. ibid.
- Doctores immunes à subsidio personali, 1.p.nu.271.
- Doctores facere possunt filijs substitutionem militarem, 1.p.n.272.
- Doctor an sit præferendus alteri nobili genere, 1.p.n.173.& seq.
- Doctorum appellatione continentur licèciati in fauorabilibus, 1.p.num.275. etiam medici, 283.
- Doctorum appellatione veniunt magistri phylosophiæ, 1.p.n.283.
- Doctores actu legentes militarem substitutionem facere possunt, 1.p.n.288.
- Doctores medic i nobiles æqualiter cū alijs, 1.p.n.296.
- Doctor qui non studet non gaudet priuilegio Doctorum, 1.p.n.398.
- Dux serenissimus Bracansiæ habet priuilegium nobilitandi, 1.p.n.385.
- Duces seu ante signani militiae nobiles sũt, 1.p.nu.386.
- Dux maior quis, 1.p.n.389.& illustris, ibi.
- Dux equitum, 1.p.n.390.
- Duces Africani, 1.p.n.391. illustres, ibidè nu.393.& seqq. (392. & 397.
- Duces transmissi vltra mare illustres, nu.
- Duces insulani spectabiles. num.397.
- Duces positi intra ciuitates regni, an gaudeant nobilitate militari, 1.p.nu.397.& à nu.401. vbi affirmatiuè.
- Duces intra ciuitates, & oppida regni nobiles, 1.p.n.401. equites.
- Duces prædicti non habent eadè priuilegia quæ habent equites confirmati, 1.p.402.
- Dominium donationis propter nuptias cõstante matrimonio transit in vxorè, sicut dominiũ dotis in maritũ, 4.p.c.1.n.58.
- Dominus grauari potest, si hæreditas seruo relinquatur. 3.p.n.109.
- Dominium rei legatæ transit recta via in legatarium. 4.p.cap.3.n.44.
- Limita nisi esset legatum damnationis ibi. num.45.
- Dominium vtile transit in emphyteutam, 2.p.n.312.
- Dominium rei donatæ ipso iure transit in donatorem per superuenientiam filiorũ 4.p.c.3.n.135.
- Dominium, vt acquiratur ex quocũque titulo, necessaria est traditio, 2.p.n.216.
- Nec per conuentionem partium, quantum cunque verbis directis fiat contrariũ potest fieri. ibi.
- Dominij translationem potest lex impedire, 2.p.n.236. Item iudex si ex causa emanauerit prohibitio. ibi.
- Dominium transit in ecclesiam ipso iure, 4.p.cap.3.n.66.
- Nisi donator cõtrariũ exprimat, ibi. n.249.
- Donatio causa mortis æquiparatur vltimis voluntatibus, 1.p.n.543.
- Donatio reuocatur per natiuitatem filiorũ 4.p.cap.3.n.135.
- Donatio reuocatur ipso iure, etiam si filij statim decedant, 4.p.d.c.3.n.139.
- Donatio facta vni filio per natiuitatem alterius reuocatur, vsque ad quantitatem legitimæ, 4.p.c.3.n.141.
- Donatio est remittere ius, 2.p.n.362.
- Donatio à Rege facta ob seruitia retractati non potest, 2.p.n.290.
- Donatio à principe facta non imputatur, & fit quasi castrensis, 4.p.c.1.nu.63.& 245.
- Etiam facta contemplatione patris ibi, num.248. Idem in donatione facta per magnates, d.c.1.nu.247.
- Donans si cogitaret de filijs non donaret illi. n.132. in fin. 4.p.c.3.
- Donationes de bonis Regiæ Coronæ fiunt ob seruitia, 2.p.n.289.
- Donationes quæ confirmantur morte nõn imputantur in Trebellianicam, 4.p.cap.3.num.23.
- Donationes, quæ morte confirmantur imputari nequeunt d.cap.2.n.34.
- Limita, nisi declaret testator contrarium, num.36.

Donata à patre filio uxorato causa mili-
tiaz, si filius non sit eques non imputan-
tur, si sit eques vel res extant. secus erit,
4 p. c. 1. n. 231. & seq. Si vero donata sint
filio soluto non imputantur. ibidem.

Donata inter viuos non imputatur in Tre-
bellianicam, 4 p. c. 3. à n. 13. nisi constet
de contraria voluntate testatoris à n. 14.

Donata inter viuos an veniant imputanda
in Falcidiam, 4 p. c. 2. n. 17.

Donata propter nuptias, vel in pramium
emancipationis non imputantur. 4 p.
c. 2. n. 41. (r. n. 28.)

Donata inter viuos non imputantur, d. c.
Nisi constet de contraria dispositione te-
statoris, d. cap. 1. n. 32. 4 p.

Do, das, verbum supponit plenam dominij
translationem, 4 p. c. 1. n. 158. in fin.

Donata ab auo nepti, fictione iuris ab ipso
patre profecta dicuntur 4 p. cap. 1. n. 66.
ad medium, & n. 80. ad med. & n. 86.

Donationes propter nuptias non sunt in
usu apud Hyspanos, sed in eorum locum
successerunt arrhae. n. 85. ad medium.

Donatio à patre filio facta non valet à prin-
cipio, n. 135. & n. 137. & n. 140. & n. 148

Donatio facta filio emancipato statim va-
let. c. 1 n. 138.

Donatio facta à matre filijs in potestate
statim valet, n. 138. vers. deinde.

Donatio remuneratoria supponit debitum
antidorale, sub n. 15. Nec requirit debi-
tum legale, n. 125.

Donatio, remuneratoria inter coniuges non
reprobatur, d. c. 1. n. 15. ad fin.

Donatio vt valeat inter patrem, & filium
requiritur traditio, n. 118. ad medium,
& n. 159. ad fin.

Donare non dicitur, sed potius renuntiare
pater filio vsumfructum, quem filio re-
mittit ex sua proprietate, d. c. 1. n. 156.

Donatio facta à patre filio ob causam stu-
dij valet, 4 p. d. c. 1. n. 115. post med.

Donandi animus non praesumitur, n. 213.
etiam in patre, si alia potest dari inter-
pretatio, n. 132. in fin.

Donare, & cogi sunt contraria, d. c. 1. n. 67.
sub princip.

Dotare filiam mater non tenetur, nisi
ante med. d. c. 1. p. 4. Nisi in subsidium,
n. 56. Ad quod tamen patris consensus
in hoc regno requiritur ibidem.

Donare non solum tenetur pater filiam, sed
etiam facere donationem propter nup-
tias, d. 4 p. c. 1. n. 58. à n. 59. n. 60.

Dos provenit ex iure necessitatis sub, n. 54.
d. c. 1. & c. 3. n. 89.

Dos filiae praestita pro ingressu monasterij,
praestatur ratione alimentorum, non pro
ingressu religionis, n. 90. At non sequi-
tur naturam alimentorum, sed dotis.

Dos non venit imputanda in Falcidiam,
4 p. cap. 2. à num. 37. n. 38. n. 39.

Ecclesia Dei fundata est de Iudais, & p.
num. 223. (p. n. 473.)

Ecclesia non tenetur facere inventarium, 2.
Ecclesia aequiparatur fisco, ibidem. n. 23.

Ecclesia tenetur ad inventarium, 2. p. nu.
475. & 476.

Ecclesia fungitur iure minoris, d. nu. 475.

Edictum si quis omissa causa testamenti
solum procedit quando quis dolo de sit
adire hereditatem, 4 p. c. 3. n. 94.

Edictum Diui Marci protuendis libertati-
bus nouum ius succedendi induxit, 2. p. 466

Edictum illud extenditur ad legata pia, d.
2. p. nu. 467. Sed non ad caetera legata,
468. ibi, per illud solvuntur debita, n.
472. ibidem.

Effectus patriae potestatis de iure naturali,
1. p. n. 235.

Emphyteusis, si non sit hereditaria non im-
putatur in Falcidiam, 4 p. c. 2. n. 39. & seq.

Emphyteusis non imputatur in Trebellia-
nicam 4 p. c. 3. n. 26.

Emphyteusis non potest annexari maiora-
turi, 2. p. n. 315.

Emphyteusis provenit à primo domino co-
cedente, & non à patre, 4 p. c. 1. n. 175.

Emphyteusis non recensetur inter bona pa-
terna post mortem patris. 4 p. c. 1. n. 179.

Emphyteusis à patre filio empta profecti-
tia dicitur 4 p. c. 1. sub n. 181.

- Emphyteusis nominatione ex ipsius natura pater facere tenetur, 4. p. c. n. sub n. 188
- Emphyteusis aestimatio non est facienda, solum pro tempore vitæ patris, sed pro tota duratione ipsius 4. p. c. i. n. 152.
- Emphyteusis aestimari debet iuxta valorē, quo in vita patris solummodo vendi poterat, quando pater est tertia vita, 4. p. c. i. n. 193.
- Emphyteusis quando acquisita fuit emptione, vel fuit data in dotem aestimata, vel alio titulo oneroso fuit acquisita, habet filius electionem, quo tempore sit imputanda, 4. p. c. i. n. 194. quo casu licet pater non emerit Emphyteusim pecunia propria, sed fuerit sibi data in dotē aestimata fratribus conferre tenetur, ibidem.
- Emphyteusim quā pater domino renuntiavit, tenetur ipse filio patris renouare, 4. p. c. i. n. 137.
- Emphyteusim nominationis, vel de pacto, & providētia acceptare potest filius citra nomen hæredis, 4. p. c. i. num. 175.
- Emphyteuses perpetuæ, recte de consuetudine diuiduntur, 4. p. c. i. nu. 215.
- Emphyteusis, etiam perpetua, concessa pro se, & descendētib; non est hæreditaria. Secus si pro se, & hæredibus, n. 216.
- Emphyteusis quando conceditur in perpetuum pro se, & hæredibus fit in capitatio in vno quando plures existunt, in quem maior pars consensit, qui soluit reliquis partes suas hæreditarias. ibidem.
- Emphyteusis de iure communi est diuidua n. 217. contrarium verius, n. 218.
- Emphyteusis in capitatio nō seruatur in regione Interamniensi, & Transmontana, nu. 219. cap. 1.
- Emphyteusis si ad dominum directum vadat, tenetur ipse persolvere hæredibus emphyteutæ expēsas vtilēs. 4. p. c. i. n. 208
- Emphyteusis perpetua magis bonorū alodialium naturam imitatur. n. 214.
- Emphyteusis meliorationū aestimatio fieri debet tempore restitutionis emphyteusis, 4. p. c. i. n. 204. & seqq.
- Emphyteuticæ res præscribuntur tempore ordinario cum titulo, 2. p. n. 396.
- Emphyteuta si vsumfructū constituat non incidit in commissum, 2. p. n. 341.
- Nec etiam propter seruitutem, ibi. n. 343.
- Emphyteuta nec compromittere, nec transigere valet in præiudicium domini, 2. p. nu. 362. & seqq. Si autem res maneat penes Emphyteutā valet ibi, n. 364.
- Emphyteuta nō incidit in commissum ob pignorationem, 2. p. n. 308.
- Emphyteuta expendendo, & meliorando rem Emphyteuticam, videtur quasi contrahere cum filio, ad quē d. Emphyteusis transit, 4. p. c. i. n. 198.
- Emphyteuta rem tenetur reddere meliorē, ibi. c. i. n. 211. (p. n. 312.)
- Emphyteuta acquirit dominium vtile, 2.
- Emptionem facit aestimatio, 4. p. c. i. n. 194
- Emens fundū ex aliena pecunia, sibi, & non alteri quærit dominium, 4. p. c. i. n. 141.
- Emens rē Ecclesiæ vel minoris, sine sollicitudinibus, nō est tutus in cōsciētia. 2. p. 456
- Episcopus tenetur ad seruitia famulorum, qui seruiere prædecessoribus, 2. p. n. 295.
- Episcopus pro rata annorum tantum tenetur. Epistola Augusti, 1. p. n. 302. (tur, ibi.)
- Equestris dignitas quæ apud Romanos. 1. p. Equestres clarissimi. n. 343. (n. 340.)
- Errans in iure comparatur scienti, qui vltro persoluit. 2. p. n. 119.
- Error iuris nemini in damno rei suæ nocet, 2. p. n. 120. (sunt ibi. n. 122.)
- Error iuris non reddit in facta ea, quæ facta Error iuris præiudicat in rebus perfectis, & consummatis, ibidem.
- Error iuris quibus personis non noceat in damno vitando d. 2. p. n. 123.
- Exceptio non numeratæ pecuniæ redit securū illum, qui non recepit in conscientia, 2. p. à n. 458.
- Execrare lites laudabile, 2. p. n. 391.
- Exercens actus nobilium distinctos à plebeis nobilis efficitur, 1. p. n. 461.
- Executores, vulgo Meirinhos, & Alcaides, an nobilitentur, 1. p. nu. 455.
- Executores Curie successerunt in locum cohortalium, 1. p. n. 455.
- Executores licet ex prædicto officio nō nobilitentur, tamē nō amittunt natiuā nobilitatē, 1. p. n. 456. Existen-

Existencia sui hæredis confirmat tabulas pupillares, 3.p.n.69
 Exteri admittuntur de iure Canonico ad beneficia, 2.p.n.219. Secus de iure Regio. ibidem. (sunt, 1.p.n.221.
 Exteri illustres apud nos etiam illustres
 Extranei amittunt legata petita bonorum possessione, 3.p.n.9.
 Expensæ repetendæ sunt secundum illud plus, quo res pretiosior facta est, vel expensæ fuerint maiores, 4.p.cap.1.n.200.
 Expensæ, in conuiuio nuptiarum factæ magis pro honore patris, quam pro utilitate filij fieri videntur, 4.p.cap.1.n.61. in fin. & nu.95.
 Expendens in, re in qua dominium habet, licet reuocabile, eo videtur expendere animo, vt finito dominio proprio videatur gessisse negotium illius, ad quem res transire debet, 4.p.c.1.n.201.
 Expensæ an teneatur dominus soluere, quando in contractu cautum erat vt res libere ad dominum reuertantur cum meliorationibus, d.c.2.n.213.
 Expressum dicitur illud quod ex coniecturis colligitur, 2.p.n.74.
 Exhæredatur pater, qui cum posset, filium captiuum non redemit, 4.p.c.2.n.124.
 Exhæredatur filius, qui in necessitate patri non subuenit, sub nu.151. ibidem.
 Expensæ factæ in utilitatem maioratus, 4.p.cap.1.n.228.
 Expensæ factæ, pro euitanda lite, quæ intēdebat maioratum destruere, imputantur d.cap.1.n.229.
 Expensæ gratia colligendorum fructuum debentur à patre, d.c.1.n.263.
 Expensæ magnæ factæ à patre in aduentibus, imputantur à filio in legitimam, 4.p.d.c.1.nu.264.
 Expensæ voluptarias non tenetur filius imputare, si ipse illas non erat factururus, d.c.1.n.266. & seq.
 Expensæ magnas, quas pater fecit ad fruēdū, tenetur filius imputare, d.c.1.n.268.
 Expensæ litis super vsufructu non imputat filius, siue magnæ sint, siue modicæ, d.c.1.n.269.

F.

Falcidia quibus casibus cesset. 2.p.n.1.
 Falcidia cessat in legato dotis, 2.p.n.8.
 Falcidia cessat in testamēto militis, 2.p.19.
 Falcidia à quo introducta, 1.p. à n.87.
 Falcidia cessat in testamēto clerici, 2.p.19
 Falcidia, & Pegasiana introductæ testatorum gratia, 2.p.n.21. & 39.
 Falcidia quare non intret militis testamētum, 2.p.n.28. & 31. & 33.
 Falcidia admititur contra voluntatem testatoris, 2.p.n.33. (2.p.n.37.
 Falcidia cessat quando vetatur à testatore, Falcidia nec Trebellianica prohiberi non poterat tēpore Digestorum, 2.p.n.89. & n.38.
 Falcidiā de iure nouo non solum prohiberi in parte, sed in totum tolli, 2.p. à nu.45.
 Falcidia hodie non contra voluntatem, sed secundum illā detrahitur, à n.46. & seq.
 Falcidia, vt dicatur prohibita requiritur, vt testator sciat vires patrimonij, 2.p.n.50
 Falcidia debet prohiberi verbis expressis, d.n.50. & n.70. & sequentibus.
 Falcidia si cessat, etiā Trebellianica cessat, 2.p.n.52. (2.p.n.24.
 Falcidia Favorabilior, quā Trebellianica, Falcidiæ appellatione cōtinetur Trebellianica, d.n.54. & 55.
 Falcidia deducitur ex legatis particularibus, 2.p.n.59. (p.n.60.
 Falcidicus hæres non potest cogi adire, 2.
 Falcidia non cēsetur prohibita, quando verba testatoris in alio possunt verificari. 2.p.71.
 Falcidia non cēsetur prohibita per illa verba, hæreditatem pleno iure restituere, 2.p.75 & seq.
 Falcidia prohibita cēsetur per verba quæ non patiuntur aliū sensum, vt plenā hæreditatē restituere, 2.p.n.77. & seq. (2.p.81
 Falcidia per quæ verba cēsetur prohibita. Falcidia, & Trebellianica non possunt prohiberi filijs primi gradus, 2.p.n.83. sed contrarium à n.85. & 91.
 Falcidiæ compensationem cum æquali debito fieri iubere potest testator, 2.p.n.95. etiam si filius sit hæres. n.97.
 Falcidia cessat in libertate, 2.p.n.102.

Index

- Falcidia admititur, si non relinquatur directa libertas seruo, sed comitatur hæredi, vt redimat alienum, 2.p.á n.103.
- Falcidia in libertate quando admitatur, 2.p.nu.106.& 107.
- Falcidia cessat vbi expresse, vel tacite remittitur, 2.p.n.107.& 108.
- Falcidiam remittit qui legatum integrum soluit, 2.p.n.110.
- Falcidia ipso iure acquiritur hæredi, & habet rei venditionem, 2.p.n.119.& 120.
- Falcid. pacto pænali nõ remittitur, 2.p.124.
- Falcidiam retinere potest in alio legato hæres, qui vnum integrum soluit, 1.p.n.127.
- Falcidia deducitur de legato pænali, 2.p.num.408.
- Falcidia non deducitur quãdo quis priuatur, d. 2.p.n.409. (1.p.n.547.
- Falcidia solum deducitur ex causa testati,
- Falcidia deducitur de maioratibus institutis per vltimam voluntatem, 1.p.n.546.
- Falcidia deducitur ex donationibus causa mortis inter virum, & vxorẽ, 1.p.n.543.
- Falcidia cessat si portio grauata augeatur per aliam portionem accrescentem, 3.p.num.2. Siue per ius accrescendi, siue quia caducarunt legata ibi n.3.
- Falcidia cessat quocunq; modo quarta maneat penes hæredem, 3.p.n.9.& 45.
- Falcidia semper habet locum, siue post mortem testatoris augeantur, siue diminuãtur bona 3.p.n.46.
- Falcidia remouetur, etiam á legatis à substituto relictis, si eius portio augeatur per bonorum possessionem, 3.p.n.62.
- Falcidia si habet locum á principio nõ remouetur ex bonis postea acquisitis. 3.p.n.67.
- Falcidia non cessat licet portio grauata accedat non grauata ex substitutione pupillari, 3.p.n.90.
- Falcidia cessat si portio pupilli grauata sit in persona substituti, 3.p.n.96.
- Falcidia cessat, si hæredi relinquuntur duæ partes eiusdem hæreditatis, licet vna sit grauata, ibidem.
- Falcidia cessat, si duæ portiones ex pupillari substitutione ad substitutum perueniãt, & vltima sit grauata, 3.p.n.79.
- Falcidia vel deducitur de rebus, vel de fructibus hæreditarijs, 4.p.c.2.á principio.
- Falcidia repletur solum de rebus, quas hæres percepit iure hæreditario, 4.p.c.2.n.1.
- Falcidia est quarta hæreditatis, 4.p.c.2.n.3.
- Falcidiam non tam in rebus soluendis, sed etiam in solutis retinere potest hæres qui aliquas res vni legatario integre soluit, non tamen animo amittendæ Falcidiæ, 2.p.n.128.
- Falcidiam retinere potest respectu secundi legatarij hæres, qui primo legata integra soluit. ibi n.129. Quid si protestatus est, n.132.& quid in dubio ibi.
- Falcidiam patitur vnusquisque sui, nõ alieni legati, ibi n.129.
- Falcidiæ renuntiare non dicitur hæres, qui legatum integrum vni legatario soluit, nõ vt testatoris voluntatem impleret, sed vt legatario complaceret, 2.p.num.133. Et quid in dubio præsummẽdum ibi.
- Falcidia non potest detrahi de re prohibita alienari, 2.p.n.136.
- Falcidia non detrahitur de maioratibus Hispaniæ, n.138. Quid etiam procedit in capellis, ibi n.139.
- Falcidia non deducitur de relictis ad pias causas, 2.p.nu.141. Aliud erat tempore Digestorum. (Iianica ibi.
- Falcidiæ appellatione continetur Trebel-
- Falcidia deducitur de relictis ad pias causas, ibi n.145.
- Falcidiam potest deducere causa pia cõtra aliam causam piam 2.p.n.148.
- Falcidia deducitur de relictis ad confraternitates laicorum, 1.p.n.150.
- Falcidia cessat in chartula, 2.p.n.151.
- Falcidia cessat in crimine, n.152.
- Falcidia priuatur indignus, 2.p.n.161.
- Falcidia priuatur, qui fidem tacitam acõmodauit de restituendo incapaci, ibi, Quod intellige de parte rei, quæ erat restituenda, ibi.
- Falcidia priuatur hæres, qui aliquid surripuit de hæreditate, 2.p.n.163.
- Falcidiam non detrahit hæres de illa tantum re subtracta attento tempore digestorum ibi, & n.167.

- Falcidia non priuatur hæres, qui ex hæreditate aliquid dolose subripuit, sed puni-
tur æstimatione dupli, 2.p.n. 165. & 167.
- Falcidiam amittit hæres ex tota hæreditate, si res hæreditarias subripiat, 265. Et tenetur implere legatarios, & fideicommissarios particulares, licet hæc præstatio superet vires hæreditatis, d. 2.p.n. 166
- Falcidiam non deducit hæres, qui inuentarium non facit, 1.p.n. 169.
- Quod etiam procedit de iure Canonico ibi & n. 170. ratio, n. 174.
- Falcidia, vt excludatur, sufficit, quod remaneat integer quadrans penes hæredem, num. 192.
- Falcidia deducitur deducto prius ære alieno, 2.p.n. 18. in fin.
- Falcidia detrahitur contra voluntatem testatoris, 2.p.n. 167.
- Falcidiæ calculatio fit secundum tempus mortis, 4.p.c. 1.n. 5.
- Falcidiam hæredem legata integra soluere, ac illa soluere promittere idem est, 2.p.nu. 113
- Factum illius personæ ille impugnare non potest, à quo commodum percepit, 2.p. 20.
- Factum legitime retractari non debet, 3.p.n. 72. & 147. 2.p.n. 341.
- Fachineus reprobatur, 2.p.n. 435.
- Fæminæ præcipuum castitatis obseruatio, 1.p. 487.
- Familiæ conseruantur per masculos, & nõ per fæminas, 1.p.n. 488.
- Famuli non petentes salarium intra triennium, carent actione, sed non manent domini tuti in conscientia, 2.p.n. 460.
- Famuli Episcopo inseruientes in diuersis Episcopatibus, ab vnaquaq; ecclesia pro rata debet satisfieri, 2.p.n. 295.
- Fauor publicus versatur in Doctoribus, ac in militibus, 1.p.n. 270.
- Ferendus non est qui lucrum percipit, & damnum recusat, 3.p.n. 147.
- Feudatarius constituendo vsumfructum nõ caducat, 2.p.nu. 341. nec propter seruitutem.
- Feudum non potest pignorari, 2.p.n. 309.
- Feudum hæreditarium de pacto, & prouidentia, quale sit remissiue, 2.p. nu. 219.
- Feudum renuntiatum adhuc dicitur paternum, & non nouum, 2.p. n. 182. & 187.
- Feuda per regiones diuiduntur inter hæredes ibi, n. 217. Si non habent dignitatẽ annexam,
- Feudum hæreditarium vt filius capiat, necessario debet patris hæreditatem adire, 2.p.n. 220.
- Feudum hæreditarium, si à patre non agnoscatur, filio non acquiritur, n. 220.
- Fallit in feudo antiquo de pacto, & prouidentia d. 2.p.n. 224.
- Feuda hæreditaria imputantur in Falcidiã num. 40.
- Fictio in his quæ sunt iuris operatur secundum veritatem, 1.p.n. 253.
- Fideicommissum vniuersale non potest superare vires hæreditatis, 2.p.n. 187.
- Fideicommissum ab hæredibus ab intestato relictum idem valet, ac ab ipso pupillo, 1.p.n. 554.
- Fideicommissarius vniuersalis si hæres recuset, necessario tenetur illum cogere, vt adeat, non solum attento tempore dig. sed hodie, 2.p.n. 62. & n. 29.
- Fideicommissariæ substitutiones per contractum fiunt, 1.p.n. 541.
- Fideicommissarij tempore digestorum solum habebant actionem personalem, 4.p.c. 3.n. 41.
- Fideicommissa vsque ad Augustum fuerunt infirma, 1.p.n. 89.
- Fideicommissa non imputantur in Falcidiam, 4.p.c. 2.n. 507. Fidei iurare potest pater pro filio, 2.n. 132.
- Fideicommissa imputantur in Trebellianicam, d.c. 2.nu. 67.
- Fideicommissum quod pater grauatus est à filio restituere. 2.p.n. 7.
- Filia maritum pro dot. e conuenire potest post patris aditã hæreditatem, 2.p.n. 100
- Filia emancipata quæ vult patri succedere tenetur omnia bona etiam aduentitia conferre, 2.p.n. 55. (ui. 4.p.c. 3.n. 107.
- Filiorum appellatione nõ veniunt adopti-
Filius inseruendo patri non meretur stipendium, 4.p.c. 1.n. 281.

Index

- Filius** inseruendo matri, & priuigno stipendium meretur, quod non imputatur d.c. r. n. 283.
- Filius** grauatus fideicommissio vniuersali vtrum duas quartas deducat, 1. p. n. 2. & sequentibus. resoluitur affirmatiue à n. 40. & 82. referuntur Doctores, n. 47.
- Filius** debet habere legitimam titulo institutionis in omnē euentū, p. 1. n. 4. & n. 56
- Filius** grauatus fideicommissio vniuersali de iure ciuili vnam tantum quartam habet secundum communem, p. 1. nu. 18. Sed reprobatur, à n. 23. & 44.
- Filius** pure grauatus vnam tantum quartam detrahit, secus si conditionaliter, secundum communem, 1. p. n. 25. Sed reprobatur, à num. 32.
- Filius** circa Trebellianicam deducendam non debet esse deterioris conditionis, quam extraneus, 1. p. n. 33.
- Filij** non imputant fructus in quartam, 1. p. n. 37.
- Filius** querelando, vel contra tabulando euertit totū iudicium defuncti, 1. p. n. 54.
- Filius** grauatus æqualiter Falcidiam cum legitima habet, ac Trebellianicam, 1. p. n. 83. & seqq. & à n. 65. vbi negatiua, affirmatiua, à n. 98.
- Filius** grauatus, an deducat duas quartas, etiam vbi legitima est semis hereditatis 1. p. à n. 104. & ibi negatiua. Defenditur affirmatiua à n. 106.
- Filius** adoptatus transit in potestatem parentis adoptiui, 1. p. num. 122.
- Filij** naturales legitimi, qui ex iustis nuptijs, 1. p. nu. 159.
- Filij** nati ex contubernio ciuili veniant appellatione filiorū. 1. p. n. 12. & 165. & seq. licet ius ciuile illos appellet naturales. ibidem.
- Filij** ex prædicto contubernio sunt capaces successione, 1. p. num. 166.
- Filiorum** appellatione, respectu successione, naturalium plebeorum continentur nepotes, 1. p. n. 176.
- Filij** an nobilitari possint à matre, 1. p. 231
- Filij** solum quoad statum conditionem matris sequuntur, 1. p. n. 233.
- Filij** solum in potestate patris, n. 235.
- Filius** pars corporis patris. ibidem.
- Filij** quoad statum ascriptitium sequuntur maternam conditionem, 1. p. n. 366.
- Filij** nobilitantur à matre, etiam si nubat ignobili, 1. p. n. 240.
- Filij** naturales. vide verbo, naturales.
- Filij** non possunt agere de commissio, de quo pater non egit, 4. p. cap. 3. n. 136.
- Filij** nati ante crimen paternum, non dicuntur filij proditoris, 1. p. n. 470.
- Filij** Regis nati antequam pater regnet non sunt filij Regis, ibidem.
- Filij** existentes in vtero finguntur nati, in sibi vtilibus, 1. p. n. 471. (482. ad fin.)
- Filius** clerici legitimatus nobilis, 1. p. nu.
- Filius** grauatus per contractum deducit duas quartas secundum Paulum Castrensem. 1. p. n. 542.
- Filius** grauatus per contractum vnam tantum habet portionem, 1. p. n. 544.
- Filius** consentiens contractui paterno, in dubio sibi non præiudicat in legitima, nisi renūtiat omni auxilio, 1. p. n. 551. & seq.
- Filius** emancipatus præteritus, aperit editum alijs fratribus, etiam institutis, vt petant bonorum possessionem, 3. p. n. 5.
- Filij** ex hereditate non possunt petere bonorum possessionem, 3. p. n. 6.
- Filio** præterito non petente bonorum possessionem, adhuc alij petere possunt, ibid.
- Filij** petita bonorum possessione æqualiter succedunt, 3. p. n. 7.
- Filius** qui obtinuit in bonorum possessione contra tabulas, non soluit legata extraneis, 3. p. nu. 9.
- Filius** obtinens in querela inofficiosi, non debet legata persolvere, 3. p. n. 10.
- Filius** suus in potestate præteritus, petita bonorum possessione, non tenetur soluere legata, nec etiam coniunctis, 3. p. n. 12.
- Filius** emancipatus insimul cum suo obtinens in bonorum possessione, nulla soluit legata, 3. p. n. 22. & 25.
- Filius** emancipatus institutus, si veniat ad bonorum possessionem cum suo præterito, tenetur legata soluere coniunctis, 3. p. n. 28.

Filius institutus cum alio fratre præterito, qui omisit petere hæreditatem, omnibus legata persoluit, 3. p. n. 37.

Filius si sit institutus emancipatus, alter præteritus institutus omnibus, præteritus cõ iunctis tenetur legata præstare, 3. p. n. 38.

Filij possessores rerum donatarum, quando donatio reuocatur ex natiuitate filiorum, iuste habent retentionem, etiã post mortem patris, 4. p. c. 3. n. 138.

Filius institutus, à quo nil aufertur per bonorum possessionem, omnibus soluit legata, 3. p. n. 42.

Filius repudiens hæreditatem paternam, acceptando solũ hæreditatem fratris, ex sola fraterna patitur Falcidiã, 3. p. n. 66.

Filij primi gradus non tenentur imputare legata, fideicommissa, nec data, causa implendæ conditionis, in Trebellianicam, 4. p. c. 3. n. 11. defenditur cõtrariũ, n. 12.

Filius non potest eligere legitimam in re particulari, 4. p. c. 3. n. 29.

Filij primi gradus non tenentur imputare fructus in Falcidiã, sicut nec in Trebellianicã. Secus ascendentes, 4. p. c. 2. n. 51.

Filius institutus in legitima, pro illa consequenda à cohærede vniuersali habet actionem ex testamento, 4. p. c. 3. n. 117.

Filij non possunt reuocare donationem factam à patre, ex causa ingratitude, si pater non reuocet, 4. p. c. 3. n. 134. & 136.

Filij possunt reuocare donationem factam à patre, quando filij nati sunt ex post facto, 4. p. c. 3. n. 134. & seqq.

Filio præterito competit remedium nullitatis, 4. p. c. 3. n. 122.

Filio ex hæredato de iure antiquo cõpetit querela, hodie cõpetit nullitas, nisi assignata sit causa, & probata, 4. p. c. 3. n. 123.

Filij reuocant alienata per patrem etiã titulo oneroso quatenus legitima minuitur, si pater minori pretio vendat. d. c. 3. n. 130.

Filij naturales, & spurij pro alimentis possunt reuocare alienata per patrem, 4. p. cap. 3. n. 131.

Filius non conficiens inuentarium legitima priuatur, 2. p. nu. 436.

Contraria. nu. 437. & 438. & sequentibus.

Filius creditor patris si se immiscet hæreditati, debitũ nõ deducit, 2. p. n. 436. & 441

Filius nõ potest acceptare feudũ, etiã familiare, abq; eo quod sit hæres patris. 2. p. 382

Filius pugnare potest contra patrem, si patriam defendat. 2. p. n. 286.

Filij testari possunt de Castrensi, vel quasi, 4. p. c. 1. n. 234.

Filius clericus tenetur legitimam patri relinquere, aliã illam obtinebit per conditionem ex lege, 4. p. c. 1. n. 238. & n. 240.

Filius clericus potest testari de omnibus bonis. etiã aduentitijs, d. c. 1. n. 239.

Idem de clericis in minoribus, d. c. 1. n. 42.

Contrarium tenent plures, d. c. 1. n. 443. conciliantur, n. 244.

Filij familias testari nequeunt de donationibus, à principe factis, 4. p. c. 1. n. 246.

Filius de iure antiquo omnia patri acquirerebat, 4. p. c. 1. n. 252.

Filius emancipatus antiquitus conferebat aduentitia, d. nu. 252. & seq.

Secus de iure nouo, nu. 254.

Filius de iure nouo acquirit proprietatem, tam aduentitiorum, quam paternorum, d. cap. 1. n. 252.

Filius tenetur imputare omnia, quæ subtraxit de bonis paternis, 4. p. cap. 1. nu. 257.

tã emancipatus, quã in potestate, & n. 254.

Filij hodie æqualiter succedunt, siue sui, siue emancipati, d. c. 1. n. 254.

Filius imputare tenetur peculium à patre concessum, & ab ipso male consumptũ, 4. p. c. 1. n. 260.

Filius tenetur imputare legitimam, à patre sibi in vita assignatam, d. c. 1. n. 261.

Filius tenetur imputare, lucrata ex pecunia paterna, dum erat in potestate. 4. p. cap. 1. n. 270. hoc tamen de iure nostri regni, nam de iure communi partiendũ erat inter patrem, & filium, ibi. n. 271.

Secus si de mandato patris. ibidem. n. 274.

Filius emancipatus, negotiãdo cũ pecunia patris, partitur lucrum. d. c. 1. n. 272.

Filius, si non cohabitet cum vtroque parente partitur lucrum. 4. p. c. 1. n. 275.

Filius, si illicite acquirat, totum sibi acquirat. num. 277.

Secus

- Secus si de mandato patris negotietur. d. c. n. 278. (duntur. 2. p. nu. 53.)
- Filiorum appellatione nepotes comprehenduntur. 2. p. nu. 17.
- Filius institutus cum cohærede, si iste non audeat filio accersit hæreditas tota. 2. p. 17
- Filius acceptans legitimam eo ipso efficitur hæres patris. 2. p. n. 17.
- Filius non est proprius creditor in legitima. 2. p. nu. 17. & n. 20. in fin.
- Filius institutus in legitima, nequit contravenire alienationi patris etiam factæ de re propria, num. 20.
- Filium non posse grauari in legitima quomodo intelligatur, 2. p. n. 20.
- Filius vel filia nunquam tantum mereri potest apud patrem, ut dos soluta dicatur data in remunerationem seruitiorum. 2. p. n. 55.
- Filius dicitur debitor necessarius, & filia creditrix. 2. p. n. 80. (n. 81.)
- Filius necessario est hæres instituendus. 2. p.
- Filius omnia debet patri, à quo totum suum esse accepit, n. 151.
- Filius indebitè consumens bona patris furtum committit, d. 2. p. n. 155.
- Filius obtinens in querela inofficiosi non soluit legata. 3. p. n. 9. nec etiam coniunctis.
- Filius non tenetur ad inuentarium. 2. p. nu. 473. & num. 478. Sed contra n. 480.
- Fiscus vno de tribus modis succedit in bonis, 2. p. n. 479.
- Fiscus, quando aufert ab indigno, non tenetur ad inuentarium, ibidem.
- Fiscus, succedens in bonis vacantibus, non tenetur ad inuentarium. 2. p. n. 481.
- Fiscus succedens in bonis vacantibus non est hæres, tenetur tamen ad legata. 2. p. n. 482. Contra. 483. cum auferat ab indigno.
- Fiscus succedens tenetur ad onera hæreditaria, n. 442. ad fin. Sed non ad libertates. 483. & seq. & num. 466.
- Fiscus succedens ex l. Julia, & Papia tenetur ad legata, 2. p. n. 488.
- Florentini præsumuntur nobiles. 1. p. n. 213.
- Forma non seruata irritat actum. 2. p. n. 424.
- Forma legitimationum in nostro Regno, 1. p. num. 258.
- Fornicatio detestabilior in fæminis, quam in masculis, 1. p. n. 487.
- Fraudare creditores dicitur solus debitor qui ex industria patrimonium deminuit in fraudem creditorum. 2. p. n. 117.
- Fructus imputabantur in Falcidiam attentato tempore digesti. 1. p. n. 75.
- Fructus, secundum communem, non imputantur in Falcidiam, 4. p. c. 2. à n. 42.
- Fructus, maturi tempore mortis testatoris, imputantur. 4. p. c. 2. n. 43. ad fin. (n. 44.)
- Fructus nati tempore mortis, imputantur, ibi
- Fructus etiam, sati per testatorem, imputantur, d. c. 2. n. 45.
- Fructus collecti iacente hæreditate, augent ipsam, nec in Falcidiam imputantur, d. cap. 2. nu. 46.
- Fructus percepti post aditam hæreditatem pendente conditione imputantur. 4. p. cap. 2. n. 49.
- Fructus legati post diem cessum, pertinent ad legatarium, d. c. 2. à n. 50.
- Fructus imputantur in quartam, etiam si pater grauens expresse dicat, quod grauatus non teneatur fructus computare, 2. p. n. 84.
- Fructus percepti ante aditam hæreditatem restituantur, 4. p. c. 3. nu. 51. quia augent hæreditatem, ibidem. & n. 55.
- Fructus percepti pendente conditione fideicommissi non restituantur, d. c. 3. à n. 52.
- Fructus non restituantur, etiam si testator dicat, quidquid ex hæreditate, vel bonis ad hæredem perueniat, d. c. 3. n. 57.
- Fructus non veniunt, etiam si testator dicat, quantam pecuniam ex hæreditate mea, &c. d. 4. p. c. 3. à n. 58.
- Fructus veniunt restituendi ex coniectura testatoris, ibi. n. 60.
- Fructus non restituantur, etiam quando testator dicat, quidquid ex hæreditate mea super fuerit, tempore mortis restitue. d. c. 3. n. 61.
- Fructus aliquando restituantur ex iure voluntatis, d. c. 3. n. 63. & n. 74. vbi septem casus referuntur.
- Fructus aliquando restituantur. d. loco. n. 66.
- Fructus post moram restituantur. d. lo. n. 67.
- Fructus post restitutionem, etiam verbaliter restituantur, d. 4. p. c. 3. n. 75.
- Fructus semper in quartam imputantur, d. c. 3. n. 79.

Fructus, an imputentur inuito creditore,
 ibid. à n. 77. Affirmatiue resoluitur, p. 80
 Fructus siue consumpti; siue extantes im-
 putantur, d. c. 3. n. 82.
 Fructus collecti negligentia fideicommiss-
 sarij non imputantur, n. 84.
 Fructus collecti à marito soluto matrimo-
 nio sunt restituendi; d. n. 84.
 Fructus collecti, absente, vel ignorante fi-
 deicommissario nō imputātur, d. c. 3. n. 85.
 Fructus collecti ex quarta, non imputātur,
 d. c. 3. n. 86.
 Fructus collecti per hæredem, non sunt cō-
 putandi cum debito, quo testator tene-
 batur hæredi, licet plures repugnent, d.
 c. 3. n. 87. & seq. Limitatur si detur testa-
 toris coniectura cōtraria à n. 90. & 91.
 Fructus tempore antiquo imputabantur in
 legitimam filiorum, d. cap. 3. n. 95. & in
 Trebellianicam. Sed de iute nouo fruc-
 tus, nec in legitimam, nec in Trebellia-
 nicam imputantur, d. n. 95.
 Fructus imputantur in Trebellianicam as-
 cendentium, d. c. 3. n. 100
 Fructus non imputantur in Trebellianicā
 filiorum, etiam si sint grauati restituere
 extraneis, d. c. 3. à n. 101. & 103.
 Fructus non imputātur in Trebellianicam
 filiorum, qui verē legitimati sunt per
 rescriptum, d. c. 3. n. 104
 Fructus imputantur in Trebellianicā filio-
 rum, qui verē legitimati sūt per rescrip-
 tum, d. c. 3. n. 104.
 Fructus imputantur in Trebellianicā adop-
 tiuorum, à n. 107.
 Fructus imputātur in Trebellianicā adop-
 tati ab auo naturali, secus in legitima,
 4. p. c. 3. n. 108.
 Idem circa arrogatos, ibi. num. 109.
 Fructus imputantur in quartam naturaliū,
 ibidem, n. 110. (n. 110.)
 Secus si fuerint plebeorum nostri regni ibi,
 Fructus imputantur in quartam nepotum,
 d. cap. 3. n. 112.
 Fructus imputantur in quartam substituti
 pupillaris, n. 113. & seq.
 Fructus imputantur in quartam transuersa
 lium, à nu. 115

Fructus maioratus pro debito possessoris
 ad vitam ipsius tantum locari possunt,
 2. p. nu. 279.
 Fructus accrescentes ex fundo dato à patre
 pro alimentis, non imputantur, 4. p. c. 1.
 n. 279.

G.

G Eometria nobilitatem non generat, 1.
 p. n. 327.
 Generalis militiæ, 1. p. n. 386.
 Glossa 1. in l. Si is, b. de vulgati, reprobā-
 tur, 1. p. n. 157.
 Glossa in l. Si quis seruo C. de furtis recepta
 1. p. nu. 101.
 Glossa in l. Si cogi, §. Hi qui solidum D. ad
 Trebellian, 1. p. n. 157.
 Goueanus defenditur cōtra Cuiac. 3. p. n. 16
 Gradus nobilium apud Romanos tantum
 tres, 1. p. n. 341. & 405.
 Gradus nobilitatis esse quinque contendit
 communis, 1. p. n. 347.
 Grauumen in legitima à patre imponi non
 potest, 2. p. n. 86. & seq.
 Gubernatores tam regni quam prouincia-
 rum transmarinarum, vide verbo, Co-
 mes prouinciæ, 1. p. n. 403. & 411.

H.

HÆreditas tota dicitur restituta, quah-
 do ex ea deducitur Falcidia, 2. p. 74.
 Hæreditas accipitur vel pro corpore ficto,
 vel pro rebus contentis in hæreditate,
 4. p. c. 2. n. 4.
 Hæreditas virtute Falcidiæ residet tota in
 persona hæredis, ibidem.
 Hæreditas est successio in vniuersum ius
 defuncti, 4. p. c. 1. n. 15.
 Hæreditas, quam filius acquirit ex pupilla-
 ri substitutione, nō dicitur hæreditas pa-
 tris, sed hæreditas filij d. loco n. 37.
 Hæreditas patris ad causam intestati redu-
 citur, si filius obtineat in querela inoffi-
 ciosi d. 4. p. c. 1. sub n. 145.
 Hæreditas, post aditionem fit patrimoniū,
 4. p. c. 3. n. 77. (4. p. c. 2. n. 48.)
 Hæreditas iacens representat defunctum,
 Hæredi-

Hæreditas adempta sub conditione cense-
 tur data sub contraria, 2. p. n. 413.
 Hæres tenetur præstare facta defuncti, 2. p.
 n. 375. (quam defunctus, ibid.)
 Hæres non potest esse melioris conditionis,
 Hæres ante restitutam hæreditatem potest
 recipere solutiones debitorum, 2. p. 357.
 Hæres potest venire contra factum defuncti,
 si ipsum factum sit nullum, 2. p. n. 377.
 Hæres si agat diuerso iure potest venire cõ-
 tra factum defuncti, 2. p. n. 378.
 Hæres possessoris alienantis potest reuocare
 male alienata. 2. p. n. 373.
 Licet plures contra, num. 375.
 Hæres pendente conditione, sub qua fuit
 grauatus, dominus est, 1. p. n. 38.
 Hæredes ab intestato, etiam per nuncupa-
 tionem grauari possunt, 1. p. n. 34.
 Hæres soluens aliqua legata integra non
 potest ex alijs Falcid. deducere. 3. p. 129.
 Hæres soluens vni legatario aliqua legata,
 si eidem alia debeat, potest de reliquis
 totam quartam detrahere, 3. p. nu. 129.
 Declara tamen, prout, nu. 130.
 Hæres pendente cõditione dominus est rei
 legatæ, 3. p. n. 140. & 4. p. c. 3. à nu. 32. &
 valide alienat, nec veniente conditio-
 ne retractatur, d. c. 3. n. 41.
 Hæres non cogitur præstare legata ante cõ-
 ditionem impletam, ibidem.
 Hæres grauatus soluere legatum anuum,
 tenetur solum singulis annis quantitatẽ
 præstare, 3. p. n. 141.
 Hæres dissipans fideicommissum cõditio-
 nale priuatur administratione, 3. p. 167.
 Hæres, & legatarius potest legatum accep-
 tare, repudiando hæreditatem, si habet
 cohæredem, 4. p. c. 2. n. 1.
 Hæres Falcidicus retinet onera omnia hæ-
 reditaria, Trebellianicus tantum pro
 parte, 4. p. c. 2. n. 1.
 Hæres, cui relinquitur legatum, ne Falci-
 dia utatur, si illud acceptet, non potest
 uti Falcidia, 4. p. c. 2. nu. 10.
 Hæres post aditam hæreditatem potest re-
 nuntiare Falcidie d. n. 10.
 Hæres non potest eligere quartã ex re par-
 ticulari, 4. p. c. 3. n. 29.

Hæres purè grauatus dum non restituit, va-
 let alienatio de iure antiquo, d. c. 3. n. 40.
 Hæres nõ potest alienare legata, d. c. 3. n. 44.
 Hæres pendente conditione fideicommissi
 dominus est hæreditatis, d. c. 3. n. 52.
 Hæres grauatus sub ea forma, quidquid ex
 hæreditate super fuerit, potest in vitã
 pro neccsitate alienare. 4. p. d. cap. 3. nu.
 33. & nu. 63.
 Hæres ex fructibus tenetur reficere res ex
 fideicõmisso peremptas, d. c. 3. n. 75.
 Hæres potest deducere ex hæreditate pro-
 pria debita, d. c. 3. n. 87.
 Hæres rogatus aliquid facere, & si contra
 faciat, priuatus, retinet Trebellianicã,
 vel Falcidiã, 2. p. n. 407. & n. 415. & seqq.
 Hæres voluntariè non potest nocere fidei-
 commissarijs, 2. p. n. 350.
 Hæres non conficiens inuentariũ non tene-
 tur in foro cõsciẽtiæ vltra vires, 2. p. 449
 & 437. Cõtrariũ n. seq. prior veta, n. 432.
 Hæres qui adiuit coactus, non retinet quar-
 tam, 2. p. n. 411.
 Hæres priuatus ob negligentiam non reti-
 net Trebellianicã, 2. p. n. 412.
 Hæres occultans aliquas res in inuentario,
 in totum cadit ipso, 2. p. à n. 424.
 Hæres repræsentat defunctum, 2. p. n. 453.
 Hæres occultans in inuentario res hæredi-
 tarias, tenetur in duplum creditoribus,
 2. p. n. 433.
 Hæres conficiens inuentariũ diminutũ, nõ
 tenetur creditoribus vltra vires, 2. p. 432.
 Idem in legato alimentorum, n. 434.
 Hæres non tenetur ad inuentarium sit te-
 stator illud remittat, 2. p. nu. 442.
 Hæres ad eundem quasi contrahit, 2. p. n. 471.
 Hæres ab intestato æqualiter grauatur, ac
 scriptus in testamento, 4. p. c. 1. n. 490.
 Hæredi ipsi legatum relinqui non potest,
 4. p. c. 1. n. 81.
 Hæredes mariti habet ius ad totam medietatem bonorum d. c. 1. n. 196. ad medietatem
 Hæredes fatui erunt, si se multiplicibus
 oneribus hæreditarijs voluntarie impli-
 cauerint sine villo commodo, 2. p. n. 28.
 Hæredes militũ non tenentur creditoribus
 hæreditarijs vltra vires, nec legatarius,
 2. p. n. 31.

Hæres

- Hæres pagani digestorum tempore ante Iustinianum, tenebatur creditoribus ultra vires, legatarijs intra. 2.p.n.32.
- Hæres militis ab hærede pagani quoad onera hæreditaria nõ distinguntur. 2.p.n.32
- Hæredẽ militis velle se multifariã grauare ob nullum lucrũ, credibile non est, ibid.
- Hæres Trebellianicus cogi potest adire si recuset, Falcidicus non, 2.p.n.60.
- Hæres grauatus ultra dodrantem, non confundit debita, quanuis adcat hæreditatem, 2.p.n.96.
- Hæres, qui legata integra soluit, non plus debito soluit. 2.p.n.110.
- Hæres qui sciens testamentum nullum voluntatem defuncti agnouit, tenetur soluere, 110. & 111. Quomodo hæc voluntas agnoscat ab hærede, ibi.
- Hæredẽ legata integra soluere, aut ea, integra soluere, promittere, dẽ est. 2.p.113.
- Hæres, attento tempore Digestorum, tenebatur in solidum creditoribus, siue hæreditas esset soluendo, siue non, eo ipso quod adibat, ibidem. n.164.
- Hæres per beneficiũ inuentarij introductũ à Iustiniano, non tenetur creditoribus, nisi intra vires hæreditarias. 2.p.n.165.
- Hæres, qui aliquid subtrahit ab hæreditate Falcidia non priuatur, sed punitur æstimatione dupli, ibi.
- Hæres, qui dolosẽ res hæreditarias subripuit Falcidiam amittit ex tota hæreditate, nu. 165 & in totum cadit à beneficio inuentarij. n. seq. ibi.
- Hæres qui res hæreditarias subripuit amittit Falcidiã ex tota hæreditate. n. 165 & tenetur implere legatarios, & fideicommissarios particulares, licet hæc præstatio superet vires hæreditatis. num. 166. & in totum cadit à beneficio inuentarij ibi.
- Falcidiã amittit solum in re subtracta. n. 167. Et hodie non amittit Falcidiam, sed in duplicato pretio plectitur. ibid.
- Hæres hodie iam in totum amittit beneficium Falcidiæ, si aliquid occultasse de hæreditate probetur, 2.p.n.167.
- Hæres rogatº hæreditatẽ restituere tenetur dare rationẽ fideicommissario, 2.p.n.176.
- Hæres tenetur citare legatarios, & fideicommissarios, vt presentes reperiantur ad confectiõnem inuentarij, n.177.
- Hæres non conficiens inuentarium tenetur creditoribus etiam ultra vires hæreditatis, & amittit Falcidiam in fauorem legatariorum, d.n.177.
- Hæres per aditionem efficitur dominus rerum hæreditariarum. d. 2.p.n.239.
- Hæbrai nobiles erant tẽpore legis scriptæ. 1.p. n. 213. (p.n.224.
- Hæbrei hodie nobiles esse non possunt 1.
- Hypotheca tacita non datur nisi in casibus expressis, d. c.3. n. 120.
- Homenagiũ debetur Doctõribus, 1.p.265.
- Homenagiũ debetur Licẽtiatis, 1.p.n.256.
- Homenagium competit militibus triũ ordinum militarium. n.402.
- Homenagium non competit ducibus bellipõsitis intra ciuitatem. n.402.
- Homenagium an debeatur aduocatis, ibi.
- Homines tales ex scientia, 1.p.n.264.
- Homines literati stellæ firmamenti. ibidẽ.
- Honor filij gloria est patris, 4.p.c.1.n.160.
- Humiles nõ debet inter præcipuos recẽteri 1.p.n.243.

I.

- I**gnorantia iuris non nocet in damnis, 2.p.nu.120.
- Ignobilis est quẽ pauci agnoscut, 1.p.n.200
- Illegitimi nõ possant habere, dom. 1.p.251.
- Illustres fiunt Doctõres legentes per 20. annos, 1.p.n.265.
- Illustres qui dicantur, 1.p.n.346. (202.
- Imperator nobilis per antonomasiã. 1.p.n.
- Imputantur in Trebellianicam omnia, quæ ex testamento capiuntur, 1.p.n.20.
- Imputatio in Trebellianicã fit de omnibus quæ veniunt ex iudicio testatoris expresso in testamento, non ex contractu. 4.p. cap.4.n.24.
- Imputatio Falcidiæ solum fit de rebus iure hæreditario perceptis, 4.p.c.2.n.1.
- Imputatio quæ fit in l. In quartã nititur in rescripto Diui Pij, 4.p.cap.2.n.2.& 7.& c.3.n.4. (c.1.n.1.
- Imputatio ex quibus rebus procedat, 4.p.

- Imputatio non tollit debitum supplementum ex bonis postea augmentatis, n. 40. post medium.
- Imputare debet filius in legitimam omnia à patre ei relicta titulo institutionis, 4. p. cap. 1. n. 22.
- Imputare, an & quādo teneatur filius in legitimam legatum, seu fideicommissum sibi in testamento à patre pure relictum a n. 23. d. 4. p. c. 1. Quid si sub conditione relinquat, n. 27. & 28.
- Imputatur in legitimam donatum à patre causa mortis, d. 4. p. c. 2. n. 29. & 138. & 174.
- Imputatur in legitimam æstimatione rei alienæ quam pater filio legavit, vel causa mortis donavit, d. c. 1. n. 3. & 31.
- Imputari non debent, quæ ad filium perueniunt extra patrimonium patris ex. nu. 30. & n. 226.
- Imputari an debeant data conditionis implendæ causa, d. c. 1. n. 32. & 33.
- Destingue prout. n. 34. quod procedit etiam in datis causa modi implendi, n. 35.
- Imputatio datur si filius institutus in minori parte, sibi debita, accepit aliquid ex pretio alicuius rei, in qua oneratus fuit à patre vt certo pretio venderet, n. 36.
- Imputari non potest quod filius capit ex substitutione scripta in testamento paterno, & de bonis patris, siue etiam filij impuberis, d. c. 1. n. 37.
- Quemadmodum non imputantur accepta per substitutionem vulgarem, n. 38. & seqq.
- Nec accepta ex substitutione reciproca, vel fideicommissaria, d. c. 1. n. 41.
- Imputari an debeant, quæ filio obueniunt ex substitutione, legatario facta vide. n. 42. & 43. destingue, prout. n. 44. & seqq.
- Imputantur accepta ex iure accrescendi, 46. Sed verius est contrarium, n. 47.
- Imputari etiam non debet ususfructus. d. c. 1. n. 48. declarando, vt ibi.
- Quemadmodum nec illud, quod filius capit ex quacunque substitutione, etiam scripta in testamento paterno, n. 49.
- Et quod ei obuenit ex hæreditate materna, vel ex transitu materno ad secūda vota. ibidem.
- Imputatur bona ab extraneis relicta filio, contemplatione patris, si pure relinquatur, d. 4. p. c. 1. n. 50. & n. 174.
- Imputari non debent, secundum communem, data filijs inter viuos a parentibus, n. 51. Contrarium verius. n. 52.
- Imputatur in legitimam donata inter viuos, similiter dos, & donata propter nuptias. d. cap. 1. n. 52.
- Imputatur etiam datum filio, vel filia à parentibus ob causam dotis. n. 54.
- Imputari non debet de iure nouo dos aduentitia, quæ filia aliunde obuenit, quam à patrimonio patris, d. c. 1. n. 55.
- Imputatur dos, à matre profecta. n. 56.
- Imputatur dos per ipsam filiam, quādo venit ad hæreditatem patris, & etiam per neptes ex ipsa dotata, n. 57. fallit tamen, vt ibi.
- Imputantur etiā donationes propter nuptias, factæ à patre, vel matre filio nubenti. n. 58. & 59.
- Imputatur de iure communi accresciones ad dotem, etiam ab extraneo data, dum modo data sint contemplatione patris. n. 62. Quod indubio semper præsumitur. ibid. Secus de iure regni, quia nō imputatur. n. 63. nisi in casibus de quibus ibi.
- Imputari non debet dos data ab auo nepti, quando filius est diues, secus si pauper, n. 65. & n. 64.
- Imputantur data ab auo nepti, quando constat, dedisse contemplatione filij. 4. p. c. 1. num. 72. siue dos data sit ab auo, vel ab auia nepti ex filio vel ex filia. ibidem.
- Imputare non tenetur neptis dotem, si veniat ad hæreditatem aui, quando cū patris concurrat, d. c. 1. n. 73. si vero concurrat cum fratribus tenetur n. 74. Nisi auus dotet, ea conditione, ne imputet in legitimam. ibi. n. 75. (tis n. 72.)
- Imputatio fit secundū voluntatem donantis.
- Imputare tenetur neptis dotem, ab auo profectam, quando pater inops est, n. 77.
- Nisi auus dederit cōtēplatione neptis. n. 78.
- Sed hoc non procedit de iure regni, n. 79.
- Imputare tenetur filius dotem, quam auus legavit nepti, d. c. 1. n. 80.

Sed contrarium verius, num. 81.
 Imputare nō tenetur neptis dotem ab auo relictam, quando succedit, nu. 85. cum seqq. resoluitur contrariū, fallit quando neptis pater præmortuus est, n. 88.
 Imputare quibus casibus tenetur neptis dotem sibi ab auo, vel auia relictam, in eisdem etiam tenetur nepos, siue sit dotatus ab auo, vel auia, d. c. 1. n. 86.
 Imputantur dotes filiatum, quæ religionē ingrediuntur à n. 50.
 Imputari nequeunt, nec conferri alimenta n. 90. & 109. & 147. & 172. ibid.
 Imputari nequeunt, quæ ad hæredes non transeunt. ibidem. & n. 96. sub. principio, & num. 106. & 172.
 Imputari nequeunt data, quæ pleno iure donatario non acquiruntur, d. 4. c. 1. n. 90.
 Imputantur accessoria dotis pro ingressu monasterij, n. 91. Et propinç, si soluatur in pecunia. Secus si illarum loco, conuiuium præstetur, ibidem.
 Imputari nō debent annuales præstationes vulgo, Iuros ou Tenças, d. 4. p. c. 1. n. 92.
 Imputari non debet summa, à patre filio promissa, atque donata anuatim ad sustentanda onera matrimonij. n. 92. ad med.
 Imputari non debet dos data, si non sit mansura apud hæredes filia dotata. nu. 92. in fin. (n. 93.
 Imputari non debent data filio ad militiã.
 Imputari non debet militia empti filio per patrem, n. 93. & n. 95.
 Imputari nō debent donationes volūtariæ, quas pater filio fecit, n. 93. vers. 4. quia.
 Imputatur donatio facta ob causam, n. 94. & n. 118. & n. 135.
 Imputari non debet patrimoniū filij. n. 93.
 Sed contrarium verius, n. 94.
 Imputari non debent expensæ factæ cū filio in die nouæ rei sacrae, de iure cōmuni, Secus de iure Lusitanorum, nisi expensæ factæ in cōuiuio illius diei. d. c. 1. n. 95.
 Imputari non debent expensæ factæ pro expediendis bullis beneficij de iure cōmuni. Secus de iure regni. n. 96.
 Imputat filius expensæ factas in Emphyteu si, quæ ad ipsum peruenit, licet Emphy-

teusis non imputetur, nu. 96. ad med.
 Similiter licet maioratus non imputetur, expensæ in illo factæ imputantur, in legitimam successoris, num. 96. ad med.
 Etiam si expensæ facta sit in acquirendo aliquo iure patronatus, perpetuo mansuro ipsi maioratui. d. n. 96. vers. addo.
 Imputantur expensæ factæ pro obtinenda qualibet dispensatione. ibidem.
 Imputantur de iure Lusitanorum expensæ omnes, à patre factæ in causa filij, præter specialiter exceptas. ibid.
 Imputari nō debent de iure cōmuni officia publica, quæ ad hæredes nō trāsmituntur. Secus quæ ad illos trāsmituntur. n. 174. & n. 97. & 98. Etiam si ad hanc trāsmissionē requiratur principis licentia. ibid.
 Imputatio æstimationis horum officiorum fit, non secundum tempus, quo pater illa acquisiuit. sed secundum tempus mortis ipsius, n. 99. ad fin.
 Imputari non debent de iure Lusitaniæ officia publica, à principe vel magnatibus donata, etiã si contemplatione parentū, sint donata. Dūmodo pro dote data sint d. 4. p. c. 1. n. 100. Quod amplia vt n. 101.
 Imputari nō debent de iure cōmuni ciuiles annonæ, si cōtēplatione parentū à principe donatae sint. Secus de iure regni. n. 101.
 Imputari non debet officium emptum à patre, & postea de principis licentia in filium translatum. d. c. 1. n. 102. Contrariū verius, n. 103. (n. 102.
 Imputari non debent à principe donata.
 Imputatio æstimationis inter fratres diuidenda est, quando pater ex principis licentia vendit tertio officium filij. n. 103. vers. quod.
 Imputantur officia consueta vendi, n. 103. ad med.
 Non imputantur bona, quæ sortiuntur naturam quasi castrésium, n. 103. ante fin. & sub. n. 109. & 120.
 Imputatur æstimationis officij, quādo de principis licentia pater à principio illud emit determinate pro filio, vel filius nomine proprio illud emit ex pecunia patris, d. 4. p. c. 1. n. 104.

- Imputatur donatio patris, nu. 104. in principio, siue facta sit filio, siue alteri nomine filij. ibidem.
- Imputatur officium à principe filio contemplatione patris concessum. n. 105. Nisi detur ad dotem vel illius augmentum, vel ad coniugium, ibidem.
- Imputatur in legitimam filij, quod ei conceditur contemplatione patris, n. 105.
- Imputari nō debent expensæ factæ pro dignitate filij, Doctoratu, magisterio, religione Rodoensi, vel simili, num. 106. Quod procedit etiam de iure Lusitanorum, nisi filius bona habeat, ex quibus pater erogare censeatur, n. 108.
- Imputari non debent expensæ, quæ fiunt cū filio pro gramatica addiscenda, nu. 109.
- Nec expensæ factæ pro scientia filij, n. 110.
- Nisi constet de cōtraria mēte patris, n. 111.
- Imputari non debent, quæ paterna pietate præstantur, n. 110.
- Imputari nō debent de iure communi iam consumpta, n. 110. ante fin.
- Imputari non debent de iure Lusitanorum data à patre filio causa studij, siue extēt, siue non: Data vero pro causa belli, vel palatij si extat imputatur, n. 110. ad fin.
- Imputatur expensæ factæ causa studij, quādo constat, patrē non ex pietate paterna illas fecisse. n. 111. Nec & prodest protestatio, facta ex interuallo, vel tempore mortis, ibidem.
- Imputantur expensæ causa studij, quando filius habet bona aduētitia, siue sint mobilia siue immobilia, n. 112. Sed contrarium verius, nisi bona filij sint castrēsia, vel quasi, ibidem.
- Imputari non debet dos quam pater dotat filix, etiam si penes se habeat propria bona filix, n. 112. post principium d. c. 1.
- Imputantur expensæ factæ pro dignitate filij, quādo pater penes se habebat, bona castrēsia, vel quasi castrensia filij. Nō vero imputantur expensæ factæ causa studij, etiā si pater prædicta bona filij penes se habuerit, d. n. 112. post med. Sed de iure nostro nullo casu imputandæ sunt, ibid.
- Imputantur expensæ, de iure cōmuni, factæ in studio, quādo in eo pater inuitus cōactus est filiū alere. Sec^o de iure regni, n. 114.
- Imputari non debent libri dati filio aduocato, Doctori vel Iudici, Secus si adhuc scholaris, n. 115. Contrariū approbatur, n. 116. & n. 117. Declaratur vt sit necessaria traditio. Quod procedit etiam quādo pater filio pecuniam pro libris emendis tradidit. d. n. 116.
- Imputari quibus regnis libri debent, non ipsi libri, sed eorum æstimatio, n. 117.
- Imputari non debent expensæ factæ cum filijs etiam emancipatis circa per discendas artes mechanicas, hoc de iure regni, Secus de iure communi, n. 120.
- Nec expensæ, quas filius fecit de consensu patris in p̄a peregrinatione, vel in percurrendis varijs prouintijs, n. 119.
- Imputari non debent de iure cōmuni expensæ factæ ratione belli, de iure tamē nostro imputantur si fiant cū filio emancipato, nisi solū factæ ad effectum, vt ipse miles eques erigatur. 4. p. cap. 1. n. 120.
- Imputantur de iure regio donata ad militiam filio, siue in potestate, siue emancipato, si super sint. d. 4. p. c. 1. n. 120.
- Imputare an debeat filius bona sibi ad studiū donata si extant, d. n. 120.
- Imputare nō tenetur filius de iure cōmuni expensas, quas fecit in principis, vel Reginx, vel filij regis, etiam bastardi seruitio, de iure nostro imputabit si fuerit in potestate. n. 121. Limitatur quando filius habet, vnde expendat d. c. 1. n. 122.
- Imputari nullo casu dabent expensæ factæ pro filio captiuo redimendo, sed de iure cōmuni imputabuntur, cōstito quod pater animo credēdi redemit, d. c. 1. n. 124.
- Imputare nō debet filius, quod pater soluit pro eius condemnatione. d. cap. 1. n. 125.
- Nisi constet de contraria voluntate patris n. 128. vel nisi filius habeat bona aduētitia. n. 129. vel si pater ex vi legis cogatur soluere d. c. 1. n. 130.
- Imputare non debet filius de iure cōmuni quod pater soluit pro eius condēnatione quando pater tacite vel expresse delictū filij approbavit, d. n. 130.

- Imputari non debent expensae, quae non extant, n. 125. ad fin. (bet, n. 126.)
- Imputare debet filius omnia, quae patri de-
- Imputare non debet filius soluta per patrem, quando pro illo fides iussit in causa criminali, vel pro assequendo aliquo honore. Secus si fide iussit, & soluit pro contractu filij, n. 132. & seq.
- Imputatur peculiū filio datū, quod si superest, & diuiditur inter fratres, d. c. 1. n. 134.
- Imputare tenetur filius, quae indebite expendit de bonis patris, si magnae sint considerationis, n. 134 & 159.
- Imputari non debent donationes filijs à patre factae secundū cōmunem antiquorū, d. c. 1. n. 135. Sed contrariū verius, n. 136.
- Imputari non debent quae post mortē relinquuntur, d. c. 1. n. 135.
- Imputantur in legitimam accepta per filiū ex bonis patris causa fideicommissi, n. 138.
- Imputatur donatio facta à matre filijs in potestate, d. c. 1. n. 138.
- Imputatur donatio facta filiae familias, n. 140. & n. 156 & n. 160.
- Imputari non debet omne quod procedit ex obligatione prout alimenta, n. 147.
- Imputare tenetur filius in potestate fructus perceptos ex donatione. Emancipatus vero non d. c. 1. n. 149.
- Imputari non debet donatio filio facta ob benemerita, n. 150. & n. 152. Quid quando alij, n. 151. Imputabitur enim eatenus quatenus merita illā excedunt, secundum rectum iudicis arbitriū non patris, n. 153. quae donatio de toto aceruo deducenda est, ibidem.
- Imputari non debent relicta à patre filio pro compensatione damni dati in bonis aduentitijs, n. 154.
- Imputare tenetur in suam medietatem maritus ludens vel metitricans notabilem quantitatem bonorum, n. 155. post med.
- Imputare non tenetur filius vsum fructū aduentitorū suorū, quem pater ei remisit, n. 156. Nec pater amplius potest reuocare, ibid. Et iā quando pater post acquisitionē illū remisit, d. c. 2. n. 157. vsq; 159.
- Imputare an teneatur filius d. vsum fructū quando pater expresse non permisit, sed dissimulauit. Affirmant aliqui, nu. 160. Sed contrarium verius nu. 161. Si vitra taciturnitatē alia detur cōiectura, n. 163.
- Imputare non debet filius fructus iam collectos quos pater ei donauit, n. 164.
- Imputare etiā tenetur fructus perceptos ex maioratu, sibi tradito in vita patris de iure regio. n. 165. Secus de iure communi, n. 166. & seqq. & n. 170. vide quomodo restituendi sint. (tre donati, n. 171.)
- Imputari debet fructus feudales, filio a patre
- Imputari non debet fructus alicuius rei filio donati titulo donationis vel similiae, & hoc de iure Regio. nu. 172. Secus de iure communi, n. 173.
- Imputantur fructus Emphyteusis, quos pater filio donauit, cum in vita illos percipere potuisset, n. 173.
- Imputatur donatum filiae, vt praecipuū maneat penes illam, n. 174.
- Imputare non tenetur filius ea, quae tāquam filius retinere potest, licet hereditatem non acquirat, n. 175.
- Imputari non debent quae filio post mortē patris acquiruntur, n. 175.
- Imputare tenetur filius Emphyteusim de iure cōmuni, d. c. 1. n. 174. Sed contrariū verius. n. 175. etiā de iure Regio. n. 177. quāuis Emphyteusis noua sit: nunquam imputabitur. n. 178. & 179. Nisi quando ex noua concessione domini constiterit ipsum filio concessisse Emphyteusim cōtemplatione patris, d. n. 179.
- Imputatur Emphyteusis, empta pecunia paterna, n. 180. Quali autē estimatione vide ibi in fine, vel alio quocūque titulo oneroso acquisita n. 181. quāuis illā pater renūtiat in manibus domini directi, vt illā nouo titulo renouationis filio concedat. nu. 182. Adhuc enim imputabitur, nisi pater filiū nominet in testamēto ad Emphyteusim, declarando ne teneatur ad imputationem pretij, n. 182. in fin.
- Imputatur Emphyteusis Regiae coronae à patre filio empta, etiā si pater illam in manibus Regis renuntiet, vt illam de nouo filio conferat, d. cap. 1. n. 183.

Index

Imputari nō debent, Tenças ou Iuros, quas pater possidendo renuntiavit in manu Regis, vt filio de nouo concedantur, d. c. 1. nu. 183.

Imputanda est Emphyteusis, etiam si pater vltima vita sit, & renouationē obtineat, d. 4. p. cap. 1. n. 184. Quauis etiam pater emptor Emphyteusis, cum esset vltima moriatur, viuente adhuc venditore, qui erat, 3. vita ibidem.

Imputatur emphyteusis, si pater illam in vita filio tradidit titulo dotali, d. 4. p. c. 1. n. 185. etiā si quocūque modo filius possessor efficiatur in vita patris, n. 186. etiā si per illā renuntiet in manibus domini, vt filio renouetur, d. 4. p. c. 1. n. 187.

Imputare non tenetur filius emphyteusim, cuius fructus pater in vita percepit, etiā si filiū irreuocabiliter nominasset, n. 188.

Idem quod in filio circa imputationem resoluendum est in nepote, nu. 189.

Imputanda si veniat Emphyteusis ex eo, quod sit tradita à patre in vita, est electio filij, vel emphyteusim imputare, vel æstimationē tēpore tantū traditionis, n. 190.

Emphyteusis si imputatur ex eo quod sit empta per patrē, eliget filius, vel imputare pretium, quo fuit empta, vel æstimationem tēpore traditionis, d. n. 190.

Imputare nō tenetur filius emphyteusim si pater prelegando voluit illū in illa meliorare, secus si tantū nominauit, n. 191.

Imputatur semel emphyteusis, ideo si pater imputauit, nepos, nō. d. c. 1. n. 195. & 197.

Imputatio pretij Emphyteusis, quomodo facienda sit in partitionibus inter cōiugem, & filios, d. c. 1. n. 196.

Imputata si fuerit medietas pretij Emphyteusis per mortem vnus coniugis postea Filius nominatus post mortem alterius, solam medietatem soluit, d. c. 1. n. 197.

Idem quod dicimus pretio resoluendū est circa melioramenta, nu. 198.

Imputare debet filius omnia melioramenta Emphyteusis, in qua successit, n. 198. qui habet electionem, an meliorationē, an illud in quo Emphyteusis pretiosior est facta soluere velit, d. c. 1. n. 199.

Imputat tunc solū filius melioramēta Emphyteusis, quando est hæres patris, n. 209. Limita tamen, prout ibi.

Imputari non debēt modica melioramenta, d. c. 1. nu. 210. & quæ talia dicantur relinquuntur arbitrio iudicis, ibidem.

Imputare non tenetur filius melioramēta, quæ pater de Iure communi facere tenetur, d. c. 1. n. 211. vbi quæ nam sint.

Imputare tenetur filius meliorationes factas à patre in Emphyteusi ex lege contractus, d. c. 1. n. 212.

Imputatur regulariter Emphyteusis perpetua, n. 214. & 216 & 219.

Imputatur feudum hæreditarium, n. 220.

Imputantur in quartam accepta iure hæreditario, d. n. 220.

Imputatur in legitimā feudum de pacto, & prouidētia, si nouū sit, n. 221. Quidquid Fachineus, & alij, n. 222. quibus satisficit, n. 223. Si vero sit antiquum non imputatur, num. 224.

Imputatur feudum mixtum pro se, & descendentes hæredibus, n. 225.

Imputari non debet maioratus, n. 226. c. 1. fallit quādo de nouo fuit institutus, ibi. num. sequenti.

Imputatio solum fit in casibus iure expressis, n. 59. ante fin. d. 4. p. cap. 1.

Imputantur dotis augmentum, & accessiones ad illū, d. c. 1. n. 60. Quāuis promittatur sponsæ filij per auū vel auīā, ibidem.

Imputatur quod pater dedit pro obtinenda dispensatione matrimonij, & quod soluit pro adimplemento voti, à filio emissi, nu. 61.

Imputari non debent expensæ in conuiuio diei nuptiarum factæ, d. c. 1. n. 61.

In capacitas spuriorum de iure diuino tenent aliqui, 1. p. n. 492. Contrarium resoluuntur ibi n. 493.

Inducta ad vnū effectum, non debent aliū operari, 1. p. n. 151.

Industria cuiusque nō debet ei esse dānosā. 2. p. nu. 315.

Incrementum fructuum fundi, dati à patre pro alimentis non imputatur filio, 4. p. c. 1. n. 279. & seq.

Infames habere non possunt dignitates, 1. p.n. 287. & omnino, num. 234. & 452.
 Nec possunt esse Iudices, 1.p.nu.433.
 Infideles potiri nequeunt Theologica nobilitate. Sed naturali, sic, 1.p.n.222.
 Institutio filij valide fit in re priuata minore legitima, 4.p.c.3.n.121.
 Intestatus non dicitur ille contra cuius testamentum petita fuit bonorum possessio, 3.p.n.17.
 Interpellatio iudicialis sufficit ad constituendū hæredem in mora d.c.3.n.68.
 Interpretatio illa magis probanda est per quā fit reductio ad ius cōmune, 2.p.n.55.
 Inuentarium, res scrupulosa, 2.p.n.426.
 Inuentarium nullū, si aliqua res occultetur, 2.p.ā.n.424. Contrarium à n.427. hæres tamen tenetur ad integra legata, ibid.& nu.430. & amittit Falcidiam, n.432.
 Inuentaria in fauorem testatorum introducta, 2.p.n.443.
 Inuentaria in fauorem testatorum introducta, 2.p.n.443.
 Inuentarium non prodest hæredi, qui promisit solū ere integra legata 2.p.n.448.
 Inuentarium non conficiens non punitur, si legatarij, & creditores fatentur bona hæreditaria, 2.p.nu.464.
 Iudæi nobiles esse non possunt, 1.p.224.
 Iudæi proditores dicuntur, ibidem.
 Idem de baptisatis, ibidem.
 Iudæi nō baptisati, vel etiā baptisati ad officia publica admitti nequeūt, 1.p.n.224.
 Iudæi nec baptisati possunt Doctorari. nu. 225. ibi.
 Iudæorum documenta in Hispania, ibidē.
 Iudæos seruos habere recusarunt Romani, 1.p.nu.226.
 Iudæi per lineam maternam possunt nobilitari à patre, 1.p.n.229.
 Iudæi non possunt esse aduocati, 1.p.n.287.
 Iudæi reputantur infames, ibidem.
 Iudæi, & Mahometani probantur ex fama, 1.p.n.210.
 Iudices ciuitatum, & oppidorum notabiliū clarissimi, 1.p.n.427. (p.n.431.
 Iudices dominorum etiam nobilitantur, 1.
 Iudices quotannis electi non nobilitan-

tantur, 2.p.nu.432. Sed resoluitur contrarium, n.433. & seq.
 Iudices quotannis electi non puniuntur pœna vili, ibidem. & n.435.
 Iudex à lege habet potestatem, 2.p.n.236.
 Iudex cogere potest tutorē ad inuentarium si male vtatur remissione testatoris, 2.p.nu.445.
 Iudicum officium quod, 1.p.n.428.
 Iudicia mathematica, non superstitiosa laudantur, 1.p.n.326. in fin. 2.p.n.206.
 Iurisdictionem exercens honorē obtinet, 1.p.n.434. (pali. 2.p.n.65.
 Iuramentū nihil addit obligationi principi. Iurato statuto iurans derogare potest.
 Iure antiquo digestorum vna tantum quarta potest detrahi, 1.p.n.58.
 Ius succedendi reciprocum est de parentibus ad filios, & de filijs ad parentes.
 Ius accrescendi transmissibile est ad hæredes, 3.p.n.76.
 Ius accrescendi non tantū à lege, sed etiam ex dispositione testatoris dependet, 3.p.n.78. & 79. & 112.
 Ius accrescendi non datur ex diuersis testamentis, d. 3.p.n.102.
 Ius accrescendi solum datur ante aditionē portionum, 3.p.n.117.
 Ius succedendi inter disiunctos non datur, 4.p.cap.1.n.17.
 Ius accrescendi nō datur in portionibus quæ habentur pro nō scriptis. d.c.2.n.77. in fin.
 Ius dicendi testamētum nullum durat per 30. annos, 4.p.c.3.n.142.
 Ius publicum remitti nequit, 2.p.n.444.
 Ius nouum stricte est accipiendum solū cū proprietate verborum, 2.p.n.144.
 Iurium correctio, quoad fieri possit, restringēda, 2.p.n.135.

L.

Laudatur decretalis nostra, 1.p.nu.1.
Laudatur questio principalis, 1.p.n.2.
 Legata corruunt si testamentum destituitur, 2.p.nu.423.
 Legata non debentur ex testamēto, in quo Filius suus fuit præteritus, 3.p.n.12. vel alias nullo, 3.p.n.21.

- Legata coniunctorum augentur ex portione accrescente, 3.p. n. 45.
- Legata à pupillo relicta nō augentur in persona substituti, 3.p.n. 51. declara, prout. num. 52.
- Legata qua pupillo petita bonorū possessio ne soluuntur solū coniunctis, 1.p.n. 53.
- Legata relicta, etiam à persona substituti augentur per portionem accrescentē pupillo per bonorū possessionem, 3.p.n. 61.
- Legata relicta ab intestato cēsetur repetita à substituto cū eisdē qualitatibus. 3.p. 75
- Legata relicta per nomen propriū haredis cencentur repetita per rescriptū. l. Licet imperator de legat. 1. 3.p.n. 81. contra communem.
- Legata relicta a nomine appellatiuo debentur à substituto, etiam ex dispositione testatoris, 3.p.n. 84.
- Legata, à filiis simpliciter relicta cēsetur legari nomine appellatiuo heredū. 3.p. 84.
- Legata relicta ab herede instituto, replentur ex hareditate pupilli ex haredati, cui hares fuit substitutus, 3.p.n. 89. contrarium n. 83.
- Legata conditionalia, etiam ante aduentū conditionis computantur, vt locus sit Falcidia, 3.p.n. 119.
- Legata conditionalia detinent in suspensio Falcidiā pendente cōditione. 3.p.n. 120.
- Legata ad vires hareditatis reducuntur, 3.p.n. 120. (3.p.n. 122.
- Legata conditionalia non transmittuntur.
- Legata annua pro primo anno pura, pro sequentibus cōditionalia, 3.p.n. 124. & 141.
- Legatum ad plures annos determinatos nō est legatum annuum, sed vnum tātum, solutio vero diuisa per annos, & si legatarius decedat transmittit, d.n. 124.
- Legata in diem relicta non suspendunt Falcidiam, 3.p.n. 125. imo statim soluuntur deducto inter vsurio.
- Legatum relictum, annua bima trima die, est in diem, & non est annuū, 3.p.n. 127.
- Legata conditionalia, & annua soluuntur statim, quando constat Falcidiam locū habere propter pura, aestimatur tamen euentus cōditionis, 3.p.n. 132. vsque 136
- Legata cōditionalia, quæ estimantur propter Falcidiam de presenti, an sint statim soluendæ, negat communis, 3.p.n. 140. Sed affirmatiua, à n. 143.
- Legatum conditionale pendente conditione haredis est. 3.p.n. 140.
- Legata conditionalia, vel annua statim soluuntur, ac si essent pura facta aestimatione legis, quando à principio Falcidia locum obtinet, 3.p.n. 144.
- Legata conditionalia, quæ statim fuere soluta, si deficiat conditio, ex post facto soluenda sunt haredi, secundum cōmunem, 2.p.n. 145. Sed verius est nihil esse soluendum, à n. 147. (3.p.n. 164.
- Legata conditionalia non transmittuntur, Legata pura, & annua cōueniūt in eo, quod soluuntur sub cautione, quando etiam sunt conditionalia, 3.p.n. 31.
- Legata alimentorum, quæ singulis annis rilinguntur computantur, secundum l. hareditatum, ad l. Falcid. 3.p. à n. 148.
- Legatum alimentorum non aestimatur quāti vendi potest, 3.p.n. 149.
- Legatum alimentorū fauorabilius est, quā legatum annuum, quoad aestimationem faciendam, 3.p.n. 166. col. 2.
- Legatum alimentorum, facta computatione l. Hareditatum, non est conditionale sed purum, 3.p.n. 163.
- Legatum operarum serui solum producit actionem personalem, 3.p.n. 160.
- Legata quæ estimantur vsque ad 30. annos statim omnia soluuntur, secundum communem, 3.p.n. 161. & contrarium à n. 162. confirmatur communis, n. 166.
- Legata non imputantur in Falcidiam, 4.p. cap. 2. n. 3. & 7.
- Legata imputantur in Falcidiam, d. c. 2. n. 6. & 7. (c. 2. n. 12.
- Legatū à se ipso quis capere non potest, 4.p.
- Legata, & donata causa conditionis implēdæ quomodo æquiparantur. ibidem.
- Legata, & reliqua, quæ debentur ex testamento.
- Legata, & reliqua, quæ debentur ex testamento, petuntur ex stricto iudicio, 4.p. cap. 3. n. 69.

- Legatum panæ nomine, valet, 2. p. n. 407.
- Legata ex testamento minus solemniter, non debentur in conscientia, 2. p. n. 455.
- Legatum ac debitore creditori, censetur legatū, animo liberandi creditorem, 4. p. cap. 1. num. 80. quod declaratur prout. num. 84.
- Legatum rei alienæ valet. 4. p. cap. 1. n. 31.
- Legatum, regulariter relictū censetur bene merentibus, contemplatione personæ legatarij. n. 81. sub principio.
- Legatum dotis ab avo nepti relictum si fuerit conditionale, contemplatione nepotis censetur relictum, d. c. 1. n. 81.
- Legata coniunctorum augentur per alia quæ caducant petita bonorū possessione contra tabul. 3. p. n. 8.
- Legata, & fideicommissa non debentur ex testamento militis si hæres non adeat. 2. p. à n. 23. & 25.
- Legata ex testamento militis plena sine Falcidia, 2. p. n. 78.
- Legata qui solvit integra nō solvit plus debito, 2. p. nu. 110.
- Legatum, vel fideicommissum ex portione sibi debita in bonis liberti ex vi promissionis, non tenetur patronus solvere, siue scienter, siue ignoranter, vel ignorantia iuris, caueat se soluturum, 2. p. n. 115.
- Legata integra, qui per errorē iuris solvit, repetere non potest, 2. p. n. 118.
- Legata ultra dodrantem relictā non debentur, nec naturaliter, 2. p. n. 224.
- Legata tot sunt, quot sunt res, 2. p. n. 128.
- Legata & fideicommissa per omnia sunt æqui parata, n. 178. non per omnia, ibidem.
- Legata ad tempus relictā, transacto tēpore ipso iure transeunt in hæredē. 2. p. n. 233.
- Legata aliquid honoris tribuunt legatario. 2. p. n. 198.
- Legatarij non possunt cogere hæredē militarem adire. 2. p. nu. 29.
- Legatarij hærede repudiante possunt adire hæreditatem, 2. p. nu. 60.
- Legatarius ex vi præstitæ cautionis tenetur ad obseruantiam modi, 2. p. n. 256.
- Legatarij nomine etiam fideicommissarius particularis comprehenditur, 2. p. n. 186.
- Legandi ordo non attenditur si constet de hæredis constitutione, 2. p. n. 193.
- Legitimus in Lusitania obtinet verā nobilitatem, 1. p. 258. & à n. 255.
- Legitimus in Regno Castellæ nobilitatur, 1. p. n. 259. Ostenditur contrarium. nu. 260. Sed id quo ad exemptionem tributorum. Sed distinguitur inter naturales, & spurios legitimos, n. 261.
- Legitimitas vera est, quæ fit per subsequens matrimonium, 1. p. n. 525 & 4. p. c. 3. n. 104.
- Legitimitas quæ fit in radice matrimonij vera est, 1. p. n. 526. (4. p. c. 3. n. 106.
- Legitimitas quæ fit per oblationē Curie.
- Legitimitas quæ fit per rescriptū, 1. p. 527.
- Legitimi per rescriptum, si fuerint vere legitimi, & a patribus grauentur duas habent quartas. 1. p. n. 528 & 535.
- Legitimus per rescriptum vere fit legitimus. 1. p. n. 328.
- Legitimo vere debetur legitima. 1. p. 530.
- Legitimus vere debet institui in forma legis. ibidem, & habet omnia iura legitimi, ibidem. (si sine liberis. ibid.
- Legitimus vere facit deficere conditionem Legitimi in nostro regno si grauetur vnā tantum percipient portionē. 1. p. n. 531.
- Legitimationes nostri regni, vere, & propriae sunt legitimationes, 1. p. nu. 531. & non dispensationes, & n. 532.
- Legitimi in nostro regno non succedunt contra testamētum, & ideo non possunt illud querelare, 1. p. n. 532.
- Legitimi in Hispania etiam grauari vnā tantū habent portionē. 1. p. n. 534. & seq.
- Legitima recipit grauamen per substitutionem pupillarem. 1. p. n. 558. & n. 68.
- Legitima solum tempore mortis assignatur. 4. p. c. 1. n. 262.
- Legitima non venit in restitutionem, nec pater efficere potest, vt ipsa defalcet Falcidiam, 2. p. n. 4.
- Legitimæ supplementum per Falcidiam non minuitur in illis casibus, in quibus fideicommissum non fuerit pupillare, 2. p. n. 4.
- Quantum pro legitima debetur filijs, & descendētibus lex statim, secuta morte parentū, ipso iure rescatur. 2. p. n. 5.

- Legitima est supplenda filijs de bonis paternis, etiam inuitis parentibus, 2. p. n. 6.
- Legitima filiorum seu supplementum ipsius nunquã defalcatur per Falcid. d. n. 6.
- Etiam in legitima valet grauamen patris, si pater grauât heredem filij impuberis restituere hereditatem, si impubes intra pupillarem ætatem moriatur, ibi.
- Legitimæ non potest imponi grauamen à patre. 2. p. n. 86. In residuo potest. n. 87.
- In legitimam filij non tenentur fructus computare quantumcumque illos percipiât ex iudicio, & voluntate patris. 2. p. n. 90.
- Legitimæ filiorum attentò tẽpore antiquo quodcumque grauamen à patre poterat imponi. 2. p. n. 101. & 60.
- Legitimam ante nouas constitutiones tenebatur filius computare, hodie non. d. nu. 101.
- Legitimæ possunt filij renũtiare antequã eis deferatur, d. 2. p. nu. 117. & illis non debetur ob reuertentiam. ibi.
- Legitima non debent priuari illi, qui cõuicti fuerint de negligentia in soluendis legatis, 2. p. n. 154. Quauis commissã sit contrapias causas, n. 155.
- Legitima filijs non obuēnit tanquam lucrũ, sed tãquã debitũ, 2. p. n. 158. & venit voluntate legis, non iudicio testatoris.
- Legitima patrono debetur ob reuerentiam 2. p. n. 116.
- Legitima relinquenda est titulo institutionis tam de iure ciuili quam Canonico, & Lusitanæ, 1. p. n. 4. & 4. p. c. 1. n. 17.
- Legitima non patitur grauamen. 1. p. n. 29. 44. & 55. & ipso iure à morte parentis defertur. ibidem. (n. 43.)
- Legitima non venit in restitutionem. 1. p.
- Legitima patroni descendit à iure ciuili. 1. p. n. 50. (1. p. n. 51.)
- Legitima filiorũ descendit à iure naturali.
- Legitima iure Digestorum patiebatur grauamen. 1. p. n. 60.
- Legitima tempore Digestorum quocũque titulo relinqui poterat. 1. p. n. 73.
- Legitima in nostro Regno occupat duas partes assis. 1. p. n. 103. & 4. p. c. 1. n. 3. in Castellat 4. partes. ibidem, quid de iure
- ciuili, ibi, & 2. p. num. 405.
- Legitima ascendentium non debetur eodẽ iure quo descendentium, 1. p. n. 113.
- Legitima ascendentium non venit in restitutionem. 1. p. n. 115.
- Legitima filiorum repletur de rebus non de fructibus. 4. p. c. 3. n. 95.
- Legitima ascendentium etiam non potest repleri de fructibus, d. c. 3. n. 96.
- Legitima est quota hereditaris, 4. p. c. 1. nu. 17. & e. 3. n. 118.
- Legitima est quasi debita. 4. p. c. 3. n. 120. & 2. p. n. 436.
- Legitima ante ponitur legatis. d. n. 120. & 2. p. n. 347.
- Legitima debetur in singulis corporibus hereditatis. 4. p. c. 3. nu. 119.
- Legitima à morte per legem separatur. 2. p. nu. 441. & 4. p. c. 1. n. 33.
- Legitimæ supplementum petitur per conditionem ex lege. 4. p. cap. 3. n. 121.
- Legitima hereditas est quæ defertur ab intestato, 3. p. n. 103.
- Legitima definitur, 4. p. cap. 1. n. 2.
- Legitimæ calculatio fit secundũ tẽpus quo parentes moriuntur. 4. p. c. 1. n. 4. & n. 11.
- Legitima an augeatur, vel diminuatur si post mortem patris ante aditam hereditatem eius bona augeãtur, vel diminuãtur, 4. p. c. 1. n. 6. & seqq.
- Legitimam non tenetur pater in sua vita filio assignare. d. c. 1. n. 9. poterit tamen si velit. ibi nu. 10. & si plus assignauerit, cogetur filius illud plus alijs fratribus refarcire, factã computatione, tempore mortis. ibi n. 11.
- Legitimam si pater in vita tradat, an filio detur remedium ad incrementum, si in morte parentis eius bona sint aucta, à n. 9. vsque ad 14. d. 4. p. c. 1.
- Si vero sint diminuta tenetur filius pro rata restituere. n. 13.
- Legitima non minuitur propter legata etiã pia, nec propter libertates. n. 16.
- Legitima patroni discitur quora hereditaris, ibidem.
- Ex legitima patroni argui potest ad legitimam filiorum, d. c. 1. n. 22. & n. 52.